ANNE LAURENCE

Capcana cenușăresei

Traducerea și adaptarea în limba română de

ILEANA DINU

ALCRIS
Romance

Capitolul 1

– Unde este persoana aceea importantă?

Șoaptele ajunseră la Clea destul de clar, deși se afla la oarecare distanță; fiind cu privirea ațintită asupra ușii, văzu un grup care tocmai intrase și era salutat de un tip plin de sine, în costum negru, probabil directorul hotelului, decise Clea, strâmbându-se.

Nu era evident care din ei era Matthew Highland? Unul singur părea să aibă din cap până în picioare aerul unui director de lanț hotelier. O uimea doar faptul că era singur. Se așteptase să vadă lângă el vreo femeie decorativă, atârnată de brațul lui.

– Îl știi acum, Clea? o întrebă Penny, aflată lângă ea cu chipul însuflețit.

Clea sorbi din vin, șocată să descopere că îi tremurau mâinile. Anticipase acest moment de câteva săptămâni, se

pregătise pentru el de când i se vorbise prima oară despre ceremonialul inaugurării de la Argyle, cel mai modern hotel din lanțul Highland, așa că, de ce o afecta faptul că acum avea loc?

– Este cel din mijloc, spuse Clea, făcând un gest cu paharul de vin.

– Cel înalt, brunet? Penny îl privea amuzată. E mai tânăr decât mi l-am închipuit și arată fantastic! N-aș fi crezut!

Nu, reflectă Clea, nu și-a închipuit că Matt Highland ar putea arăta atât de bine. Îl mai văzuse o dată când îl adusese Berry acasă, dar asta fusese cu mulți ani în urmă, iar ea pe atunci era o copilă. Se maturizase mult între timp.

Sau nu era așa?

Ochii verzi ai Cleei se întunecară când mai luă o gură de vin, constatând că acel tremur ușor dispăruse. Se îngrijorase la început întrebându-se dacă vechea Clea, aproape o copilă, era adânc îngropată în trecut, sau mai poposise undeva la suprafață, gata să reapară când se aștepta mai puțin.

– Cât este ceasul? repetă Peggy întrebarea.

Clea se uită în cele din urmă la ceasul de mână.

– Nouă fără un sfert.

La ora nouă urma să-i fie prezentată lui Matthew Highland, cu aceeași precizie cu care totul fusese pus la punct până acum. Din clipa în care Peggy, Clea și celelalte două fete ajunseseră la Argyle fuseseră direcționate, iar ea nu se simțise prea bine, ca un mecanism care nu avea voie să gândească, ci

doar să se integreze într-un întreg– toate acestea înainte de apariția în scenă a lui Matthew Highland, cel pentru care fusese aranjat totul.

Moto-ul lanțului hotelier Highland era"confort și eficiență" își aminti ea, iar în seara asta era dovedit din plin. Nu văzuse camerele hotelului, dar această încăpere bogat ornamentată, cu un candelabru superb, un covor gros și draperii asortate, nu făcea decât să se adauge la reputația deja foarte bună a acestui lanț de hoteluri. Iar Highland era un director extraordinar.

Fusese așteptat să sosească la ora opt și jumătate iar la opt și douăzeci și nouă de minute venise deja.

– Mai avem un sfert de oră de așteptat! oftă Penny.

Clea murmură ceva, uitându-se după un loc unde să-și pună paharul. Nu terminase vinul, dar asta nu mai conta; un șir de chelneri cu pantaloni negri, cămăși albe, strălucitoare, cravate și jiletci în culoarea draperiilor hotelului începuse să circule cu tăvile cu băuturi.

Clea își croi drum spre toaletă ca să-și verifice machiajul, ignorând privirile intrigate care o urmăreau. Era obișnuită să-i fie acordată atenție, privirile celor din jur n-o mai deranjau. Era ceva mai înaltă decât majoritatea femeilor, grațioasă, cu părul negru lăsat pe umeri, ieșea ușor în evidență din mulțime, ceea ce o avantaja când își exercita meseria de model, dar care o supăra când voia să rămână în anonimat.

Toaleta doamnelor era la fel de elegantă ca și restul hotelului. Decorată în roz și alb, mirosea a săpun fin, iar un buchet superb de trandafiri așezat într-un colț își răspândea mireasma. Foarte frumos, se gândi Clea traversând încăperea, atentă ca tocurile ei înalte, să nu facă zgomot pe pardoseală. În momentul în care își văzu chipul în oglinda imensă, puternic luminată, orice alt gând îi pieri din minte și se privi critic, așa cum făcea de fiecare dată înaintea unor confruntări.

Machiajul se păstrase destul de bine având în vedere căldura din încăperea supraaglomerată, dar nu strica să-l împrospăteze puțin. Făcu reparațiile necesare cu multă îndemânare, apoi se mai privi o dată, declarându-se mulțumită de ceea ce vedea.

Era tunsă de un expert, care-i aranjase buclele în așa fel încât, indiferent în ce parte întorcea capul, părul își revenea imediat.

Își pusese în evidență ochii verzi, migdalați, care o făceau să semene cu Cleopatra, lucru observat imediat de agentul de modeling.

Își mai trecu o mână prin păr și simți o senzație cam neconfortabilă, de fluturi în stomac. Se opri și se încruntă. Doar nu era nervoasă! Anii de apariții în public, pe podium sau la diferite prezentări, o ajutaseră să treacă peste o orice temere. Cu siguranță, nu se temea de Matt Highland, nu, nu se mai temea de el, mai precis. Poate el nici nu și-o mai amintea, de fapt spera să fie așa, pentru că efectul pe care

conta ea n-ar mai fi fosta același, dacă el o recunoștea pe Clea Mallory în acea tânără de șaptesprezece ani, Patti Donovan.

Se mai parfumă o dată cu Saint Laurent, parfumul ei preferat dintotdeauna; își parfumă încheieturile mâinilor, apoi adaugă o picătură în despărțitura dintre sâni, se mai privi o dată și se declară mulțumită.

Purta o rochie simplă, fără mâneci, neagră, cu decolteu, și o jachetă de șifon negru cu frunze argintii. Culorile jachetei îi puneau în evidență culoarea ochilor, machiajul îi lumina pomeții înalți și proeminenți. Arăta exact așa cum voia, ca un model de succes, o tânără stilată. Schiță un zâmbet care l-ar fi uimit pe agentul ei, dar și pe fotografii care o chinuiau în timpul sesiunilor foto.

Să vedem ce va remarca Matthew Highland acum! spuse cu glas tare.

Althea era îngrijorată când o văzu.

– Unde ai fost?Te-am căutat peste tot!

– Mi-am refăcut machiajul.

– Dar nu era nevoie, Clea, arătai perfect, ca întotdeauna. Matthew Highland va fi aici peste două minute.

– Nu te agita inutil, o liniști Clea, este doar nouă.

Calm și eficiență, își aminti vorbele pe care i le repeta bunicul, văzând cum din colțul opus al încăperii Matthew venea spre locul în care se aflau ele. Spre uimirea ei simți că palmele începuseră să-i transpire, le șterse de rochie discret și se așeză lângă Althea, ultima din cele patru.

– Iar acestea sunt tinerele care vor prezenta moda la spectacolul de mâine.

Clea cunoștea acel glas; era al lui Sam Bowen, cel prin care se făcuseră toate aranjamentele, care le primise la sosirea aici. Era directorul adjunct, reflectă ea cinic.

– Aceasta este miss Althea Austin.

Acum, el era foarte aproape, lua mâna Altheei și murmura ceva din politețe, desigur. Clea îl privi printre genele ei bogate și rimelate.

Oare se schimbase atât de mult în acești ani? Nu, timpul nu părea să-l fi afectat în vreun fel. Poate îi apăruseră câteva riduri fine în jurul ochilor și al gurii, dar trăsăturile îi rămăseseră neschimbate. Avea un chip masculin, puternic, gura cu contururi ferme, care-l făcea să pară aproape arogant, ușor agresiv.

Se mai împlinise un pic, nu mai era acel tânăr slab și înalt, pe care-l cunoscuse cu ani în urmă. Părea mai masiv acum, îmbrăcat în acel smoching elegant cu cămașă albă, imaculată, dar mijlocul și șoldurile îi era înguste și atletice, arătând că încerca să se mențină în formă.

Numai părul castaniu– închis avea același aspect și acum la treizeci și patru de ani, conferindu-i un aer de pușstan luat prin surprindere.

Dar Clea nu se lăsa înșelată de aparențe.

– Și desigur, steaua spectacolului nostru, miss Clea Mallory.

Clea realiză în momentul acela că discuția lui cu Althea se încheiase, că micul grup se mișcase, iar Matthew Highland se afla chiar în fața ei, întinzându-i mâna.

– Este o plăcere să te cunosc, miss Mallory.

Clea își simți mâna prinsă de o mână fermă.

– Desigur, numele și chipul tău mai ales îmi sunt bine cunoscute. Sunt încântat, miss, că ți-ai găsit timp ca să iei parte la această prezentare, știind cât ești de solicitată.

– Este adevărat că timpul îmi este foarte limitat, spuse Clea zâmbind grațios. La un moment dat întâlnindu-i privirea se simți un pic descumpănită– la fel se simțise și cu ani în urmă când îl cunoscuse. O, nu, domnule Highland, își spuse, acum nu mă mai sperii. Apoi, cu voce tare; nu puteam refuza să port creațiile lui Raphael.

Clea rosti aceste vorbe cu oarecare mulțumire, de parcă ar fi vrut să scoată în evidență că hainele erau foarte importante, fiind create de cei mai la modă designeri, că ele o făcuseră să accepte invitația, nicidecum faima hotelului Highland, oricât cât de prestigios era.

Matt Highland aprobă.

– Da, le-am văzut, sunt fantastice.

O recunoscuse oare? Privirea lui pătrunzătoare o cercetase cu insistență, încât pe moment Clea simți fiori. Dar nu, privirea lui nu însemna c-o recunoscuse; cuvintele lui erau doar simplă politețe. Clea răsuflă ușurată.

– Da, sunt grozave. Este o încântare să le porți.

– Sunt sigur că frumusețea ta le va pune în valoare.

Foarte bine spus, domnule Highland, își spuse Clea, lăsând ochii în jos.

– Este greu să nu arăți bine în hainele create de Raphael, orice femeie ar fi flatată să le poarte. Știe să pună în valoarea formele trupului feminin.

– Dar tu n-ai nevoie să fii pusă în valoare, zise Matt pe un ton mai blând, iar privirea lui începu s-o studieze trecând în jos de la chip spre alte puncte de interes, asupra cărora zăbovi mai mult. Nu era greu să intuiești ce gândea. Clea văzuse această privire în ochii multor bărbați; fusese și pe chipul lui Simon Blake, în prima zi când o cunoscuse.

Bănuiesc că face aceleași complimente fiecărei femei pe care o întâlnește, se gândi ea, iritată de privirea lui senzuală.

– O, dar n-ai nimic de băut, observă el. Te rog, lasă-mă să...

Matt ridică mâna și ca prin farmec un chelner apăru cu o tavă cu băuturi. Clea acceptă paharul cu vin alb oferit, așteptându-se ca acum, după ce se consumaseră acele discuții formale să se îndrepte spre cel cu care venise, Sam Bowen. Dar spre surprinderea ei Matt părea dornic să mai zăbovească.

– Spune-mi, ce crezi despre Argyle?

– Îmi place ce-am văzut până acum, deși nu este prea mult; am văzut acest salon și încă două.

Clea spuse acestea cam fără suflu. Abia acum realizase că, fără să fie conștientă de ce se întâmplase, Matt se interpusese între ea și celelalte modele, întrerupându-i legătura cu

colegele ei. Simți că stomacul îi face probleme și luă o gură de vin ca să se liniștească.

– Dorești să vezi și restul?

Nu alături de tine, mulțumesc, fu tentată să-i răspundă, dar un astfel de răspuns i-ar fi trădat resentimentele.

– Desigur, mă interesează, răspunse ea. Îi fu imposibil să reziste tentației de a rosti aceste cuvinte pe un ton deliberat provocator. Adesea am constatat că în hoteluri camerele sunt potrivite bărbaților, dar dacă vrei să oferi ceva plăcut pentru femei sunt necesare câteva lucruri în plus.

– Adevărat? întrebă el ridicând din sprâncene. Ei bine, poate-mi vei da o idee în acest sens, după ce vei vedea ce putem oferi aici.

Înainte ca ea să realizeze ce se întâmpla, paharul cu vin îi fu luat din mână și pus pe o masă învecinată, apoi se simți luată de braț și condusă spre ușă.

– Acum? Clea era cu adevărat uimită luată prin surprindere. El o privi ușor amuzat, iar ea ușor descumpănită, văzu că sub acel zâmbet pe figura lui se ascundea o provocare.

– Poți sugera un moment mai potrivit?

– Dar... nu ți se va simți lipsa?

Matt făcu un gest care însemna că nu conta.

– Mi-am făcut datoria. Am fost politicos cu fiecare. Cred că am dreptul să fac ceva care să-mi facă și mie plăcere. Iar Jensen, adjunctul meu, este perfect capabil să rezolve orice problemă aici.

Aroganța ultimei sale remarce i se păru ceva cunoscut. Chiar și la douăzeci și cinci de ani când îl cunoscuse, Matt Highland i se păruse foarte stăpân pe sine și arogant, făcând-o să nu se simtă în largul ei. Pe moment, Clea ezită. Oare voia să fie singură cu acest bărbat? Nu făcea parte din planurile ei. Nu voise decât să-l vadă cum reacționează.

Acum, știa prea bine de ce Matt o privise apreciativ. O, da, o văzuse ca pe ceva foarte diferit de acea adolescentă stângace, pe care o dezamăgise cu ani în urmă.

– Așadar, vii?

Zâmbetul ei pieri, locul lui fu luat de o ezitare, însoțită de încruntare, văzând că reacția lui Matt nu era de– ajuns. În nici un fel nu putea să închidă acea rană lăsată de amintirile de demult; toate acestea îi agravau durerea, deschizând din nou cicatricea care se formase peste rana produsă de el. Își spusese că va fi de– ajuns să-l impresioneze, știa că făcuse asta deja, dar acum....

Aruncă o privire piezișă spre bărbatul înalt cu părul castaniu– închis, cu trăsături puternice, al cărui chip nu denota decât răbdare și resemnare, așteptând răspunsul ei. Clea simțea mânia fierbând în ea ca o lavă incandescentă și trebuia să se lupte cu ea însăși ca să nu lase vorbele pline de mânie să izbucnească. Dotat cu un chip teribil de atrăgător, Matt Highland nu știa nimic despre nesiguranța acelei fete frumoase din fața sa, care încerca să-și croiască drum într-o lume care judeca foarte mult aparențele, iar el era ca și

ceilalți, ca fiecare bărbat pe care-l cunoscuse, atras doar de chipurile frumoase, incapabil să vadă dincolo de suprafață, să-și imagineze că era o persoană căreia îi putea răni sentimentele.

Numai dacă i-ar putea demonstra cumva...o idee îi încolți în minte și se întoarse brusc spre Matt.

– Da, domnule Highland, vin.

După tot zgomotul din sala de recepție ajunseră într– o încăpere liniștită, cu temperatura mai scăzută și Clea se opri trăgând de câteva ori în piept aerul curat, fără fum de țigară, în timp ce Matt se duse spre recepție, inventariind șirurile de chei atârnate acolo.

– Ce cameră? o întrebă. Alege un număr.

Clea se gândi o clipă, apoi spuse:

– Șaptesprezece, iar Matt se întoarse să ia cheia, timp în care ea zâmbi unui gând ascuns. Matt nu avea idee de ce alesese acel număr. Avusese șaptesprezece ani pe atunci; era încă la școală și dureros de conștientă de prezența lui, iar Matt călcase în picioare fragila ei personalitate, cu o singură observație cinică.

– Șaptesprezece să fie.

Pe drum, Clea se întrebă ce se va întâmpla dacă Matt își va aminti acea vară, cu nouă ani în urmă. Nu, se asigură singură, dacă ar fi fost așa, ar fi văzut vreun semn pe chipul lui; și de fapt, ea arăta cu totul altfel atunci. Inconștient, își trecu o mână peste părul lung, strălucitor, care numai semăna deloc

cu acea claie sălbatică pe care o avusese la șaptesprezece ani și care i se părea atât de grozavă pe atunci.

Când se închiseră ușile liftului, observă că Matt se încruntase ușor.

Ce-i adusese încruntarea pe chip? se întrebă ea când liftul porni. În spațiul restrâns, Matt i se părea și mai impozant acum, cu toate că nici ea nu era prea scundă și purta tocuri de zece centimetri. Părul lui castaniu– închis, apropiat la culoare de al ei strălucea și simți mirosul lui de after– shave, combinat cu mirosul masculin al trupului, care o făcu să devină brusc nervoasă. Se liniști amintindu-și că urcau doar la etajul unu. Decisă să nu-și mai confrunte privirea cu a lui, de teamă că i-ar putea citi reacția, își fixă privirea pe cravata lui neagră și așteptă oprirea liftului.

– Am ajuns.

Matt îi făcu loc, iar ea ieși din lift pe covorul gros, impersonal, ca orice covor de hotel. Fără ezitare, Matt o conduse la ușa marcată cu șaptesprezece.

După eleganța sălii de recepție și a foaierului, Clea anticipă că dormitoarele de la Argyle vor fi atrăgătoare și confortabile, iar acesta n-o dezamăgi. Ferestrele erau largi și făceau ca încăperea să pară foarte aerisită, mobilierul era nou și elegant. Observă patul matrimonial cu o cuvertură de brocart moale, roz cu turcoaz, culori care se asortau cu covorul.

– Ei bine?

– Foarte plăcută.

Clea își păstră un ton neutru, dar nu fără efort. Brusc, deveni conștientă că era singură cu acest bărbat, în cadrul intim al unui dormitor– chiar dacă era doar o cameră de hotel. Totul era foarte liniștit aici, zgomotele orașului rămăseseră departe grație ferestrelor etanșe, iar zgomotul de la petrecerea de dedesubt nu răzbătea până aici.

– Aș vrea să mă mai uit pe aici, dacă se poate.

Matt o privi ridicând din sprâncene, ceea ce o înfurie. Matt Highland chiar nu credea că venise aici ca să vadă camerele, și-și imagina că se folosise de invitație doar pentru a fi singură cu el.

Ar fi făcut orice să-i vină o idee bună prin care să șteargă acel scepticism de pe frumosul lui chip, dar Matt îi zădărnici orice inițiativă, murmurând:

– Ești invitata mea.

Matt se rezemă de perete cu brațele încrucișate la piept, cu acel aer de resemnare reapărut pe chip. Foarte bine, o să jucăm jocul pe care-l vrei, părea să spună chipul lui. Dacă vrei să continui acest pretext o clipă în plus, nu mă deranjează, pot aștepta.

Poți să aștepți la nesfârșit, domnule Highland! își spuse Clea. Îi făcea plăcere să-și prelungească vizita cât de mult și simți satisfacție observând că ochii lui cenușii care păreau aproape negri acum, o urmau oriunde, în timp ce ea deschidea sertare, uși, garderobe, apoi îndreptându-se direct spre baie.

Imediat înregistră acele elemente care transformau această încăpere dintr-una funcțională, într-una de confort. Încet, Clea reveni în dormitor.

– Te-ai gândit aproape la cele mai mici amănunte.

– Aproape? sări Matt.

Cu un efort, Clea își ascunse un zâmbet triumfător. Nu se așteptase s-o ia atât de în serios.

– Ce-ai zice de un foen și un aparat electric de bărbierit?

– Ambele pot fi solicitate cameristei, ca și fierul de călcat. Ești satisfăcută?

Ea era mai mult decât satisfăcută, de fapt era chiar impresionată, dar nu voia s-o arate. O surprinse însă o notă ușor ironică din glasul lui Matt. Încă mai credea că încerca să tragă de timp, mai precis să câștige timp să fie cu el. Iar ea voia să-l facă să-și schimbe părerea. Voia neapărat să găsească un cusur acestui hotel, care se voia atât de confortabil și de eficient.

– Aș vrea să văd și umerașele– hotelurile nu-ți oferă umerașe de– ajuns. Ar trebui să existe umerașe atât pentru fuste cât și pentru pantaloni.

– O să cer să se verifice.

De data asta, Matt părea foarte serios și dornic să reacționeze la sugestiile ei. Clea nu putea să nu se simtă măgulită de felul în care reacționa.

– Acum, după ce am văzut tot ce voiam, este cazul să mergem înapoi la recepție.

Matt o privi lung.

– Asta îți dorești?

Tonul lui părea sincer, dar privirea lui o studia într-un mod care o înfurie. Nu avea intenția să se lase descumpănită de tonul lui. Matt Highland fusese dintotdeauna un tip fermecător, pentru ea cel puțin.

– Va trebui să ne întoarcem la colegele mele, apoi voi pleca.

– Atât de repede? Este abia ora zece! exclamă Matt surprins.

– Domnule Highland, uiți că am un program foarte încărcat? Trebuie să mă și odihnesc. Dacă nu dorm opt ore pe noapte, se vede. Mă culc întotdeauna înainte de miezul nopții.

– Întotdeauna?

De ce oare trebuia să folosească acel ton ușor ironic? Îi aruncă o privire scurtă, observând din nou în ochii lui acel amuzament și sprâncenele ușor ridicate, însemnând că îi punea spusele la îndoială.

– Întotdeauna, repetă ea foarte ferm, adăugând: și mai ales, singură.

– Oare am sugerat altceva?

Nu, nu sugerase, dar i se citea în priviri, acea lucire pe care o mai observase și în ochii altor bărbați, presupunerea nerușinată că un model era doar un chip frumos fără creier, o fată care era mereu disponibilă pentru oricine.

Dar nu și acest model, domnule Highland!

– Aș vrea să ne întoarcem, spuse Clea, încercând să-și țină mânia sub control. Îți mulțumesc că mi-ai arătat aceste încăperi, domnule Highland.

– A fost plăcerea mea, spuse el. Și te rog să-mi spui, Matt, așa cum mă cheamă.

Știu asta. Cuvintele aproape că-i scăpară și numai un efort o ajută să nu le rostească; își mușcă buzele. Numai dacă el ar fi știut cât de conștientă era și mai ales cât de conștientă fusese de acest nume, chiar cu câteva luni înainte de a-i fi prezentat cu ani în urmă. Barry repeta mereu: Matt a spus asta, Matt a făcut asta, până când Clea își spusese că în momentul în care îl va cunoaște va fi foarte dezamăgită. Dar n-a fost așa. Matt îi afectase viața cu forța unei explozii, făcând-o să nu se mai gândească la altceva, să nu mai fie aceeași.

Matt se apropie de ea cam mult și simți fără să vrea că tot trupul ei zvelt se crispează, că inima îi bate necontrolat. Cu dezinvoltură el ridică mâna și-i atinse ușor obrazul cu degetele, dar atingerea lui fu atât de delicată, deși ea o simți ca pe o arsură și se trase înapoi speriată. Matt nu se lăsă și mâna lui se așeză pe umărul ei. Îi simți căldura prin materialul rochiei.

– Chiar trebuie să coborâm în sala de recepție? murmură el. Nota de seducție din glasul lui ar fi derutat ușor orice femeie dar nu și pe Clea, care știa că nu trebuia să creadă în Matt. Am crezut că vom avea o petrecere privată...

Abia acum spui adevărul, se gândi Clea, acesta este motivul pentru care m-ai adus aici și fără să vrea, amintindu-și zâmbetul de câteva minute în urmă, se simți brusc cuprinsă de dorința de a pălmui acel chip frumos din fața ei.

– Aici? Rosti acest cuvânt pe un ton ridicat și văzu cum Matt se încruntă apoi ridică din umeri.

– Oriunde dorești. Te-aș putea duce acasă, dacă vrei...

Clea nu-l lăsă să termine.

– Prefer să mă întorc la prietenele mele. Cred că se întreabă unde am dispărut.

Matt o privi din nou ironic.

– Trebuie să le raportezi toate plecările și sosirile?

– Nu, este doar o chestiune de bun– simț. Am venit împreună. Și am de gând să mă întorc tot cu ele, adăugă ea ca pentru sine. Mâna lui Matt se afla tot pe umărul ei și nu putu să facă altceva decât să se elibereze printr-o mișcare bruscă. Nu așa plănuise ea lucrurile; dar de fapt nu pusese la cale vreun plan anume, singurul gând pe care-l avusese în minte fusese să-i trezească interesul lui Matt, să-l facă s-o vadă cu totul altfel decât cu ani în urmă, cum o văzuse pe acea Patty Donovan, pe care o tratase cu dispreț. Ei bine, lucrurile merseseră bine până în acest moment, era chiar mai interesat decât anticipase și din felul în care evoluau lucrurile, nu părea să accepte un refuz.

– De ce insiști să te întorci la recepție? întrebă Matt, foarte deranjat de faptul că nu-i cădea în brațe, cum era obișnuit.

Aș fi putut să jur că nu-ți place mai mult decât mie.

Așadar, văzuse că nu se simțea în largul ei.

– Este o petrecere publică, face parte cumva din meseria mea. Chiar ar trebui să...

Clea se opri brusc, văzându-i privirea. Își simți pielea arzând sub privirea lui intensă. Nu mai încăpea îndoială în privința intențiilor lui; avea de gând s-o sărute.

Se încordă. Nu era ceva nou pentru ea. Mai fusese de multe ori în această situație și știa să se descurce. Poate înainte ar fi intrat în panică, ar fi rostit scuze prostești, dar acum nu mai avea șaptesprezece ani. Când Matt coborî capul cu o intenție clară ea se depărtă, astfel că el îi șterse doar părul cu buzele.

Ajunsă la ușă, se mai întoarse o dată să-l privească pe bărbatul rămas în mijlocul încăperii. Îi întâlni privirea rece, dar și nedumerită.

– Cred că este momentul să mă duc la petrecere, spuse ea calm și ieși, fără să mai arunce vreo privire în urmă, nelăsându-i altă alternativă decât s-o urmeze.

Matt o ajunse din urmă tocmai când apăsa pe butonul liftului, o întoarse cu fața spre el și înainte ca ea să apuce să protesteze o strânse la piept și-i strivi buzele cu brutalitate. Dar după ce reuși să-i fure sărutul pe care i-l refuzase sosi liftul, ușile se deschiseră, el o eliberă cu un chip triumfător, făcându-i loc să intre în lift.

Prea uluită să mai spună ceva Clea trecu pe lângă el, simțind că-i tremură picioarele.

– Abia acum este momentul să ne întoarcem la recepție, sublinie el.

Clea nu reacționă, rămase rigidă, departe de el.

Capitolul 2

Taxiul opri în fața hotelului și Dan, portarul, făcu un pas înainte să deschidă portiera, ducând umbrela care le proteja pe cele trei tinere. Sub umbrelă, Penny, Claire și Althea urcară în mașină. Clea, care venea ultima se simți prinsă de mână în așa fel încât nu mai putea face nici o mișcare.

– Pe miss Mallory o conduc eu, Dan, auzi vocea lui Matt Highland.

O, nu, nu vei face asta! Clea simți cum o cuprinde un sentiment de neputință, căci nu voia să provoace o scenă pe treptele hotelului Argyle, unde se aflau mai multe persoane care așteptau să le fie aduse mașinile.

– Prefer să merg cu prietenele mele, începu ea, dar Matt n-o auzi din cauza zgomotului provocat de portierele mașinilor.

Iar Dan oricum nu avea de gând s-o ajute cu nimic, nevrând să-și supere directorul.

Înăbușindu-și furia, Clea urmări taxiul care pleca. Văzu chipul lui Penny întors spre ea, cu ochii mari, plini de curiozitate. Mâine îi va pune o mulțime de întrebări, cu siguranță.

– Nu aveam nevoie să mă conducă cineva acasă, domnule Highland, spuse cu hotărâre. Domnul Bowen a făcut aranjamentele pentru...

– Iar eu le desfac, o opri Matt. Te vei simți mai confortabil în mașina mea, decât înghesuită în acel taxi cu alte trei persoane. Și de fapt locuiești în cealaltă parte a orașului, vei ajunge mult mai repede dacă te duc eu.

Clea vru să spună ceva, dar spusele lui o puseră pe gânduri.

De unde știa adresa ei?Sam Bowen o știa desigur, pentru că trimisese un taxi s-o aducă în seara asta, dar n-ar fi oferit această informație decât dacă Matt i-ar fi cerut-o cu insistență. Nu putu face altceva decât să-și strângă la piept jacheta de blană, pentru că bătea un vânt tăios.

În clipa în care se deschiseseră ușile liftului, reușise să scape de el, grăbindu-se spre sala de recepție, fără a arunca vreo privire în urmă și se relaxase doar când ajunse în mijlocul celor de acolo, ascunsă de ochii negri ai lui Matt. Tot restul serii îl evitase cu grație, stând împreună cu celelalte trei modele, urmărind ceasul, să vadă când puteau pleca. Voia să

dispară înainte de a mai vedea din nou chipul lui Matt, dar iată că el făcuse totul ca acest lucru să fie imposibil.

– Asta este mașina mea, zise el conducând-o spre Jaguarul adus de unul din angajații hotelului.

Clea ezită. N-avea chef să fie singură cu acest bărbat, dar după cum se vedea n-avea de ales. Nu știa ce reacție ar fi avut dacă refuza să se urce în mașina lui, și era mai bine să nu riște. Deja alți oaspeți aruncau priviri în direcția lor. La naiba cu acest Matt Highland!

– Este o noapte nepotrivită pentru plimbare. Cum să refuzi mașina pe vremea asta?

– Ți-am spus că aveam transportul asigurat.

– După cum îți spun eu, este mai sigur așa. Nu sunt violator, miss Mallory, nici n-am de gând să te răpesc, așa că stai liniștită.

Clea luă loc ținându-și în brațe poșeta de seară. Cu un efort, se rezemă de spătarul banchetei, conștientă că mâna lui se afla foarte aproape, pe schimbătorul de viteze.

– Clea, ești o femeie foarte frumoasă și ești conștientă de asta.

N-ai fi avut slujba asta, dacă n-ar fi fost așa. Nu ești nici o inocentă abia ieșită de pe băncile școlii, știi foarte bine când un bărbat este interesat de tine.

– Și tu chiar ești... interesat?

El îi aruncă o privire piezișă.

– Ce crezi?

– Cred că ești un arogant și un egoist care nu acceptă să fie refuzat, spuse Clea răspicat.

Dar Matt nu era bărbatul care să se lase păgubaș.

– Nu, nu pot, Clea. Aș fi putut dacă aș fi vrut, dar n-am intenția asta. Vreau să te cunosc.

Lucrurile se derulau mult prea repede, pentru a mai fi pe placul Cleei. Intenționase să-i arate lui Matt că era o persoană total diferită de fata pe care o disprețuise cândva, și de când sesizase acea scânteie din ochii lui știuse c-a reușit, dar oricum nu-și imaginase că el este chiar atât de interesat.

– Și dacă eu nu vreau să te cunosc?

Nici nu trebuie să te cunosc, adaugă ea pentru sine. Știu tot ce vreau să știu și nu-mi place.

– Eu nu m-aș grăbi... zise Matt. Am fost lipsit de politețe, te-am ofensat în vreun fel?

M-ai sărutat, se gândi ea. Ar fi vrut să țipe, dar vorbele refuzau să se articuleze. Nu sărutul o deranjase, fusese sărutată de multe ori de bărbați care nu-i plăceau și sărutul lui Matt n-o deranjase, ba chiar ....fusese furioasă la început de faptul că el o abordase cu aroganța caracteristică; o înfuriase că el o sărutase pe Clea Mallory și nu pe Patty Donovan, lucru care-i provocă un gust amar... Își aminti nopțile în care visase la acest sărut, iar acum când se întâmplase fusese cumva altfel...

Ceea ce făcuse Matt îi confirmase suspiciunea că el, ca toți bărbații, era atras doar de strălucirea de suprafață și pentru asta îl detesta.

– Uite ce este, încercă să-i spună pe un ton foarte calm. Nu poți accepta faptul că eu nu sunt la fel de atrasă de tine? Se întâmplă, uneori.

– Dacă-mi dai un motiv bun pentru a te crede, o voi face.

Să-i dea un motiv bun! Cleei i se învârtea capul, încercând să gândească. Nu-i putea oferi altă explicație decât faptul că ea era Patty Donovan, sau mai bine zis fusese Patty Donovan atunci când o cunoscuse el, dar din motive care nici ei nu-i erau prea clare, nu voia ca el să afle asta deocamdată.

– Clea, continuă Matt, nu-ți cer decât să ne mai vedem. O seară petrecută împreună, asta îți cer. Este prea mult?

– Nu; cuvântul îi scăpă înainte să-și dea seama dacă este bine sau nu. Ar fi însemnat o concesie în felul ei de a gândi, o slăbire a vigilenței. Dar în timp ce își spunea asta, îi veni o altă idee. Realizase că nu era de– ajuns să-i trezească interesul lui Matt. Mai simțea încă în adâncul inimii durerea acelei Patty de șaptesprezece ani, căreia îi distrusese încrederea în sine și asta o umplu din nou de mânie.

Se întoarse și-l privi, realizând că nu părea prea sigur de el; nu mai era la fel de arogant. Abia așteptase să-i distrugă încrederea de sine și el îi dăduse ocazia perfectă.

– Iată-ne, Cenușăreaso. Ai ajuns acasă înainte de miezul nopții.

Clea se uită surprinsă în jur. Absorbită de gânduri, nici nu realizase că ajunsese acasă. Și că trebuia să se hotărască. Cum era bine să decidă?

Matt opri motorul și se întoarse cu fața spre ea.

– Clea, începu el. Ea tresări, pentru că nu-i permisese să i se adreseze astfel. Făcuse asta tocmai pentru a nu-l lăsa să creadă că-i permitea o asemenea familiaritate, dar el continua să i se adreseze ca și cum ar fi fost prieteni. Era tipic pentru un individ de aroganța lui să presupună asta pentru că era cine era, pentru că era înalt și frumos, bărbatul la care visau foarte multe femei și considera că nici ea n-ar trebui să facă excepție. Ei bine, ea își va lua libertatea de a-i trage covorul de sub picioare.

– Doar o seară, ai spus?

– Da, m-am gândit că am putea cina împreună, după prezentarea de modă de mâine. Ce zici, vei fi liberă?

-Da, voi, fi , răspunse ea.

Clea începu instantaneu să se gândească dacă era bine să continue așa. Privindu-l, își aminti visele de adolescență pe care i le distrusese. Simți dintr-o dată o mare satisfacție să-l poată coborî pe Matt de pe pedestalul pe care se afla. Era convins probabil că nu-i rezista nici o femeie. Ei bine, ea îl va face să se gândească de două ori.

Cum îi spusese, Cenușăreasă? Poate că era adevărat, pentru că se transformase din Patty în Clea prin intervenția salutară a nașei ei. Tatăl ei vitreg fusese bunătatea întruchipată, iar Barry... Matt încă mai aștepta răspunsul, realiză ea privindu-l.

-Bine, spuse după alte câteva momente de gândire. Cina, mâine seara.

El păru dintr-o dată mai relaxat.

– Voi fi la prezentare, iar după aceea te voi lua, să zicem la nouă și jumătate?

– Da. Iar acum, chiar trebuie să plec. Noapte bună, domnule Highland. Ne vedem mâine.

– Noapte bună, Clea, zise el încet, luându-i mâna pe care i-o ținu o clipă în palmele sale înainte de a i-o săruta. Pe mâine, mai spuse el. O, Clea, mai trebuie să-ți reamintesc că numele meu este Matt?

Să-mi reamintească, se gândi Clea. De parcă ar mai fi fost nevoie! Nu-i uitase numele în acei nouă ani care trecuseră, nu avea cum s-o facă acum.

A doua zi era sâmbătă și nu mai avea nimic programat în afara acelei prezentări de la hotelul Argyle. În mod normal, ar fi însemnat că-și putea permite luxul de a mai zăbovi în pat, dar în această dimineață somnul o ocolea. Se simțea neliniștită și din momentul în care deschise ochii și văzu că afară era o zi frumoasă, însorită, că ploaia din noaptea trecută lăsase loc unui soare zâmbitor, simți că trebuie să se ridice, să facă ceva folositor. Se putea pregăti pentru prezentarea de la Argyle. Își execută programul matinal de gimnastică, făcând flotări, genuflexiuni, sărituri, stretching, folosindu-și toți mușchii, epuizându-se aproape, așa cum nu mai făcuse de mult, când hotărârea de a pierde multe kilograme pusese stăpânire pe ea. Când termină, auzi o bătaie în ușă. Știa cine este.

– Intră, Maggie! strigă, ușa nu este încuiată.

Maggie, prietena ei mai mare cu cinci ani, locuia la etajul de dedesubt. Se întâlneau de altfel în fiecare seară și discutau la o cafea, pentru că se plăcuseră imediat ce se cunoscuseră.

– Faci gimnastică la ora asta, mai ales sâmbăta! exclamă Maggie.

– Sper că nu te-am deranjat, nu? întrebă Clea, îngrijorată.

Maggie scutură din cap.

– Nici vorbă, draga mea! M-am culcat târziu, noaptea trecută. Puteai să faci tot zgomotul din lume...

– Ai luat micul dejun?

-Mă tem că va trebui să mănânci singură, o opri Maggie. Aseară am mâncat prea mult, prea multe calorii, așa că astăzi va trebui să mă mulțumesc cu ceva frugal, dar numai după prânz. Tu îți poți permite să mănânci orice, cu mine lucrurile stau altfel...

Clea zâmbi.

– Maggie, știi că nu este adevărat. Ți-am arătat dovada.

Clea știa că o privire aruncată fotografiei ei de adolescentă prinsă cu un bold într-un dulap din bucătărie, era de– ajuns ca să-i țină trează vigilența, s-o facă să nu depășească limitele.

– Clea, arăți excepțional și știi asta prea bine, insistă Maggie.

Poate așa era, dar amintirea felului în care arătase stăruia în mintea ei ca o nălucă, pe care întâlnirea din seara trecută cu Matt Highland îi spulberase orice speranță s-o mai înlăture.

– Dar n-am venit să discutăm despre mâncare....

Clea simți un nod în gât anticipând care era intenția lui Maggie.

– Vreau să știu cum te-ai descurcat noaptea trecută. Ce s-a întâmplat?

Clea ezită, apoi decise să spună adevărul. Maggie o cunoștea prea bine și nu putea fi păcălită.

– Cinez cu el în seara asta.

Răspunul lui Maggie fu un fluierat prelung.

– Tu faci asta? Am crezut că....

– Știu ce planificasem, o opri Clea, dar n-a mers.

Cum să-i explice? Până să adoarmă, se gândise mult la felul în care se lăsase din nou manevrată de Matt și nu-i venea să creadă că se întâmplase.

– Este tot așa cum ți-l amintești?

– La fel. La fel de chipeș, de arogant și de egoist ca altădată.

– Și atunci, de ce te mai vezi cu el?

Cu un oftat, Clea își trecu mâna prin păr.

– Nu știu prea bine.. Am vrut doar să mă fac remarcată, să par cu totul altfel față de adolescenta pe care a cunoscut– o cu ani în urmă, dar apoi am ajuns la concluzia că nu este de– ajuns. M-a rănit, Maggie, și am vrut să-l afectez și eu într-un fel, să simtă cum este să fii strivit atât de tare, încât să crezi că nu-ți vei mai reveni.

– Așadar, ce vei face?

Clea zâmbi forțat.

– Mă voi întâlni cu el de câteva ori, dar atât.

Când mă voi simți stăpână pe situație, voi renunța la el. Nu crezi că este bine ce fac?

– Nu asta este important, draga mea. Înțeleg ce simți, mi-ai spus că acest Matt Highland s-a purtat ca un nemernic, dar asta a fost demult. Crezi că are rost să retrăiești totul?

Pe moment Clea ezită, conștientă că Maggie avea dreptate. Totul se petrecuse cu mult timp în urmă, dar seara trecută îi readusese amintirile în prim– plan, făcând-o să se simtă vulnerabilă ca o adolescentă, ca atunci când îl cunoscuse pe Matt Highland. Fusese de– ajuns să-l revadă acum câteva clipe, ca totul să reînvie. Privirile lui o descumpăniseră. De fapt, văzuse de prea multe ori, în ochii prea multor bărbați, că vedeau femeile ca pe niște obiecte decorative pe care să le folosească apoi să le abandoneze.

– Nu este numai trecutul, Maggie, este .... felul în care s-a purtat aseară. Acum, este un alt Simon.

– Oh! exclamă Maggie. Cunoștea prea bine stilul lui Simon Blake și al altora, care atrași de Clea ca model o consideraseră o țintă ușoară, pentru ca mai apoi să se detașeze de ea fără a mai sta pe gânduri, când ea le spusese răspicat că nu avea de gând să sară în patul lor. Dar nu-l poți învinui pe Matt Higland pentru felul în care te-a tratat Simon.

– Da, poate, mi se pare că-l văd peste tot pe Simon Blake. Eram prea tânără pe atunci ca să știu cum să mă port cu Simon și am fost afectată, dar acum lucrurile stau cu totul altfel. Iar Matt Highland va vedea cât de diferită sunt acum.

Bărbații de genul lui ne consideră obiecte, Magg. Un chip atrăgător și un trup bine făcut. Cred că știi prea bine, adăugă, făcând aluzie la divorțul lui Maggie.

– Este decizia ta, fetițo, zise Maggie. Dar fii atentă. Răzbunarea are două fețe; te poate surprinde când te aștepți mai puțin.

Capitolul 3

Răzbunarea are două fețe; vorbele lui Maggie îi răsunau în urechi în timp ce se pregătea pentru prezentarea de modă din acea seară. Ar fi preferat să se coafeze singură, era perfect capabilă s-o facă, mai ales că aceste mici pregătiri i-ar fi ocupat mintea și n-ar mai fi lăsat-o să se gândească la seara care urma, în privința căreia avea teribile rețineri.

Renunță să se mai gândească și verifică încă o dată hainele pe care urma să le prezinte. Din clipa în care luă în mâini prima rochie se lăsă prinsă în binecunoscuta rutină. Muzica în surdină o învălui și trupul ei începu să se unduiască în ritmul ei. Era o profesionistă și va da spectacolul vieții sale.

Clea se mișca pe podium cu multă ușurință, cu grație, își ținea capul sus, fără a zâmbi. Era conștientă că nu este decât un umeraș mișcător; lumea venise să vadă hainele, nu modelul.

Pe la jumătatea spectacolului, îl zări pe Matt. Se afla într-un colț al sălii sprijinit de perete, îmbrăcat într-un costum albastru– închis și cămașă bleu– deschis, cu brațele încrucișate pe piept, fixând-o cu ochii lui cenușii; Cleei i se părea că privirea lui trece dincolo de hainele pe care le purta ea, că dincolo de machiaj o va recunoaște pe Patty Donovan.

Pentru o secundă, Clea își pierdu siguranța de sine. Ezită, i se păru că picioarele n-o mai ascultă, dar asta o secundă. Ridică o fracțiune de secundă capul, cu acea privire inconfundabilă a ei. Patty nu mai exista; Matt s-o vadă pe adevărata Clea!

În restul serii evită să se uite în direcția lui Matt, dar nu putea să facă totală abstracție de statura lui puternică, bine conturată, iar când prezentă ultima rochie de mătase cu fusta despicată îndrăzneț fu foarte conștientă de el, simțindu-i ochii ațintiți asupra trupului expus prin rochie.

Apoi parada se termină, muzica se opri și Clea se așeză pe un scaun să se odihnească.

– Unde este Clea? auzi vocea machiorului. O, iată-te! Am un mesaj pentru tine. Matthew Highland a venit să te vadă, dar i-am spus că nu te-ai schimbat încă. M-a rugat să-ți transmit că te așteaptă la bar.

– Mulțumesc, Janice.

Clea deveni brusc conștientă că venise timpul să se confrunte cu decizia pe care o evitase toată seara. Ieșea cu el sau nu?

Nu era încă hotărâtă când, după puțin timp se îndreptă spre bar, unde observă de la distanță acel chip atât de drag. Putea să cheme un portar să-i transmită mesajul că se hotărâse să nu mai vină la întâlnirea cu el. Dar asta ar fi fost lașitate; Clea nu era femeia care să dea dovadă de lașitate. Totuși, nu putea să facă cei câțiva pași care o mai despărțeau de locul unde se afla Matt. Nu-și lua ochii de la el, remarcându-i umerii largi sub costumul bine croit, lungimea picioarelor, părul negru ca de mătase care-i acoperea gulerul cămășii. La șaptesprezece ani, când îl cunoscuse, fusese firesc să fie sedusă fără scăpare de acest exemplar atât de reușit, deși ajunsese imediat să constate că nu tot ce ținea de el îi făcea plăcere.

I se păru dintr-o dată că anii trecuseră foarte repede; își aminti cum se simțea pe atunci, acasă, alături de mama și de tatăl ei vitreg.

Avea doar zece ani când mama, care era văduvă de patru ani, îl cunoscuse pe Edward Donovan, și el văduv, care avea un fiu cu șapte ani mai mare decât Clea. Fuseseră câteva probleme legate de integrarea ei în noua familie, dar Ned fusese foarte bun cu ea, o adoptase, iar fiul lui, Barry, devenise curând fratele mai mare, pe care și-l dorise dintotdeauna. Tot Barry îi spusese "Patty" o prescurtare a numelui pe care îl considera prea bun pentru ea, o făptură cam băiețoasă pe atunci. La început, îi pronunțase numele Cleopatra pufnind în râs, pentru că nu i se potrivea deloc,

apoi îl îndulcise spunându-i Patty. Chiar și acum, acasă i se spunea tot Patty, deși numele ei de model era Clea Mallory.

Auzise pentru prima oară numele lui Matthew Highland pe când abia împlinise șaisprezece ani. Barry lucra de acum la Londra, îl cunoscuse la o petrecere și cei doi se plăcuseră imediat. Când venea acasă, Barry nu vorbea decât despre noul său prieten, despre felul în care se ocupa de redecorarea unui hotel destul de ieftin, pe care-l moștenise de la tatăl său, astfel că fusese inevitabil ca mama și Ned să dorească să-l cunoască pe acel Matt și-i propuseseră să-l aducă la vizita următoare cu el.

Clea își amintea foarte clar când îl văzuse prima oară, într-o fotografie adusă de Barry.

– Uite-l pe Matt, zisese el atunci, arătându-l pe acel tânăr înalt. Ce zici de el, Patty?

Clea îl privise doar, fără a putea să creadă ce vedea. La vârsta ei, deși cam băiețoasă, abia devenea conștientă de sexul opus, începuse chiar să-l aprecieze. Până în clipa în care se îndrăgostise de Matt, dragostea și atenția ei fuseseră acordate starurilor muzicii pop, ale căror postere decorau camera ei. Din momentul în care îl văzu în fotografie, nimeni altcineva nu mai conta pentru ea. Matt Highland era întruchiparea tuturor visurilor ei, un vis devenit realitate, așa că se consideră îndrăgostită de el înainte de a-l vedea în realitate.

Acest sentiment o făcu să intre în panică un timp, când mama îi spuse că la sfârșitul săptămânii Matt va veni în casa

lor, invitat de fratele ei vitreg, Barry. Clea îl visa în fiecare noapte, visa la felul în care se vor cunoaște, adormea cu fotografia lui Matt în brațe, scoasă cu grijă din album, fără să vadă Barry. Abia aștepta momentul în care se vor privi în ochi, iar ea va citi încântare pe frumosul lui chip, când Matt va exclama:

– O, dar ești atât de frumoasă! Apoi o va prinde în brațe și o va săruta.

Visul se termina întotdeauna cu acest sărut, pentru că deși Clea știa destule despre viață, era totul din auzite. Nu mai fusese sărutată vreodată, mai ales pentru că băieții din școala ei acordau atenție fetelor mai drăguțe, mai grațioase, mai feminine.

Clea era conștientă de această realitate, dar mai ales că era nu numai mult mai înaltă ca majoritatea băieților din clasa ei, dar și destul de dolofană. În ultimul timp, își dorea să arate tot mai mult ca prietenele și colegele ei, căuta haine mult mai feminine. Descoperea însă cu strângere de inimă că toate acestea se găseau în măsuri mult prea mici pentru ea. Ned era gata întotdeauna să-i cumpere toată garderoba, numai că nu se găseau lucruri pe măsura ei.

Ziua sosirii lui Matt se apropia și Clea căzuse disperată într-un fotoliu.

– N-am ce să îmbrac! i se plânse mamei, dar Ruth Donovan zâmbi înțelegătoare.

– Nu-ți face probleme inutile, draga mea.

Ce zici de rochia nouă albastră?

Clea se arătă dezamăgită. Aceasta nu avea nici o legătură cu ce visase ea. Era largă, arăta ca un sac.

– Nu vreau să mă îmbrac cu ea, oftă Clea disperată, vreau ceva special, așa cum are Steffie.

Când rosti numele colegei ei, îi veni o idee. Stephanie Peters, care locuia pe aceeași stradă, era genul de fată care atrăgea băieții precum mierea albinele. Purta întotdeauna haine moderne, se machia mereu, chiar și la școală genele îi erau încărcate de rimel. Din impuls, Clea își luă jacheta din cuier, spunându-i mamei:

– Mă duc la Stef. Mă întorc la ceai.

Era o dimineață de sâmbătă și Clea străbătu drumul până la colega ei cu pași ușori. Când porni spre casă, simțea că ar fi vrut să danseze pe acea mică distanță, dar sandalele cu tocuri înalte pe care le cumpărase în secret o opreau, ca să nu spunem c-o împiedicau. Colega ei îi împrumutase o fustă scurtă cu nasturi, o bluză decoltată, o machiase. Nu se simțea în largul ei astfel aranjată dar nu conta, pentru că urma să-l cunoască pe bărbatul visurilor ei de adolescentă. Întârziase puțin, mașina lui Barry era deja parcată în fața casei. Își spuse că era mai bine, pentru că putea să-și facă o intrare dramatică.

– Iat-o și pe Patty a noastră, zise mama când Clea deschise ușa spre salon, dar Clea abia o auzi pentru că din priviri îl căuta pe Matt, care se ridicase să vină în întâmpinarea ei.

– Ce faci, Patty? spuse Matt întinzându-i mâna.

Clea nu reuși să -l vadă bine din cauza emoției.

Visase mult la acest moment, dar realitatea depășea mult fotografia. Fotografia nu reda acei ochi cenușii puternici, expresivi, cărora nu le venea să creadă ce vedeau. Patty se simți descumpănită de privirea lui, lăsă ochii în jos stânjenită, neștiind cum să reacționeze. Apoi, amintindu-și că voia să pară matură și sofisticată începu să-și fluture genele încărcate de rimel, flirtând cu el. Inima începu să-i bată cu putere.

– Mă bucur să te cunosc, în sfârșit, zise ea, încercând s-o facă pe un ton de femeie obișnuită să cunoască bărbați, o femeie de lume. Barry ne-a vorbit atât de mult de tine.

– Ce este cu mine? sări Barry din alt colț al încăperii. Vino aici să-ți saluți fratele mai mare! Ai uitat de mine?

– Sigur c-am uitat.

În condiții obișnuite, Clea s-ar fi aruncat în acele brațe întinse, dar acum, conștientă de prezența celuilalt bărbat în încăpere, abia îl îmbrățișă pe Barry după care se depărtă de el, știind că avea obiceiul să-i răvășească părul și nu-și dorea asta. Dar Barry n-avea de gând s-o lase să-i scape chiar așa de ușor.

– Ei, Patty, ce este, mă eviți? O prinse de mână și-o strânse la piept cu putere, apoi îi dădu drumul dezgustat. A ce miroși? De ce ți-ai pus jumătate de kilogram de pudră pe față? Ce ți-ai făcut la păr?

– L-am pus pe bigudiuri, răspunse Clea pe un ton pe care îl intenționă feminin, deși obrajii îi ardeau de rușine pentru felul în care o trata fratele ei. De obicei, i-ar fi plăcut să fie

astfel tratată de fratele mai mare, dar acum, cu Matt de față, lucrurile se schimbaseră. Își aruncă părul peste umăr, cu un gest pe care-l consideră elegant pentru o femeie. Bigudiurile fuseseră ideea de ultim moment a lui Steffie. Îți place?

Întrebarea îi fusese adresată lui Barry, dar privirea îi era la Matt, încercând să-i ghicească gândurile. Era fericită că o privea lung, deși nu putea să-i interpreteze privirea.

– Parcă ai scăpat dintr-un ciclon, a fost răspunsul lui Barry, iar ea ar fi vrut să-l trateze așa cum făceau când erau singuri. De data asta, abia se reținu.

– E puțin cam îndrăzneț, draga mea. Unde l-ai făcut? întrebă mama.

– Steffie mi l-a aranjat, răspunse ea. A fost o idee de moment.

Clea rosti aceste vorbe în ideea de a părea o creatură care acționa sub impulsul momentului, și din zâmbetul lui Matt știu exact cum interpreta el. Îi zâmbi. Barry zice că ai un lanț de hoteluri. Este adevărat?

– Da, este. Sunt cam uzate și demodate, dar am planuri mari cu ele.

– Da, Barry mi-a spus, mi se pare grozav ce vrei să faci.

Clea respira greu pentru că-i și era greu să vorbească, știind că Matt o privește. Inima îi bătea de două ori mai tare.

– Nu stai jos, Patty? o întrebă mama, atrăgându-i atenția într-un mod subtil că Matt stătea în picioare.

– O, da, te rog, ia loc, Matt!

Matt luă loc la invitația ei, iar ea, încântată că era un bărbat bine educat care nu se așeza dacă ea stătea în picioare, îi zâmbi, dar zâmbetul fu urmat de o grimasă. Betelia foarte strâmtă a fustei care o strângea destul de tare o strânse și mai tare acum, iar fermoarul se desfăcuse. Steffie era mai scundă decât Clea, iar fusta care era foarte scurtă când stătea în picioare, acum părea inexistentă, expunându-i prea mult picioarele cu ciorapi negri, pentru ca asta era culoarea pe care o recomnadase Steffie.

Aceasta îi spusese că negrul subțiază.

Inima Cleei bătu și mai tare când Matt veni lângă ea, întorcându-se spre a o vedea mai bine.

– Vorbește-mi despre hotelurile tale, Matt, aș vrea să știu ce planuri ai cu ele.

Mai apoi, nu-și mai aminti nimic din ce-i spusese Matt, pentru că fusese vrăjită de felul în care arăta, de vocea lui atrăgătoare, ca să mai audă și ce-i spunea. Dar de fapt, ce spunea nu avea importanță. Era aici, vorbea cu ea, iar dacă Matt încerca să mai discute și cu părinții ei, îi așeza o mână pe braț pentru ca atenția lui să revină asupra ei. Începu să folosească tot ce citise sau auzise despre limbajul trupului pentru a flirta cu el.

– Mi-ar plăcea să trăiesc la Londra, zise ea după ce epuizară subiectul renovării hotelurilor, aplecându-se spre el în așa fel încât să nu poată rămâne indiferent la sânii ei care se conturau prin bluza atât de strâmtă. Văzu cum privirea lui se

oprește în acea zonă și abia mai reuși să articuleze; cred că este atât de diferit de viața de aici.

– Crezi? spuse Matt. Cred că eu ar trebuie să vă invidiez pe voi că trăiți în acest colț de rai.

– Nu pot să cred! exclamă Clea. Este atât de plictisitor aici. Nu ai ce face.

Asta nu era chiar adevărat. Clea avea o viață socială activă la nivelul localității, dar nu putea să creadă că unui londonez, născut și crescut acolo i-ar plăcea cele câteva petreceri și discoteci pe care ea nu le găsea defel interesante.

– Poate vei veni cu Barry la Londra. Dacă voi fi liber, te voi duce prin cele mai interesante locuri.

O, sigur că da! Abia aștept! Cuvintele îi scăpară, roși; de data asta îi zâmbea natural, era entuziasmată și arăta complet diferit. Matt o privea ciudat. Dar apoi, Clea își aminti că trebuia să pară o femeie sofisticată, așa că se întoarse spre el cu un zâmbet grațios:

– Ar fi interesant, cred. Dacă ajung vreodată pe acolo, te scot eu undeva.

Își înțelese greșeala. Lui Matt îi pieri zâmbetul și se încruntă. Clea realiză că indicațiile lui Steffie nu dăduseră rezultatele scontate. Totul îi mersesere rău. Nu putuse să pară indiferentă și detașată, cum o învățase prietena ei.

– Mai rămâi la noi? îl întrebă plină de speranță.

– O singură noapte. Am sperat să pot rămâne mai mult, dar s-a ivit ceva neașteptat și trebuie să mă întorc mâine.

Atât de repede? Clea se simți foarte nefericită. Abia începuse să-l cunoască. Și el păruse că regretă sincer vizita atât de scurtă.

Dar fericirea de a-și petrece seara alături de el o făcu să nu se mai controleze și străluci la cină uimindu-și familia, care o știa mai timidă. Îi aruncă lui Matt cele mai dulci zâmbete, observă că acesta o fixa, așa că atunci când se duse la culcare avu impresia că plutește, că nici nu atinge podeaua și adormi imediat ce puse capul pe pernă, iar visele ei fură dominate de imaginea unui bărbat înalt, cu părul negru și ochi cenușii.

Dimineața se trezi devreme, se așeză la măsuța de toaletă printre sticluțele și fardurile pe care i le împrumutase Steff. Nu era ușor să se machieze pentru că nu era obișnuită, dar reuși ceva asemănător felului în care fusese machiată seara. Părul pus pe bigudiuri fusese ideea ei iar claia de păr astfel obținută în dădea un aer sălbatic, neglijent. Tocmai terminase, când auzi voci în grădină.

– Cred că voi redeschide curând hotelul. Era vocea lui Matt, profundă, fermecătoare, care-i sunase toată noaptea în urechi.

Se duse repede la fereastră. Matt și fratele ei se aflau chiar sub fereastra ei.

– Voi avea nevoie de personal nou, imediat ce termin modificările. Nici înainte nu aveam personalul necesar. Iar acum o recepționeră m-a anunțat că rămâne în concediu de naștere, așa că va trebui s-o înlocuiesc și pe ea.

– Poate vei găsi și pentru Patty un post undeva, interveni Barry. Termină școala la vară și nu știe ce vrea să facă. Cred c-ar fi bună de recepționistă.

Inima Cleei bătu și mai tare. O slujbă pentru ea să lucreze pentru Matt Highland, ar fi fost un vis împlinit.

– Patty, recepționeră? înceu să râdă Matt. Fii serios, Barry! Am nevoie de o fată care arată bine, care să fie o atracție pentru hotel, cineva care să-i facă pe oaspeți să revină, nu această mică Lolita care poate să-i alunge cât mai departe. Spunând acestea, Matt se scutură ca pentru a alunga un vis urât.

Capitolul 4

– Scuză-mă.

Clea reveni brusc în prezent. Ridică privirea spre cel care îi vorbise roșind, conștientă că se afla chiar în calea lui.

– Îmi pare rău, se scuză ea. Nu știu la ce mă gândeam, murmură plecând ochii jenată, de parcă n-ar fi vru ca acest mic incident să-i atragă lui Matt atenția spre ea. Voia să-și adune gândurile, să se poată controla, înainte de a se confrunta cu el.

Dar atenția lui Matt era orientată asupra bărbatului zvelt de care se lovise ea și care i se alăturase la bar. Observă cum bărbatul descria cu mâinile formele unui trup de femeie. Roși furioasă, remarcând cum Matt se amuză de spusele și de gesturile bărbatului. Apoi realiză că trebuia să se controleze, ridică foarte mândră capul și intră în bar.

Matt o observă imediat, apoi se uită la ceas. Clea roși de indignare.

– Îmi pare rău, am întârziat puțin, mă aștepți de mult?

– Da, a trecut ceva vreme, răspunse el privind-o lung, dar a meritat așteptarea.

Mă așteptam la un răspuns mai original din partea ta, domnule Highland, se gândi ea. Iar faptul că mă flatezi nu te va duce nicăieri, mai ales dacă este însoțit de acele priviri estimative spre corpul meu elegant, îmbrăcat într-un costum alb, cu bluză vișinie. Și la întâlnirea de acum nouă ani, Matt se ridicase în picioare ca și acum, dar Clea nu mai era acea școlăriță naivă care interpretase gestul lui ca fiind un semn de foarte bună educație. Pentru ca el să fie un bărbat demn de respect, era nevoie de mai mult.

– Dorești ceva de băut? o întrebă Matt, simțindu-se în largul său, în timp ce ea era ca un arici speriat, care-și zbârlea țepii.

Vorbele rostite de el cu nouă ani în urmă îi răsunau și acum în minte, de parcă ar fi fost rostite ieri. Privindu-l și admirându-l, se întrebă dacă își mai amintea vreodată de fata aceea cu care discutase câteva ore, dar care nu mai coborâse din camera ei a doua zi, pretextând că nu se simțea bine? Își aminti că nu mai putuse să dea ochii cu el și își spuse că nu voia nici o băutură, de fapt nu voia nimic de la el.

Dar trebuia să fie politicoasă, chiar prietenoasă un timp cu el, măcar până își putea pune planul în aplicare. Îi era și sete

din cauza căldurii suportate sub acele lumini puternice. Îi zâmbi ca răspuns la întrebarea lui.

– Da, apă tonică. Văzu cum Matt ridică din sprâncene mirat.

– Nu dorești ceva mai tare?

Clea scutură din cap.

– Nu, alcoolul dăunează tenului și în general trupului.

Își trecu inconștient mâna peste șoldurile subțiri și zâmbi cinic, observând că și ochii lui se aflau în același loc. Bărbații sunt atât de previzibili, de clari în intenții, se gândi. Iar ea, care-l considerase pe cel din fața ei o întruchipare a visurilor de adolescentă!Fără să vrea, gândurile îi zburară spre acea fustă de blugi cu nasturi în față, mult prea strâmtă și scurtă pentru ea, pe care o purtase atunci când îl cunoscuse. O, nici nu voia să-și amintească. Nu voia să-și amintească nimic, mai ales cuvintele crude ale lui Matt, care continua acum s-o soarbă din priviri. După ce i se aduse Cleei apa tonică, Matt îi spuse:

– Clea, dă-mi voie să ți-l prezint pe cumnatul meu, Chris Lawton. Chris, ți-o prezint pe miss Mallory.

Clea îi întinse mâna încercând să schițeze un zâmbet politicos, dar zâmbetul îi îngheță la jumătate realizând că acesta era soțul surorii lui Matt, care abia se referise la șoldurile altei femei!

– Abia așteptam să vă cunosc, miss Mallory, spuse acesta; am văzut prezentarea de modă.

– Și soției dumitale i-a plăcut? îl întrebă Clea cu răceală.

– Nu, Liz n-a putut veni, nu se simte prea bine.

– Păcat! exclamă Clea. Simți o umbră de simpatie pentru acea Liz care nu putuse să participe la prezentare. Cum era oare să fii soția acestui individ, și mai ales să-l vezi vorbind despre o femeie cu ajutorul mâinilor?

Clea luă paharul cu apă tonică și sorbi apa rece reconfortantă, timp în care nu putu să nu-și amintească felul cum se amuzase Matt la descrierea făcută de Chris.

– Ar fi bine să plec, zise acesta brusc. Liz se va întreba pe unde am ajuns, iar voi doi desigur, doriți să rămâneți singuri. A fost o plăcere să te cunosc, Clea.

Poate Matt te va aduce la masă în familie într-o zi. Liz va fi încântată să te cunoască.

– Și mie îmi va face plăcere s-o cunosc.

Vorbele ei au fost rostite doar din politețe, iar perspectiva de a rămâne singură cu Matt o făcu să se zburlească precum aricii. Brusc, simți dorința absurdă de a încerca să-l oprească pe Chris, numai ca să nu rămână singură cu Matt. Cu toate acestea, tot trupul ei simțea din plin apropierea lui. El o făcea să se simtă mică și vulnerabilă, chiar dacă era o femeie foarte înaltă, mai înaltă ca mulți bărbați. Era un sentiment nou, o senzație inedită.

– Mergem sus, așadar? o întrebă el. Vorbele lui o făcură să se înece cu apa tonică.

– Sus? repetă ea, iar el încuviință.

– Da. Locuiesc în hotel săptămâna asta, pentru că am multe drumuri de făcut; am comandat cina în apartament.

Clea trase aer în piept, neștiind ce să spună. Când acceptase invitația lui Matt, își închipuise că o va invita la un restaurant, într-un loc public. Dar să fie singură cu el în intimitatea apartamentului lui de hotel nu era defel ce-și imaginase. Asta însemna că...

Ce însemna, de fapt? Că se simțea mai atrasă de el decât ar fi trebuit? Da, asta era, voia ca Matt să fie atras de ea, pentru ca mai apoi să-l lase baltă, așa cum făcuse și el cu ani în urmă.

Arboră un zâmbet nonșalant, și-l privi în ochi pe Matt.

– Sunt gata, îi spuse.

Matt îi puse mâna pe umăr pentru a o conduce spre lift. În loc să se depărteze de el, ea se apropie și Matt o cuprinse după umeri.

– Ce părere ți-a făcut spectacolul? îl întrebă pe la etajul întâi, după ce observă că el apăsase butonul etajului șase.

– A decurs foarte bine.

Clea se așteptase la mai mult de la el.

– Ți-a plăcut rochia roșie? continuă ea, încercând să lege o conversație. Era rochia care trezea interesul oricărui bărbat.

Matt schiță un zâmbet.

– Eu o prefer pe cea albastră, murmură el, cu un licăr în priviri.

– Dar cu acea rochie eram acoperită din cap până-n picioare! exclamă Clea.

– Exact. Mi se pare mai sexy decât cea în care erai foarte expusă. O femeie frumoasă ca tine nu are nevoie să se expună prea mult, ca o bucată de carne în vitrina măcelăriei. Un bărbat vrea să creadă că toate părțile ei ascunse sunt numai pentru el.

Pe moment, Clea fu incapabilă să găsească un răspuns pe măsură.

– Rochia roșie este atracția paradei, spuse ea sfidându-l. Toți consideră că este cel mai bun model al lui Raphael.

– Poate, dar eu o prefer pe cea albastră.

Clea fusese luată prin surprindere. Nu-și imaginase că vreun bărbat poate rezista tentațiilor oferite de rochia roșie. Ce alte surprize îi mai oferea?

Încăperea pe care o văzuse cu o seară înainte i se păruse intimă și plăcută, dar apartamentul lui Matt era magnific. Era decorat în același stil ca și camera din seara trecută, dar avea trei camere, un dormitor dublu, un salon în care intrară și o baie foarte elegantă. Fereastra era foarte mare și se puteau vedea prin ea luminile Londrei.

– Te rog, fă-te comodă, zise Matt, care-și scoase haina și slăbi nodul cravatei. Apoi te rog să arunci o privire pe această listă ca să comandăm, mai adăugă el.

– Salată de pui, atât.

Matt se încruntă.

– Ești sigură? Mi se pare că-ți poți permite mai mult, ești foarte subțire.

– Sunt zveltă, nu subțire, îl corectă Clea. Așa trebuie să fiu, pentru slujba pe care o am.

Matt o privi lung .

– Nu va dura mult până vom fi serviți. Între timp, dorești ceva de băut?

Clea ar fi vrut să-l vrăjească pe bărbatul acesta, să-i fure inima, dar pentru asta trebuia să se relaxeze. O dureau mușchii spatelui, se simțea încordată. Poate că un pahar de vin i-ar prinde bine.

– Da, aș vrea un pahar de vin alb.

– Așadar, ai putea să începi prin a-mi vorbi despre tine, zise Matt după ce li s-au adus băuturile. Ai familie?

Clea sorbi o gură de vin, gândindu-se rapid cum era bine să reacționeze și ce să-i răspundă. Știa că va veni și acest moment. Poate era bine să spună adevărul.

– Am părinți și un frate. Nu locuiesc în Londra, ci undeva în nord.

Nu era o minciună pentru că mama și Ned chiar trăiau acolo, dar Barry trăia acum în America. Nu știa dacă Barry și Matt mai erau în relații apropiate. După acea vizită a lui Matt, nu mai pomenise numele acestuia în fața lui Barry, care la scurt timp plecase în America.

– Dintotdeauna ai vrut să fii model? o întreăb Matt.

– O, când eram elevă nu știam ce vreau să fac; eram prea grasă și urâtă, ca să mă pot gândi să ajung model.

– Tu? zise Matt.

– Nu m-am gândit că aș fi avut vreo șansă. Competiția era prea mare.

– Și totuși, cum ai reușit? insistă el.

– Am câștigat o competiție organizată de o revistă. M-am dus acolo la insistențele mamei și... restul îl știi.

Din fericire, chelnerul le aduse cina, întrerupându-le discuția.

Nu-i spusese nimic despre anul acela de chin în care ținuse regim strict și făcuse exerciții. Se înscrisese într-o clasă de aerobic, citise toate articolele despre frumusețe pe care le găsise și reușise să se transforme spectaculos.

Mama o sprijinise în timpul acesta, plătindu-i vizitele la coafor. Graham fusese primul care-i tăiase părul cu breton, făcând-o să-i semene Cleopatrei, după care luă și numele folosit în modeling.

Se foi în scaun, serios îngrijorată de ce s-ar putea întâmpla dacă Matt ar recunoaște-o. Dar de fapt, n-avea de ce să se teamă. Matt se comporta ca un bărbat care nu avea nici cea mai vagă idee cine este femeia din fața sa, de care se simțea teribil de atras.

Ea încercă să păstreze o conversație plăcută în timpul cinei, povestindu-i despre copilărie, despre cei doi ani petrecuți la Londra, în care pozase pentru diferite reviste, despre unele incidente din timpul filmărilor. Odată, când trebuia să filmeze la capătul unui dig, sprijinită de o balustradă, aceasta cedase, iar ea căzuse în apă.

– Când a fost developat filmul nu s-au mai văzut decât niște picioare încălțate în pantofi foarte eleganți, dar care nu mai erau cum fuseseră la început. Machiajul se distrusese...

Clea își aminti ce simțise când o pescuiseră din mare, cu părul ud și rimelul curgându-i pe față, apa curgându-i din haine; astfel dăduse ochii cu Simon.

Simon, cel căruia îi plăcea frumosul, casa lui era plină de antichități, iar Clea realizase în clipa aceea că și ea fusese un alt obiect frumos adăugat acelei colecții. Seara el îi spusese că relația lor s-a sfârșit.

Amintirea acelei zile îi lăsa și acum un gust amar și de aceea împinse brusc farfuria din față, deși abia gustase din mâncare.

– Asta este tot ce mânânci? se încruntă Matt.

– Da, am mâncat cât am nevoie; de fapt, de mult timp nu mai am poftă de mâncare.

Nu era chiar așa. În primele zile ale dietei suferise cumplit pentru că nu mai putuse să mănânce hrana care-i plăcea. Renunțase la pizza sau la spaghetele bolognese. Dar acum, nu gândul la caloriile din mâncare o făcuse să-și piardă apetitul.

– Femeile n-au nevoie de atâtea calorii ca bărbații, adăugă ea, văzând că Matt era la fel de încruntat.

Pe moment, el păru să dorească să continue discuția pe această temă, dar apoi ridică din umeri și renunță.

– Atunci... cafea? zise el pe un ton blând.

Clea era intrigată că renunțase atât de ușor la subiect. Asta însemna indiferență față de ea. Nu-l voia pe Matt indiferent!

– Da, te rog, îi răspunse. Dar fără zahăr.

– Desigur, murmură el amuzat.

Se ridicară de la masă pentru a-și bea cafeaua pe canapea, loc ales de ea pentru a fi mai aproape de el. Era momentul să se prefacă atrasă de el, să vrea să fie aproape de el.

– De multe ori locuiești în hotelurile tale? îl întrebă și privirile li se întâlniră. Ea folosi limbajul trupului pentru a-i transmite mesajul pe care voia ca el să-l creadă.

– Când este nevoie. Este mult mai ușor decât să vin aici în fiecare zi. La sfârșitul săptămânii mă duc acasă.

– Nu locuiești la Londra? Când Barry îi vorbise prima dată despre prietenul lui, îi spusese că acesta avea un apartament la Londra, dar asta fusese cu nouă ani în urmă.

Matt scutură din cap.

– Am trăit de– ajuns în orașul ăsta ca să-mi ajungă. Abia aștept să ies din oraș când se poate. Ție nu-ți lipsește casa?

– Să-mi lipsească? repetă Clea, convinsă că Matt știa totul, că-și amintise de Patty și de casa lor din acel sătuc de munte. Își simți gura dintr-o dată foarte uscată. Spusele lui Matt readuseră în prim– plan amintirea acelor zile de teribilă suferință pentru ea, când îl cunoscuse. Își aminti strădaniile ei nereușite de a părea o tânără sofisticată, dar mai ales declarația că viața la țară i se pare foarte plictisitoare.

– Există multe orașe în nord, spuse ea rece. Unele sunt la fel de moderne ca Londra; de ce voi, cei din sud, considerați că civilizația se oprește la Watford?

– Nu asta am spus, zise Matt. Și nici nu sunt complet străin de atracțiile nordului. Am avut un prieten foarte bun a cărui familie trăia în Yorkshire, iar eu am o casă în Dales.

– Adevărat? Clea n-ar fi vrut ca Matt să înceapă să vorbească despre Barry, să-și amintească vizita făcută acasă la familia acestuia, să-și amintească de sora lui....Cred că n-ai timp să te duci prea des acolo, nu?

Răsuflă ușurată când Matt scutură din cap. Yorkshire era un ținut foarte mare; și ea îl părăsise la vreun an după vizita lui Matt. Se mutase la Londra, și deși încercase să se întoarcă acasă cât de des, nu prea reușise din cauza muncii care-i solicita prezența la Londra.

– Nu mă duc atât de des cum mi-aș dori, îl auzi pe Matt. Mai reușesc să mă furișez în câte un weekend, dar nu este de-ajuns. Folosesc casa aceea ca pe o zonă de retragere. Nu există telefon acolo, iar cel mai apropiat sat este la șapte mile depărtare. Acolo nu mă poate ajunge nimeni. Uit de hoteluri și mă relaxez.

– Și ce faci acolo? Clea era chiar interesată. Nu se așteptase să descopere o astfel de latură la Matt. El îi apăruse mereu ca un om de afaceri influent, aborbit de munca sa, care trăia și iubea viața zgomotoasă a Londrei.

– Citesc, ascult muzică, fac plimbări lungi, lucrez în grădină, multe lucruri pe care aici n-am timp să le fac.

– Pare... idilic.

Clea nu intenționase ca vorbele ei să parcă sarcastice.

Ajustarea mentală la această latură pe care Matt și-o descoperise pe neașteptate nu fusese tocmai grea, pentru că-i amintea de lucruri pe care și ei îi plăcuse să le facă în copilărie.

– Chiar este. Poate într-o zi când vei fi mai liberă, vei dori să-ți petreci acolo măcar câteva ore.

– Da, mi-ar plăcea.

De data asta păru entuziastă, amintindu-și în timp ce vorbea de grădina de acasă, sau de pădurea din localitatea ei. O străbătuse de multe ori, plăcându-i felul în care nuanțele toamnei se confundau uneori, sau iubind felul în care vântul îi răsfira pletele. Simți dintr-o dată că-i este dor de casă.

– Poate am putea aranja ceva...

– Nu va fi ușor, spuse Clea, alungându-și nu fără efort acele amintiri din minte. Nu trebuia să se afle singură cu acest bărbat într-o cabană. După cum ți-am mai spus ieri, voi fi foarte ocupată săptămânile care urmează. Abia în august cred că voi fi puțin mai liberă.

– Dar nu este nici o grabă, răspunse Matt. Și eu am multe angajamente. August va fi una dintre cele mai frumoase luni pentru a merge acolo.

Clea rămase descumpănită, pentru că nu intenționase să-și planifice o ieșire din capitală cu Matt. Dar apoi se mai relaxă, pentru că mai erau două luni până atunci. Multe se puteau întâmpla în acest timp. Dacă lucrurile se desfășurau conform planurilor ei, nu se va mai afla în viața lui Matt.

Deodată, simți cum mâna caldă a lui Matt îi atinge ușor obrazul, apoi îi întoarce încet fața spre el.

Mă va săruta, se gândi ea, dintr-o dată rece și detașată. Știuse că va veni acest moment– de fapt, prin poziția pe acea canapea, prin mișcările ei îl încurajase activ, dar asta nu putea să-i domolească încordarea și amintirea celuilalt asalt când Matt o sărutase.

Relaxează-te! Mintea transmise mesajul trupului chiar la timp, pentru ca să nu-și mai încordeze tot trupul când Matt veni mai aproape de ea, luând-o după umeri. Trebuia să pară că se bucură de ce i se întâmplă, de parcă asta și-ar fi dorit toată seara. Ridică încet capul, oferindu-i buzele pe care el nu mai așteptă invitație să le sărute.

Buzele lui erau fierbinți, o sărută încet la început, degetele lui i se încleștară în păr, o strânse la pieptul său. Se pricepea să sărute o femeie, observă Clea cu amărăciune. Dar dacă voia să-l facă să creadă că atracția dintre ei era reciprocă, trebuia să facă o mișcare, să nu mai stea ca o bucată de lemn.

I-a fost surprinzător de ușor să-și ridice brațele, să-l prindă după gât, să-i mângâie părul negru, să se bucure de sărutul lui. Dar imediat, o flacără de mânie izbucni în pieptul ei. Matt era atât de sigur de sine, de arogant, convins că nici o femeie nu-i putea rezista. Ei bine, îi va arăta ea!

Începu să-l sărute și ea, relaxându-și trupul în brațele lui, conștientă că el triumfa în acest timp. Dar acesta a fost ultimul ei gând detașat, pentru că atunci când el i-a atins sânii, mintea

a început să-i se umple brusc de o ceață și de un foc interior cu care nu se mai confruntase. Inconștient, oftă.

– Dumnezeule, cât ești de frumoasă, Clea!

Vocea lui Matt era încărcată de dorință, dar cuvintele pe care le rostise la adresa ei în adolescență, îi invadară mintea, făcând-o să retrăiască durerea de atunci. Scuturând ușor din cap, se detașă de senzațiile pe care i le provoca, și se forță să gândească rațional, deși era prea târziu. Ea voise să se întâmple toate astea, ea voise ca Matt să reacționeze astfel, dar nu se așteptase să-i facă plăcere!

Îl privi în ochi pe Matt, văzând că ardeau de dorință. Imediat, pentru ea sună alarma. Lucrurile merseseră prea departe. Trebuia să se oprească. Voise să-l încurajeze pe Matt, practic să-i ofere frânghia cu care să se spânzure, dar nu pe toată deodată. Era bine să ia lucrurile mai încet. Citea în ochii lui ce simțea Matt; pasiunea care ardea în ei nu putea fi altfel interpretată. Când el vru s-o sărute din nou întoarse capul, sub pretext că voia să vadă cât este ceasul.

– Dumnezeule! Atât de târziu este?

Îi evită următoarea încercare de a o prinde în brațe și se ridică.

– Trebuie să plec. Făcu încercarea de a se ridica, dar vocea ei trădă exact ce simțea ea în clipa aceea, că a pierdut căldura trupului lui Matt. Încercă să-i zâmbească și, cu un efort, se desprinse de el. Era firesc să se simtă și mai frustrat acum, era fires să continue s-o vâneze– iar ea îl va lăsa, pentru ca în

momentul în care va considera c-a pus mâna pe ea, îi va râde în față, arătându-i cine era cu adevărat prada și cine vânătorul.

– Așa de repede?

Clea clipi, surprinsă față de viteza cu care Matt redevenise stăpân pe sine. Însemna o tărie de caracter de care va trebui să țină seama pe viitor. Matt Highland nu urma să fie cel pe care-l crezuse ea.

– Ți-am spus că trebuie să mă culc înainte de miezul nopții.

– A, da, am uitat că te vei transforma în dovleac după ora douăsprezece. Ironia lui o făcu să zâmbească. Matt se întinse cu gesturi lenețe și se ridică.

– Foarte bine, Cenușăreaso, te conduc acasă.

– Îmi voi lua poșeta.

***

Traversând încăperea, își surprinse imaginea în oglindă, observând că obrajii îi ardeau, iar ochii îi străluceau. Părul îi era răvășit și nu mai avea ruj pe buze. Nu așa voia să fie văzută de Matt.

Făcu repede câteva retușuri, conștientă de tăcerea care se lăsase și când se uită în urmă îl văzu pe Matt care o urmărea cu o privire greu de interpretat, dar ceva o făcu să presimtă ceva nefiresc. O recunoscuse, o revăzuse cu ochii minții pe

acea Patty de șaptesprezece ani? Sau nu-și recăpătase controlul de sine atât de repede? Lăsă ochii în jos, temându-se că i-ar putea citi nesiguranța din priviri.

– Ești gata? o întrebă el pe un ton neașteptat de dur.

Cum Clea, care își aplica al doilea strat de ruj nu-i răspunse, el explodă:

– Nu ai nevoie de atâta ruj! Hotelul este gol la ora asta, iar pe stradă este întuneric.

– Întotdeauna trebuie să arăt foarte bine, am o imagine de apărat, face parte din slujba mea.

Matt ridică din umeri și-și luă haina.

– S-a făcut târziu, spuse el. Dacă nu plecăm acum, o să bată ceasul ora douăsprezece și știi ce s-a întâmplat atunci cu Cenușăreasa. Vii?

Cu gândurile răvășite, Clea îl urmă. Ce se întâmplase între timp ca să transforme acel amant pasionat într-un bărbat rece și distant? Purtarea lui nu putea fi decât rezultatul unor dorințe înăbușite. Schimbarea lui o făcu să se îndoiască de succesul planului ei. Matt, cel de acum, nu părea dispus s-o mai vadă. Cât așteptară sosirea liftului nu-i aruncă nici o privire. Tăcerea lui dură pe drumul spre apartamentul ei, dându-i timp să se gândească. Mândria lui de bărbat fusese grav atinsă era evident, nu era genul de bărbat care să accepte asta cu ușurință. Ea reușise în mare parte; demonstrase că Matt se simțea foarte atras de ea și prin asta alungase umilința pe care o simțise cu nouă ani în urmă.

Clea era convinsă că nu va mai exista o altă întâlnire cu Matt, când ajunși în fața apartamentului ei, îl auzi spunându-i:

– Aș vrea să te revăd. Din nefericire, voi fi ocupat zilele următoare, dar după aceea sunt liber. Ce zici de joi?

Clea scutură automat din cap. Joia era ziua pe care o petrecea cu Maggie, când amândouă își închideau telefoanele și discutau până în zori.

– Mă tem că joi nu se poate.

Strecură cu atenție o notă de regret în glas, dorind ca Matt să aibă impresia că și ea ar fi vrut să-l vadă. Era pe punctul de a adăuga: dar în orice altă seară nici o problemă. Se opri la timp însă pentru ca să nu pară prea disponibilă.

– Și vinerea este ocupată, continuă ea clipind des, dar sâmbătă ne putem vedea.

– Atunci, pe sâmbătă. Vom petrece ziua în afara orașului, undeva. Vin să te iau pe la zece.

Matt făcuse invitația pe un ton de comandă, la care trebuia să se supună orbește. Dar de fapt la ce putea să se aștepte de la un bărbat care avea sute de angajați?

– Bine, pe sâmbătă. Noapte bună, Matt, și mulțumesc pentru cină.

– A fost plăcerea mea, răspunse el.

Se așteptase să fie sărutată la despărțire, dar Matt nu făcu asta, ci plecă lăsând-o pe treptele blocului.

Încă uluită, Clea scutură din cap. Comportamentul lui Matt nu se potrivea deloc cu pasiunea pe care o citise în ochii lui.

Păruse că Matt se închisese în sine, punând deliberat distanță între ei. Cu toate acestea, voia s-o mai vadă. Ridică privirea spre ferestrele lui Maggie, unde, din fericire, nu se vedea lumină. Dacă Maggie ar fi venit s-o întrebe cum fusese seara cu Matt, ar fi trebuit să admită că n-ar prea fi știut ce să-i răspundă.

Capitolul 5

– Am spus să îmbraci ceva obișnuit. Matt nici nu se obosi s-o salute politicos când Clea îi deschise ușa apartamentului său sâmbătă dimineață.

– Dar este ceva obișnuit! replică ea pe un ton dur, arătând spre pantalonul alb și bluza înflorată pe care le purta. Când o sunase Matt în timpul săptămânii să-i spună c-a aranjat un picnic dacă vremea era bună, își trecuse în revistă garderoba cu grijă și decisese că aceasta ar fi fost cea mai potrivită toaletă. Dar el avea altă opinie după expresia chipului, care căpătă chiar nuanțe de dispreț în clipa în care observă că purta sandale albe, foarte delicate, cu tocuri foarte înalte.

– Poți să pășești în cuiele astea? continuă el pe același ton.

– Sigur că pot! explodă ea. Sunt confortabile și elegante.

Dar lucrurile nu prea stăteau așa.

Sandalele aveau doar câteva barete foarte fine, tocurile erau cam înalte și ajunse să se întrebe și ea dacă va putea merge prea mult. Costaseră foarte mult, dar îi plăcuseră de cum le văzuse și abia așteptase o ocazie să le încalțe, iar acum se ivise ocazia.

Matt ridică din umeri cu indiferență, după cum i se păru ei. Clea avu acum timp să-l examineze: purta o cămașă în carouri deschisă la piept, care lăsa să se vadă gâtul și pieptul bronzat, o pereche de blugi destul de uzați și adidași purtați, dar care păreau foarte comozi.

– Ești gata? o întrebă el, de parcă nu mai avea răbdare. Este o zi prea frumoasă ca s-o pierdem în casă.

– Sunt aproape gata, spuse ea încercând să-și ascundă iritarea. Numai că... ai venit mai devreme!

– Cu câteva minute; acum este aproape zece, așa că nu văd diferența. Ai avut tot timpul să te pregătești.

Oare ce credea acest bărbat? Că se va scula cu noaptea în cap ca să se pregătească pentru el? Ce tip arogant!

– Este foarte cald? îl întrebă ea. Voi avea nevoie de pălărie?

Matt ridică din sprâncene de parcă ar fi auzit cine știe ce aberație.

– Pălărie?La ce bun?

– Pentru a-mi proteja pielea.

Clea, deși avea tenul ușor măsliniu purta pălărie vara, pentru că pielea nu i se bronza uniform și nu putea să riște expunându-se la soare.

El o examină de foarte aproape, studiind machiajul pe care și-l aplicase cu atâta grijă în ultimele douăzeci de minute.

– Chiar ai impresia că razele soarelui vor putea străpunge atâta machiaj ca să-ți ardă fața? Vorbele lui o plesniră ca o cravașă. Nu știu de ce îți acoperi obrazul cu atâta fard.

– Vreau să arăt...

– Cel mai bine, o întrerupse el dând cuvintelor o notă satirică. Mi-ai mai spus. Asta mă face să mă întreb cum arăți fără această tencuială.

Palidă, comună. Răspunsul se formulă imediat în mintea Cleei. O versiune mult mai slabă a lui Patty Donovan, cea pe care ai cunoscut-o cu mulți ani în urmă. Asta o făcu să-i răspundă pe un ton foarte dur:

– Fiecare femeie folosește machiajul ca să arate mai bine. Și nu este tencuială, cum îi spui tu. Cleea se mândrea cu felul subtil de a se machia. Dacă se referea însă la acel machiaj oribil pe care i-l făcuse Steffie la șaptesprezece ani, poate avea dreptate.

– O, nu este ?

Pe chipul lui Matt nu mai putea citi nimic, acum. Clea decise că era mai bine să-l ia așa cum era, să nu mai încerce să-l interpreteze, așa că-și luă poșeta și cheile și porni după el. Nu era tocmai un început sub bune auspicii, reflectă pe drum. Trebuia să-l convingă că este atrasă de el, dar sărise la el ca un terier nedresat. Dar nu era doar vina ei , încercă să se consoleze. Și Matt avea o parte de vină. Comentariile lui

fuseseră răutăcioase, deliberat provocatoare, calculate, pentru a face orice femeie respectabilă să-și piardă răbdarea. Cu toate acestea, trebuia să fie foarte atentă și reținută, dacă voia să-și ducă planul de îndeplinire. Descoperise că-i era foarte greu să-și ascundă adevăratele sentimente, iar Matt Highland nu părea să fie deloc cel pe care-l intuise.

Și nici această mică evadare din cotidian, adăugă după un timp. Când Matt sugerase un picnic își imaginase că va fi ceva de genul celor pe care ea și Maggie le organizau când și când: luau pui prăjit, salată și poate căpșuni, se duceau în spatele casei pe iarbă și începeau să discute. Dar când Matt propusese acest picnic, urma să fie ceva tradițional desigur, afară din oraș, cu o mulțime de mâncare în față, pe un covoraș, lângă un râu înspumat....

Dacă i-ar fi spus clar ce intenții are de când îi telefonase, ar fi știut și ea ce să îmbrace, se gândi Clea, observând petele de iarbă de pe pantalonii ei cândva albi. Avuseseră mult de mers din locul în care lăsaseră mașina și ea realizase imediat ce greșeală fuseseră sandalele ei albe. Curelele sandalelor îi săpaseră urme adânci în piele mai ales când se luptase să meargă pe acea potecă. Matt, desigur, nu avusese asemenea probleme și străbătuse distanța cu pași mari, lucru pe care ea nu putuse să-l facă și abia se ținuse în urma lui. Fusese foarte tentată să-și arunce sandalele din picioare, ca să poată ține pasul cu el, dar asta i-ar fi dat ocazia lui Matt să-i spună obișnuitul" ți-am spus eu!" așa că renunță.

În cele din urmă, oftă când se așeză pe covorașul adus de el și-și întinse picioarele. După ce mai scăpă de durerea de picioare, putu să admire frumusețea locului în care se aflau. Soarele îi încălzea spatele într-un mod foarte plăcut, păsărelele cântau, iar râul care curgea în preajmă susura alene. Când era mică, îi plăcea să rămână în picioarele goale, să-și suflece manșetele pantalonilor, să se plimbe cu picioarele prin apă. Dar zilele acelea trecuseră de mult, remarcă ea cu amărăciune, privind uimită hrana pe care Matt o pusese în coșuleț.

– Cu mâncarea de aici poți hrăni un regiment! exclamă ea.

– Ce-ar fi un picnic fără mâncare? replică el și ceva din tonul lui, din felul aproape răstit în care rostise această replică o făcu să creadă că Matt o încerca, deși nu-i era foarte clar în ce fel.

Voia oare să vadă câtă voință are? se întrebă, văzând că Matt scoate și niște prăjituri îmbietoare, pe care trebuia să aibă voință ca să le ignore. Sau observase vreo asemănare între ea și Patty Donovan și încerca s-o facă să recunoască adevărata ei identitate?

La șaptesprezece ani, n-ar fi ezitat nici un moment să se înfrupte din tot ce se afla în fața ei, dar acum, Clea era o altă persoană, care făcuse un efort considerabil să ajungă așa cum era, după ani întregi în care mâncase doar carne rece și salată, așa că scutură din cap la toate invitațiile lui Matt și se mulțumi cu câteva felii de roșie.

Amintindu-și comentariul făcut de el în seara când cinaseră împreună după prezentarea de modă, Clea se aștepta și acum la observații, pregătită să-i răspundă dacă ar fi fost cazul. Dar Matt o surprinse prin faptul că se abținu de la critici, deși ori de câte ori privirea lui ajungea la farfuria ei, strângea din buze. Începu să se simtă tot mai iritată. Dar de ce-i păsa ce credea el? se întrebă Clea. Era problema ei ce mânca și cât.

Starea de tensiune se mai diminuă când Matt începu o discuție neutră privind evenimentele săptămânii care trecuse. Pentru ea fusese o săptămână foarte încărcată, cu multe sesiuni de fotografii, așa că acum se simțea chiar bine să se relaxeze, să se simtă surprinzător de bine în compania lui, să-l asculte cum îi povestea ce se întâmplase în activitatea lui în zilele care trecuseră, s-o facă să zâmbească, ba chiar să izbucnească în râs de câteva ori.

Astfel că, după ce Matt lăsă farfuria jos și-i spuse:

– Vino încoace, pe un ton diferit de cel cu care povestise până atunci, i se păru cel mai firesc lucru din lume să se mute mai aproape de el, să-și sprijine capul de umărul lui, să se lase prinsă de talie de brațul lui puternic. Se trezi răspunzându-i la sărutări cu o ușurință pe care ar fi considerat-o imposibilă până atunci.

Când se purta astfel, Matt putea să încânte și păsările care cântau în copaci, reflectă ea. Iar felul în care o privea în ochi când îi vorbea, o făcea să se simtă ca și cum ar fi fost o persoană specială în viața lui. Dar se mai domoli spunându-și

că totul nu era decât un șiretlic al lui. De-a lungul celor nouă ani citise multe cronici în ziare în care se spunea că Matt Highland este permanent însoțit de diferite tinere, care de care mai frumoase, actrițe sau chiar aristocrate. Probabil își folosise farmecele și asupra lor cu aceleași rezultate fructuoase, dar se pare că nici una din aceste legături nu durase. Într-o lună sau două, dispăruseră, lăsând loc altor femei în viața lui. Ei bine, ei nu i se va întâmpla asta. Intenționa să fie ea cea care să-l părăsească.

Poate după vreo oră, Matt ridică ochii spre cer și se încruntă.

– Cred că vremea nu ține cu noi. Nu-mi plac norii ăștia.

Uimită, Clea se uită și ea spre cer și observă norii negri care se adunaseră, blocând soarele. Numai atunci realiză că nu mai era la fel de cald, sau poate se datora faptului că Matt nu se mai afla atât de aproape de ea?

– Ar fi mai bine să strângem lucrurile și să ne grăbim la mașină; ploaia poate să înceapă în orice moment.

În timp ce vorbea, Matt punea totul în coșuleț cu mișcări foarte precise. Clea se grăbi să-l ajute, aruncând îngrijorată câte o privire spre cer. Norii se adunau tot mai repede, iar plăcerea de a fi petrecut o zi cu el fu alungată acum de modificarea vremii. Ori de câte ori capetele lor se atingeau în încercarea de a aduna totul cât mai repede, Clea devenea foarte conștientă de prezența lui, de fiorii pe care îi provoca, și mai ales de senzația de fluturi în stomac pe care o avea.

Nu-i plăcea ce simțea, pentru că-i amintea prea mult de felul în care se lăsase dusă de val în fața acestui bărbat, de faptul în care parcă nu mai resimțea durerea celor nouă ani petrecuți fără el.

– Gata, asta a fost, zise Matt luând coșul. Haide, cred că va trebui să alergăm, ca să nu ne prindă ploaia!

Primii stropi de ploaie începură să cadă pe când se îndreptau spre mașină, ea aproape împiedicându-se în sandalele acelea cu tocuri imposibil de înalte, luptându-se să se țină după Matt, care mergea cu pași de uriaș. În zadar încercă să se protejeze împotriva ploii, punându-și poșeta deasupra capului. În câteva minute, părul ei atât de aranjat atârna jalnic în jurul capului, apa i se scurgea pe față și în ochi, încât trebuia să clipească des ca să poată vedea. Drumul spre mașină i se păru nesfârșit, dar când în cele din urmă ajunseră și se așeză pe scaunul pasagerului, Clea oftă ușurată, iar Matt se așeză pe locul lui pufnind în râs.

– A fost ceva cu totul neașteptat, zise el scuturând din cap, împroșcând stropi în direcția ei. Vreme tipic englezească! Nu-ți face probleme, voi porni motorul și ne uscăm imediat.

Clea abia îl mai auzea. Scotocea prin poșetă după oglindă, să vadă dezastrul.

– Unde ai vrea să mergem acum? o întrebă el.

– Nu... nu știu, reuși ea să îngaime, speriată de ce-i arăta oglinda. Părul îi atârna jalnic, rimelul i se scursese pe obraji lăsându-i dâre.

Căută repede niște șervețele în poșetă, ca să se șteargă.

– Clea? zise Matt pe un on ciudat.

– Eu...

Ea se studie speriată în oglindă. Nu mai avea acele dâre penibile de rimel, dar nici fardul care-i dădea atâta încredere de sine, ajutând-o să creadă că Patty Donovan dispăruse pentru totdeauna. Nu mai avea cum să-l atragă pe Matt în halul în care arăta.

– Vreau să merg acasă.

Matt nu spuse nimic, dar din tăcerea care dura prea mult, din felul în care-și încruntase sprâncenele, din privirea rece și detașată pe care i-o aruncă, știu că l-a supărat.

– Vreau să merg acasă, repetă ea, mai încet de data asta.

– Pentru ce naiba vrei să te duci acasă?

– Eu... am părul ud....

– Am dat drumul la radiator, așa că te vei usca numaidecât.

Da, mă voi usca, își spuse ea dar nu va mai fi ca înainte. Când nu-l îndrepta, părul ei se ondula în bucle mari, devenind rebel și incontrolabil, făcând-o să semene foarte mult cu cu văzuse el cu nouă ani în urmă.

– Da, acasă, repetă cu obstinație. Sunt udă, mi-e frig și...

– La naiba, Clea! răcni el. A fost doar o ploaie trecătoare, n-are rost să te isterizezi din cauza asta. Nu te va topi. Uite, a și trecut.

– Nu mă isterizez! ripostă ea, simțindu-se afectată de ironia lui, de impulsivitatea lui. Știu că n-o să mă topesc, dar asta nu

mă face să mă simt bine. Nu-mi doresc decât o baie fierbinte și haine uscate cu cât mai repede cu atât mai bine așa că ți-aș fi recunoscătoare dacă ai porni mașina asta blestemată mai repede, ca să mă duci acasă!

Pentru un moment destul de lung, privirile li se întâlniră și rămaseră așa, Matt cu privirea lui rece, ochii Cleei aruncând săgeți de indignare. În cele din urmă, el ridică din umeri și porni mașina. Cleei îi displăcea teribil felul în care ridică din umeri cu toată nepăsarea din lume.

Probabil așa acționa Matt Highland când considera că o relație nu mergea și trebuia să se termine. Era indiferent la sentimentele femeii. Dar asta nu se va întâmpla cu ea!

Realiză că mașina se pusese în mișcare în timp ce razele soarelui începuseră să se ivească. N-avea rost să se certe cu el acum, la începutul relației. Trebuia să-l încurajeze, dacă voia să-și pună planul în aplicare. Dar privindu-l, observându-i trăsăturile dure și rigide, se întrebă dacă era bine să continue. Matt Highland o făcuse să nu se simtă în largul ei, sub o mare de confuzii pe care nu le putea separa între ele. Poate era mai bine să renunțe la plan.

Nu! Respinse ideea pe măsură ce i se formase în minte. Ar putea fi mai ușor, dar n-ar fi satisfăcător pentru ea. Voia să se răzbune pe comentariile făcute de el, acele comentarii care o afectaseră atât, voia să-i dea o lecție, să știe cum să se poarte cu sentimentele femeilor. Cu un efort, ridică mâna și atinse ușor brațul lui Matt.

– Mă înțelegi, da? Cred că și tu ești ud.

– Da, puțin, dar am început să mă usuc deja.

Și era adevărat. Cămașa de bumbac mai era puțin umedă și Clea simți căldura pielii de dedesubt. A fost o senzație stranie, confuză, dar oricum a făcut-o conștientă de umerii lui largi, de musculatura puternică, de mirosul subtil de after shave pe care-l degaja și simți dintr-o dată că spațiul din mașinii devenea neâncăpător, aproape claustrofobic. Se controlă atent pentru că simțise dorința să-și retragă mâna ca arsă.

– Păcat că ploaia ne-a stricat planurile, dar vor mai fi și alte zile...

Matt îi aruncă o privire piezișă, din care nu știu ce să înțeleagă, iar Clea își simți inima zvâcnind de emoție dar și de brusc înțelesul mesaj că ar putea să nu mai existe alte zile petrecute împreună.... Cu vorbele ei pripite, stricase totul. Încercă să repare tot ce stricase fiind prea violentă în limbaj.

– A fost un picnic grozav. Matt, mi-a făcut mare plăcere să fiu aici, în acest colț retras împreună cu tine.

Îi aruncă o privire ca să vadă ce efect avuseseră vorbele ei asupra lui.

Tăcerea lui Matt nu era de bun augur. El evită o altă mașină trăgând de volan, mișcare care îl depărtă de ea.

– Mâncarea a fost grozavă, încercă ea din nou. Trebuie să mulțumești....

– Nici n-ai gustat din ea, așa că n-ai cum s-o apreciezi! izbucni el în cele din urmă.

– Dar am apreciat atât cât am mâncat. De fapt, toată ziua a fost foarte plăcută. Spunând acestea, Clea constată cu surprindere cât îi fusese de ușor să devină convingătoare.

– Dar nu trebuie să se termine imediat, îl auzi pe Matt.

Privirea lui Matt era fixată asupra drumului, dar vocea lui devenise mai caldă, mai blândă. Clea nu putu să-și rețină zâmbetul apărut pe buze. Câștigase. Pe moment, fu tentată să-și reconsidere decizia de a se duce direct acasă. Dar ducându-și mâna la păr simți că începuse să se onduleze, lucru care-i displăcea teribil.

– Chiar trebuie să mă duc să-mi schimb hainele.

Oare păruse că regretă? Fusese destul de convingătoare? Voia cu adevărat ca Matt să creadă că-i părea foarte rău că ziua plănuită s-o petreacă împreună se terminase brusc și prea devreme, că ar fi vrut să petreacă mai mult timp în compania lui. Nu știa dacă-l convinsese: Matt avea chipul rigid, nu reacționa în vreun fel.

Restul călătoriei trecu într-o tăcere deplină, tăcere care o călcă pe nervi, pentru ca în momentul în care el opri mașina în fața apartamentului ei să-și simtă unghiile adânc înfipte în piele.

– Ai ajuns acasă uscată, auzi vocea lui. Nu putea să nu simtă ironia din vorbele lui. Bluza și pantalonii i se uscaseră, soarele strălucea, ziua era la fel de frumoasă cum fusese de dimineață. Ezită cam mult, neștiind care ar fi fost cea mai bună mișcare, până auzi degetele lui Matt care băteau darabana în volanul mașinii.

– Încă o dată îți mulțumesc pentru acest picnic minunat.

– A fost plăcerea mea.

Încă o dată, politețea lor lăsa nerostite multe gânduri. Ce era oare în mintea lui Matt? Voia s-o revadă, sau renunțase? Pentru moment rămase în mașină, așteptând fără să știe prea bine ce. Matt nu făcu nici o încercare s-o ia în brațe, s-o sărute la despărțire. Părea distant, cu gândurile în altă parte. Neputând să afle exact care-i erau sentimentele, Clea deschise portiera și coborî.

– La revedere, Matt.

Tensiunea, nesiguranța, nedumerirea, supărarea pentru felul în care reacționa el o făcuseră foarte nesigură pe ea, vocea îi devenise dintr-o dată rece și distantă. Matt ridică o mână în semn de salut și înainte ca ea să aibă timp să facă un pas, mașina țâșni. Clea strânse din pumni.

– La naiba cu tine, Matt Highland!

Nici măcar nu coborâse să-și ia rămas-bun de la ea! Cam aici se terminau planurile ei de a-l face să se îndrăgostească. Dar oricum, avea ceva mai bun de făcut cu timpul ei decât să și-l piardă cu acest bărbat atât de arogant, de plin de sine. Se săturase de capriciile lui, iar senzația ciudată de gol în stomac pe care o simțea era doar rezultatul planului de a se răzbuna, nimic mai mult. Nu putea fi un alt motiv; nu-i părea rău că relația ei cu Matt se terminase atât de brusc.

O baie caldă, prelungită, făcu minuni, readucându-i buna dispoziție. Zăbovi în apa înmiresmată cu esență de trandafiri

simțind cum i se relaxează tot corpul încordat, lăsând gândurile să cutreiere liber, până se simți mai bine, împăcată cu lumea. Era mai bine acum când știa că Matt Highland ieșise pentru totdeauna din viața ei. Efortul de a se preface că-i place să se simtă bine cu el, dusese la tensiunea pe care o simțise acum.

Dar nu fusese chiar un efort. Începu să se șteargă cu un prosop moale, amintindu-și ce bine se simțiseră cum discutaseră degajat, înainte ca ploaia neașteptată să încheie ziua lor la picnic. Îi plăcuse să discute cu el, dar asta nu însemna că regreta faptul că se terminase. Matt era un bărbat cu multă experiență în relațiile cu femeile, asta era evident, un însoțitor foarte plăcut, o gazdă perfectă, dar acest comportament social ascundea un caracter arogant, egoist. Mișcările ei deveniră mai bruște frecându-și pielea până începu să strălucească. Cât și-ar fi dorit ca Matt să se îndrăgostească de ea, iar ea să-l respingă, să-l facă să vadă cum este să fii respins de o femeie. Probabil nu i se întâmplase niciodată.

Se îmbrăcă în blugi și o cămașă subțire de bumbac și auzi soneria, tocmai când încerca să-și întindă părul cu peria. Cine putea să fie? se întrebă privindu-se în mica oglindă de la intrare, unde văzu un chip luminos fără machiaj. Nu părea să aibă mai mult de cincisprezece ani acum. Soneria sună din nou, strident și insistent.

– Vin imediat! răspunse îndreptându-se spre ușă.

Cu siguranță, nu era Maggie, care ar fi intrat până acum.

Se uită pe vizor și observă un chip cu părul negru, dar nu era pregătită pentru șocul de a-l vedea pe Matt înalt, bine făcut.

– Oh! Inima Cleei începu să bată cu putere, se dădu un pas înapoi, ducând mâna la față cu ochii măriți de uimire. Se simțea ca și cum ar fi intrat într-un zid de cărămidă. Se simți și mai dezorientată când privi în ochii lui negri, simțind cum o privește cu ochii îngustați de parcă ar fi fost și el surprins în egală măsură.

– Ce... Ce faci aici?

-Ai lăsat asta în mașină. Matt vârî mâna în buzunar, de unde scoase micul ei ceas de aur. M-am gândit că-ți trebuie și ți l-am adus.

Continua s-o privească la fel de intens, iar ea avu brusc senzația de teamă că privirea lui iscoditoare ar putea pătrunde dincolo de ce se vedea, până la a-i citi gândurile. Era dureros de conștientă că nu arăta prea bine. Își aminti ce văzuse în oglindă. Semăna prea mult cu Patty? O va recunoaște Matt și-i va strica planurile?

– Asta se întâmplă mereu. Cuvintele scăpară fără să vrea. Cred că trebuie să schimb sistemul de închidere al brățării. Mulțumesc că mi l-ai adus.

– N-a fost nici o problemă, spuse Matt. El spuse acestea pe un ton normal, politicos, dar urmărindu-l atent Clea sesiză o emoție inexplicabilă în ochii lui. Dar aceasta se văzu o clipă

apoi dispăru din nou, înainte ca ea să aibă timp s-o interpreteze. Nu aveam nimic de făcut.

Nimic mai bun de făcut, îl corectă Clea în gând, simțindu-se brusc iritată, ceea ce o ajută să-și elibereze mintea de șocul provocat de sosirea lui neașteptată. Era un bărbat foarte atrăgător decise într-un târziu observând cât era de bine făcut de înalt, că ochii lui erau cenușii, culoare mai rar întâlnită la bărbați. Era bărbatul cu care orice femeie ar fi fost foarte mândră să iasă. Brusc, Clea își dori să fi îmbrăcat ceva mai interesant decât acei blugi vechi și bluza de bumbac. O găsise într-un moment prost și se simțea dezavantajată.

– Eu...

– Clea...

Rostiră aceste cuvinte simultan, ceea ce creă o oarecare confuzie; nu mai știau cum să continue. Dar situația nu rămase mult așa pentru că se auzi un strigăt vesel din stradă; era Maggie.

– Salut! Maggie veni veselă spre ei cu două sacoșe în mână. V-ați întors? V-a udat ploaia?

Clea se încruntă ușor, observând că Maggie o privește ciudat pentru că nu era machiată. Nu mai avea nevoie și de reacția ei ca să-i confirme că nu era imaginea pe care trebuia să i-o prezinte lui Matt.

– Da, ne-a prins ploaia și ne-am întors. Îi era teamă să se uite în ochii lui Matt, neștiind ce va citi în ei. Mi-am uitat ceasul în mașina lui Matt, mi-a căzut de la mână, iar el a fost

foarte amabil să mi-l aducă. Clea rostea aceste vorbe cam indecisă, nevrând ca ele să dezvăluie ce simțea.

– Mor după o cafea. Vreți să veniți s-o bem împreună?

Invitația lui Maggie îl includea în mod evident și pe Matt, iar Clea își admonestă în gând prietena pentru generozitate. Simțea că nu va mai putea suporta prezența lui Matt care avea efectul de a o descumpăni, mai ales simțindu-se pusă în inferioritate de faptul că nu arăta așa cum ar fi vrut. Avea nevoie de timp să-și adune gândurile, apoi poate se va putea confrunta cu el, simțindu-se sigură pe sine. Asta dacă-l va mai vedea vreodată adăugă ea amintindu-și felul lui brusc de a pleca. Îl auzi scuzându-se.

– Din păcate, eu trebuie să plec; poate altădată. Cuvintele lui fură însoțite de alte priviri aruncate Cleei.

Chiar trebuia să plece sau nu mai avea chef să piardă vremea în această companie. Acel altădată o includea și pe ea? Voia să spună că va mai fi altă ocazie când vor mai ieși împreună? Clea nu știa ce să creadă și această nesiguranță o făcu să caute refugiu pe treptele care duceau spre apartamentul lui Maggie, a cărei invitație era singurul lucru pe care-l avea în minte.

– La revedere, Matt, spuse peste umăr. Îți mulțumesc că mi-ai adus ceasul. Lasă-mă să te ajut cu sacoșele astea, îi spuse apoi lui Maggie, care scotocea după cheie.

În confuzia creată de preluarea sacoșelor de la Maggie, Clea nici nu văzu când plecă Matt.

Auzi doar zgomotul făcut de mașina lui care se depărta.

– Așadar acesta era celebrul Matt Highland! exclamă Maggie după ce intrară. E extraordinar, fetițo! Era să leșin când l--am văzut. Ăsta da bărbat!

– Ți-am spus că arată foarte bine, zise Clea pe un ton ciudat. Dar nu asta este important, ci felul în care este ca om. Este un individ egoist, arogant care nu se gândește decât la el.

– Dacă așa spui tu, poate că așa este, zise Maggie dezamăgită. Dar este mare păcat. Tot mai vrei să-l faci să se îndrăgostească de tine?

Nu știu dacă voi mai avea ocazia, se gândi Clea. Dar apoi își aminti acea lumină jucăușă care apăruse o clipă în ochii lui, și care din nefericire fusese întreruptă de sosirea lui Maggie. Oare ce voise să-i spună atunci? Voia s-o invite din nou la picnic?

– Nu știu, zise Clea încet, de parcă ar fi răspuns la propria-i întrebare. Sincer îți spun, Maggie, nu știu.

Capitolul 6

Clea și Maggie se pregăteau să mănânce când sună telefonul.

– Răspund eu, zise Maggie, care se afla mai aproape.

– Da, este aici, o secundă. Clea!

Maggie ridică receptorul fluturându-l în aer.

– El este, șopti cu ochii strălucind de emoție.

El. Inima Cleei începu să bată necontrolat când luă receptorul din mâna lui Maggie. Exista o singură persoană pe care prietena ei o descria în acest fel. Dar de ce ar suna-o Matt acum? Trecuse o săptămână de la ziua picnicului și nu mai știuse nimic de el de atunci. Nici nu se mai întreba dacă o să mai sune, încercase să și-l alunge cu totul din minte, deși nu reușise. Adesea se surprindea gândindu-se la momentul în care Matt apăruse la ușă.

-Alo? zise cu un glas cam pierdut.

– Clea? Prin contrast, glasul lui era puternic și hotărât. Ce faci? Fără a aștepta, el continuă: mă întrebam dacă ești liberă vineri.

– Nu știu sigur, murmură ea, prelungind momentul ca pentru a-și aminti dacă era liberă, deși când sunase telefonul chiar îi spunea lui Maggie că nu mai era atât de ocupată. De ce întrebi?

– Am vorbit cu Chris, cumnatul meu. L-ai cunoscut la hotel.

– Da, îmi amintesc, răspunse ea la fel de pierit strângând receptorul.

– Atunci, poate îți amintești c-a lansat invitația s-o cunoști pe Liz. Ne-a invitat vineri seara.

Ne-a invitat! exclamă Clea în sinea ei, sufocată de furie. Nu se scuzase că n-o sunase toată săptămâna, n-o întreba dacă voia să meragă.

– Nu cred că... începu ea, dar se opri conștientă că n– avea nimic de făcu vineri seara și că dacă mai voia să-l prindă în mreje pe Matt trebuia să-i întâlnească și familia. Poți aștepta o clipă ca să-mi verific programările?

Clea lăsă receptorul pe masă și se întoarse spre Maggie, care ascultase conversația.

– Ei bine? o întrebă aceasta.

– Vrea să mă duc vineri seara să cinez cu el și familia lui, sora și cumnatul, mai precis.

– Așadar, să-i cunoști familia? Se pare că intențiile domnului Highland sunt foarte serioase...Te duci?

– Nu sunt sigură, răspunse Clea. Oare Matt avea... cum spunea Maggie, intenții serioase? Oare invitația asta putea să însemne că Matt nu era chiar indiferent? Și dacă așa era, ea nu mai avea mult de așteptat până să-și pună planul în aplicare. Ar trebui să mă duc?

Maggie îi spuse din toată inima:

– Să fii convinsă că asta ar trebui să faci!

Clea ridică receptorul.

– Matt? Sunt liberă vineri.

***

Elizabeth Lawton nu se apropia deloc de felul în care-și închipuise Clea că ar arăta sora lui Matt. Liz nu era nici înaltă nici impozantă ca fratele ei, nici măcar culoarea părului sau a ochilor nu semăna cu a lui Matt. Era mai scundă decât Clea nemachiată iar părul îi ajungea până la umeri. Clea se așteptase la o persoană foarte sofisticată, dar Liz semăna mai mult cu Alice în țara minunilor. Părul prea lung, prea bogat, îi diminua frumusețea– căci Liz era o femeie frumoasă, fără îndoială. Dacă ar fi avut altă coafură, dacă și-ar fi subliniat un pic ochii ca să-i pună în evidență. Dar nu știa să se pună în

valoare. Poate tocmai de asta soțul ei se uita după alte femei. Cu puțin efort, Liz s-ar putea transforma într-o femeie care să atragă ochii tuturor bărbailor.

– Clea? îl auzi pe Matt. Revenindu-și din gânduri, se scuză:

– Iartă-mă, Matt, mă gândeam la altceva. Ce– ai spus?

La lumina lumânărilor ochii lui Matt erau ca două eleștee adânci. Matt observase că gândurile ei bântuiau pe cine știe unde și nu era prea fericit din acest motiv, iar cuta dintre sprâncene ilustra asta din plin.

– Liz spunea că toată lumea consideră că modelingul este o muncă strălucitoare; dar din ce mi-ai spus tu, lucrurile stau altfel.

– O, da, zise Clea întorcându-se spre gazdă. Lumea vede fotografiile din reviste și-și închipuie că este de– ajuns să îmbraci o rochie și să stai în fața unui aparat de fotografiat. Nici nu au idee câtă muncă este necesară ca să faci ca totul să arate perfect. Uneori este teribil de epuizant să arăți extatic de fericită dacă te doare spatele sau te strâng pantofii. Zâmbetul îți devine o grimasă după câteva ore.

– Îmi imaginez.

Liz avea un zâmbet frumos și deschis. Cum putea soțul ei să se uite după alte femei? se gândi Clea furioasă pe el. Îmbrăcat într-un costum elegant, bleumarin cu cămașă albă și cravată asortată, părea mai mult genul lui Matt; Clea se întrebă de ce se măritase Liz cu el. Observă că Liz își adora fratele mai mare, iar Matt își iubea și el sora. O trata cu afecțiune, lucru

care-l făcea să arate cu totul diferit de cum îl știa: puternic, arogant.

Clea se întrebă ce-ar gândi Liz dacă ar ști că soțul ei se uită după alte femei, dar mai ales că fratele ei îl încurajează s-o facă.

– Vă propun să bem cafeaua în salon, zise Liz. Asta dacă ați terminat de mâncat. Tu, Clea abia te-ai atins de mâncare...

– Am mâncat destul, mulțumesc. Simțea privirea lui Matt asupra ei, ceea ce o făcu să roșească. Mâncarea a fost delicioasă, ești o gospodină minunată.

Liz roși la acest compliment.

– Îmi place să gătesc, admise ea. Chris preferă mâncarea gătită de mine, cât despre fratele meu, ei bine... îi aruncă o privire lui Matt. Nu știu dacă-l va putea sătura cineva vreodată. Mă aștept ca tu, Clea....

– Mă pregătesc în acest sens.

– Și tu faci jogging zilnic? se trezi cu o întrebare din partea lui Chris. Matt aleargă kilometri întregi.

Clea se întoarse spre el. Așa se putea păstra în formă!

– Nu, eu fac aerobic de două ori pe săptămână, iar acasă fac exerciții în fiecare zi.

Ei nu-i plăcuse niciodată joggingul. În zilele acelea care din fericire țineau de trecut când era foarte grasă, se jena să alerge pe stradă, ca să se uite toată lumea la ea. Și acum prefera să exerseze în intimitatea apartamentului ca să n-o vadă lumea transpirată cu părul în dezordine, fără ruj.

Dar Matt trebuie să fi arătat foarte bine în costum de trening.

– M-am gândit și eu c-ar trebui să mă duc la sală, dar... începu Liz.

– Fiecare ar trebui s-o facă, interveni Clea.

Avem un singur corp și trebuie să-l păstrăm în stare cât mai bună.

În tăcerea care se lăsă după vorbele ei Clea înregistră schimbul de priviri dintre Matt și Chris, înainte ca Matt să-și prindă sora după umeri.

– Tu ești bine așa cum arăți acum, Liz, spuse Matt. Privindu-l, Clea îl iertă pentru acele momente în care era arogant și distant, pentru că în aceste momente în ochi îi lucea doar bunătate și grijă față de sora sa. Noi te iubim cu toții pentru ceea ce ești.

Noi te iubim cu toții, repetă Clea în gând. Dacă-și iubea atât de mult sora, cum putea să se amuze cu soțul acesteia pe seama femeilor care treceau prin fața lor? Era un farsor? Așteaptă tu, Matt Highland, și o să vezi!

***

– Îmi pare rău, Liz, dar trebuie să plecăm, anunță Matt peste câteva minute, mult prea repede pentru Clea, căreia

începuse să-i placă să discute cu Liz, relaxându-se sub privirea prietenoasă a acesteia.

– Așa de repede? protestă Liz. Nu este decât unsprezece și jumătate!

– Clea trebuie să-și facă somnul de frumusețe. Are o zi plină mâine.

Clea realiză că era prinsă în propria-i capcană. Îi vorbise despre niște ședințe imaginare de fotografie pe drumul spre casa lui Liz.

Voise să facă totul pentru a-l ține pe Matt la distanță, dar nu de a-l pierde definitiv. Iar micul ei complot eșuase. Nu avu încotro, încuviință și se ridică.

– Mi-a plăcut mult această seară îi spuse Liz lui Matt, când Cleea se duse să-și ia jacheta din cuier. Trebuie să te conving s-o aduci mai des pe Clea pe la noi.

– Poate vei veni și tu în micul meu apartament, când ieși la cumpărături, scăpă Clea înainte de a realiza ce făcuse. Sună-mă însă înainte ca să fii sigură că sunt acasă. Voi fi fericită să te văd oricând.

Poate voi și reuși să fac ceva ca să te ajut, Liz, continuă Clea în gând. Poate câteva sfaturi privind machiajul, îmbrăcămintea...

– Chiar a trebuit să mă smulgi așa devreme de acolo? îi reproșă Clea lui Matt când ajunseră la mașină.

– Tu ai spus că trebuie să fii în pat înainte de miezul nopții, Cenușăreaso, obiectă el reducând-o la tăcere.

Ea uitase ce-i spusese doar pentru a scăpa de el mai repede, dar el ținuse minte și o folosise împotriva ei.

– Sunt sigură că nu te superi dacă nu te invit înăuntru, spuse ea când ajunseră, privind la micul ceas de mână. N-ar avea rost pentru un sfert de oră.

Matt o privi amuzat.

– Spune-mi, zise el, ce se întâmplă la miezul nopții? Te transformi în dovleac?

– Am nevoie de somn. Clea încercă să-i zâmbească dar renunță, văzând că trăsăturile lui redeveniseră dure.

– Mi-ai mai spus asta. Dar nu te mai relaxezi niciodată cu acest regim riguros pe care ți l-ai impus? Fiecare are nevoie să iasă din tipare câteodată.

– Eu am făcut-o în seara asta! replică ea indignată.

– Am observat! răspunse el impacientat. Atunci când nu verificai numărul caloriilor sau dacă masca aia pe care o porți pe față nu ți s-a deteriorat vreun pic.

– Ce mască? întrebă ea indignată.

– Varul pe care ți-l aplici pe față. La naiba, femeie, nu ești capabilă să treci pe lângă o oglindă fără să te uiți în ea?

Clea simți cum o cuprinde furia la observația lui.

– Poate preferi să arăt ca Liz, ca o femeie de modă veche, care nu acordă atenție felului în care arată.

Clea regretă cuvintele imediat ce le rosti, simțindu-se vinovată, pentru că Liz se arătase foarte prietenoasă și deschisă față de ea. O, oare de ce acest Matt reușea

întotdeauna să-i scoată în evidență cea mai urâtă latură a caracterului ei? Nu știa cum să retracteze acele lucruri oribile pe care el spusese. Privirea pe care i-o aruncă Matt ar fi înghețat și un vulcan.

– Cel puțin, Liz nu pretinde nimic ! Este așa cum arată, bună și deschisă! Nu este nevoie să se ascundă sub un strat gros de fard!

– Dar nici eu nu mă ascund! ripostă Clea vehement, dar realiză imediat că vocea ei căpătase accente ciudate de nestăpânit, că suna penibil. Se opri.

– Nu? Atunci, spune-mi de ce te simțea atât de stânjenită când ți-am adus ceasul? Erai ca o pisică pe un acoperiș încins de soarele verii, abia legai două cuvinte, și asta numai pentru că te temeai să te văd fără mască!

– O, devii de-a dreptul ridicol!

Numai dacă ar fi știut adevărul! Clea se simțea ca și cum ar fi fost trasă în două direcții deodată, neștiind dacă să răsufle ușurată că Matt nu realizase că nesiguranța ei se datorase faptul că nu știa dacă el o va mai căuta.

– Nu m-am așteptat să revii, asta este tot. M-ai surprins.

– Și ce fel de surpriză a fost? Voiai să te mai caut sau nu?

O, cum să-i răspundă la întrebarea asta? Nu găsi prea ușor un răspuns. Știa de fapt ce să-i răspundă; dacă-și urmărea în continuare planul, ar fi trebuit să spună da.

Dar care era adevărul? Cu puțin timp în urmă, ar fi fost tentată să spună că ultimul bărbat de pe lume pe care ar fi vrut

să-l vadă este Matt Highland, dar acum lucrurile nu mai erau așa de simple. Nu numai că ajunsese să-i placă să fie cu el, dar îi simțea lipsa, atunci când nu-l vedea.

– Ei bine, Clea, care este răspunsul tău? Vrei să continuăm această relație, sau să-i punem capăt?

– Nu. Cuvântul îi scăpase fără să fie conștientă de el. Ajunsese până aici și ar fi fost fără sens să se întoarcă din drum, să irosească tot ce realizase până acum. Aș vrea să te revăd, Matt, fii sigur de asta.

Se uită cu încredere în ochii lui. Era convinsă că el putea citi în ei ce simțea. El îi aruncă un zâmbet triumfător. Era convins că va accepta în continuare relația lor.

La naiba cu acest bărbat! exclamă Clea ca de fiecare dată. Era tentată să-și retracteze spusele. Era atât de mulțumit de sine, de satisfăcut! Nici o clipă nu-și imaginase că ea ar putea să vrea să nu-l mai vadă. Ei bine, ea îl va dezamăgi cum va putea mai bine.

– Atunci, te mai sun în cursul săptămânii, ca să ieșim undeva, zise el pe un ton nonșalant, iar Clea simți cu o strângere de inimă că nu însemna mare lucru pentru el. Va trebui să se străduiască mai mult dacă voia să-l facă să-și piardă mințile, pentru ca mai apoi să-l respingă și să obțină efectul dorit. Cu acest gând, se întoarse spre el.

– N-am vrut să spun acele cuvinte despre Liz, îmi pare rău! Nu mai era cazul să se străduiască să se arate afectată, pentru că acestea erau adevăratele ei sentimente.

Matt îi acceptă scuzele, înclinând din cap.

– Știu că n-ai avut intenții rele, murmură el, iar Clea trebui să facă un efort, ca să ignore ironia lui.

– Te rog să-i spui ce mult mi-a plăcut seara asta.

Încet, Clea ridică o mână, atingându-i ușor obrazul. Făcu în așa fel încât să pară că nu mai rezista fără să-l atingă. Reacția lui Matt a fost nesperată. Ochii i s-au întunecat, privirea i-a devenit languroasă și s-a întors spre ea, prinzând-o după umeri, trăgând-o spre el.

Sărutul lui a fost abia conturat la început, iar ea a simțit cum contrar așteptărilor, cedează sub sărut, abandonându-se brațelor lui. Simțind fiori în tot trupul se strânse la pieptul lui puternic cu nările pline de mirosul aftershave-ului, cu inima bătând puternic. Sângele începu să-i pulseze. Când Matt îi atinse ca din întâmplare sânii, Clea scăpă un geamăt ușor, șocată de ce simțea. Era ca și cum s-ar fi scăldat în lumina unui soare puternic, nicidecum a luminii reci pe care o arunca luna.

– Clea, murmură Matt. Iubito, să mergem înăuntru, să terminăm ce-am început.

Imediat, Clea intră în panică. Nu așa plănuise lucrurile! Evenimentele se derulau mult prea repede ca să fie pe placul ei, pentru reacțiile ei, mai ales noile ei reacții care o luau prin surprindere, punând-o în imposibilitate să reacționeze așa cum voia, ca ea să fie cea care să-l șocheze în cele din urmă. Deveni brusc rigidă în brațele lui, se crispă într-un mod

evident, gândindu-se cum să pună capăt acestei situații înainte ca lucrurile să-i scape complet de sub control, luptând împotriva senzațiilor, împotriva trupului ei, care îi spunea că ar fi vrut să continue. Auzi deodată ceasul bisericii din apropiere bătând, și făcu un efort suprem de a se desprinde din brațele lui Matt. Începu să numere bătăile ceasului:

– Zece, unsprezece...

– Da, știu, e miezul nopții, auzi vocea lui Matt încărcată de sarcasm. Iar tu ești încă afară din casă și nu s-a întâmplat nimic rău... Nu te-ai transformat încă în dovleac, sau trebuia să fie în șoarece? Nu-mi mai amintesc....

Clea se gândea că gluma cu Cenușăreasa se cam consumase, dar abia găsi puterea de a reuși să-i zâmbească drept răspuns.

– Nici una, zise ea, mulțumită să constate că glasul îi tremura foarte puțin. Inima continua să-i bată repede, își simțea gura uscată, iar în suflet simțea o durere acută. Cum ajunsese în situația asta? De ce ajunsese să reacționeze astfel față de un bărbat al cărui fel de a fi îi displăcea atât de tare, când alții mult mai interesanți nu aveau nici un efect asupra ei? Matt era un bărbat experimentat, își spuse, un amant plin de farmec. Știa cum să se poarte cu o fetișcană naivă care-i răspunsese instinctiv. Cumva, Matt îi declanșase senzualitatea pe care ea nu știuse c-o are– dar totul se rezumase la dorința fizică. Nu avea nimic de-a face cu sentimentele, absolut nimic.

-Caleașca s-a tranformat în dovleac și caii în șoricei.

El redevenise acel bărbat încrezător.

– Iar conductorul era chiar un șobolan! conchise Clea.

Matt începu să râdă.

– Așadar, așa mă vezi tu, Clea? Nu este prea flatant!

Își luă mâinile de pe ea, iar ea se rezemă de spătarul scaunului, netezindu-și părul cu gesturi mecanice.

– Așa mă vezi, Clea? repetă Matt.

Da, ești un fel de șobolan, Matt Highland, poate unul foarte sofisticat, dar tot un șobolan.

– Nu știu ce să cred despre tine. Oare chiar rostise aceste cuvinte? Clea nu putea să creadă că avusese îndrăzneala. Dă-mi timp să te cunosc și o să-ți spun ce cred despre tine.

– Timp? repetă Matt. Foarte bine, iubita mea Clea, îți voi da timpul necesar. Dar nu prea mult. Nu sunt un bărbat răbdător. Când văd ceva ce-mi doresc, nu las nimic să-mi stea în cale.

Vorbele lui răsunară mult timp în mintea ei, chiar după ce se culcă. Rămase în întuneric, cu ochii deschiși. Era evident acum din declarația lui că o dorea și asta ar fi fost de– ajuns pentru că era confirmarea că se afla pe drumul cel bun. Dar în același timp, amintindu-și acea lucire de oțel din ochii lui, fermitatea vocii lui, nu putu să nu se întrebe dacă nu cumva mușcase mai mult decât putea să mestece și această nesiguranță nu-i dădu pace și n-o lăsă să doarmă toată noaptea.

Capitolul 7

– Intră, Liz, mă bucur că te văd, zise Clea deschizând larg ușa cu un zâmbet de bun venit. Bei o cafea, sau ai băut deja?

– Nu pot încă să beau cafea, zise Liz, oarecum resemnată. Înainte beam foarte multă, dar acum...

– Nu contează, o consolă Clea, va trece. De altfel cred că a trecut jumătate din timpul sarcinii...

– Da, patru luni și jumătate. Uneori mi se pare o eternitate. Dar tot mai am răul acela caracteristic dimineața și m-au cam părăsit puterile. Nici vremea asta prea caldă nu mă ajută.

– În acest caz, te voi servi cu suc proaspăt de portocale, abia stors!

– Minunat! exclamă Liz așezându-se într-un fotoliu, cu un oftat. A început să se vadă că sunt însărcinată.

– Când te-am văzut prima oară n-aș fi zis...

De fapt, chiar la acea primă vizită, Liz îi mărturisise înainte de plecare că după luni întregi de încercări nereușite, era în sfârșit însărcinată!

Ea fusese fericită pentru Liz, pentru că și Liz era foarte entuziasmată, dar în planul doi al minții nu putea să uite cum îi cunoscuse soțul, dar își mușcă buzele și nu spuse nimic.

– Matt mi-a spus că vă duceți o săptămână la casa de la țară, zise Liz după ce bău paharul de suc de portocale. Te invidiez; este superb acolo în această perioadă.

Clea murmură ceva neinteligibil. Fără să vrea, Liz atinsese un subiect care-i dăduse mult de gândit și rezultatul fusese câteva nopți fără somn.

Când la început Matt îi propusese o săptămână în acea casă în luna august, ei i se păruse prea îndepărtat. La vremea aceea fusese sigură că atunci când va veni vremea vacanței, relația lor se va fi sfârșit, va fi doar o amintire, iar ea va fi obținut ceea ce voia. Dar cumva zilele trecuseră în mare viteză și Matt încă făcea parte din viața ei, deși încă nu prea știa de ce, nici cum.

Ieșise cu Matt o dată sau de două ori din seara în care cinaseră cu Chris și cu Liz. Matt o mai scosese o dată la cină și la niște spectacole din West End chiar și la unul de balet la cere nici unul din foștii ei iubiți nu voise s-o scoată. De fiecare dată fusese o escortă atentă și plină de curtoazie și nu se despărțiseră niciodată fără a aranja întâlnirea următoare. Clea se folosise de toate atuurile femeiești, se îmbrăcase cu mult bun– gust, având grijă specială de machiaj. Se simțise bine în

compania lui de fiecare dată, niciodată nu rămăseseră fără subiecte de discuție, iar ea fusese chiar plăcut impresionată că găsiseră multe pasiuni comune. Nu era însă mulțumită că nu mai avea acea scânteie de la început când plănuise să se răzbune pe el.

Matt n-o mai sărutase; dacă ar fi putut să uite acele cuvinte ale lui: "dacă vreau ceva fac totul ca să-l obțin" ar fi vrut să renunțe la ideea de răzbunare.

De aceea, când el îi făcu propunerea de a petrece o mică vacanță în casa lui din Dales, ea o interpretă ca pe ultima încercare de a-și pune planul în lucru. În această săptămână, vor înregistra o rupere sau o cimentare a relației lor. Dacă nu-l va face să-i declare dragostea în săptămâna aceasta, nu va mai reuși asta niciodată. Își pierduse deja prea mult timp cu el; era mai bine să-și continue viața.

– Nu crezi tot așa, Clea? Clea? vocea lui Liz o readuse la realitate. Visai cu ochii deschiși? Cred că n-ai auzit nimic din ce ți-am spus!

– Îmi pare rău. Mă gândeam...

– La fratele meu? Mă tem că are acest efect asupra multor femei. Știu că este fratele meu și-l iubesc mult, mai ales.... Liz se opri probabil dorind să se gândească mai bine la ce voia să spună. Dar este un cuceritor incorigibil și câteodată mă simt ușor disperată că nu-l văd căsătorindu-se odată deși trebuie să admit că mi-am pus mari speranțe de când l-am văzut cu tine. Nu mi-a părut niciodată atât de fermecat de o femeie.

Dacă așa este, atunci știe s-o ascundă foarte bine, își spuse Clea. Nu simți nici o bucurie la gândul că Matt era mai îndrăgostit de ea decât de orice altă femeie; ea simțea o pierdere prin faptul că va trebui să renunțe la prietenia lui Liz după ce se va despărți de Matt.

– Ce spuneai? o întrebă pe Liz.

– Că-mi pare bine că m-ai convins să-mi tund părul, zise Liz, atingându-și părul moale, castaniu acum tuns modern, ceea ce o făcea să semene și mai mult cu Alice în țara minunilor. Chiar și mamei îi place.

Clea surprinse o notă ciudată în glasul lui Liz când îi vorbi de mama ei și se întrebă ce anume o făcea pe Liz, o femeie atât de deschisă și de prietenoasă, să-și modifice tonul. N-o văzuse niciodată pe mama lui Matt, dar Liz îi arătase o fotografie a unei femei înalte, frumoase, foarte elegante, care nu părea de cincizeci și cinci de ani. I se păruse că este o femeie rece. Nu regăsea nimic din trăsăturile lui Liz la Alicia Highland.

– Îți stă foarte bine această coafură, zise Clea, gândindu-se că dacă ar avea răgazul necesar ar ajuta-o mult pe Liz să se schimbe. Poate asta l-ar face pe Chris să nu se mai uite după alte femei în viitor! Îmi place și felul discret în care te-ai machiat. Doar fardul de obraz nu mi se pare aplicat acolo unde trebuie; lăsă-mă te rog să-ți arăt cum să-l aplici.

Își petrecură astfel destul timp, în fața oglinzii. Liz se lăsase mai greu convinsă că trebuia să se machieze puțin, dar odată cucerită de această idee, încercă entuziasmată tot ce-i oferi ea.

Puse multe întrebări.

– Așa trebuie să arate, conchise Clea. Și trebuie să-l amesteci, ca să pară natural.

Râzând și discutând ca două adolescente, nici una din ele nu auzi ușa pe care Clea o lăsase descuiată, știind că Maggie trebuia să apară dintr-un moment în altul. Figura lui Matt, un Matt încruntat, apăru în cadrul ușii, spunând:

– Deci, aici dispăreai, Liz! Iar bietul Chris își imagina cele mai cumplite scenarii! Parcă trebuia să te întâlnești cu el acum o oră!

– Așa este! exclamă Liz sărind disperată și scoțându-și în viteză pelerina de machiaj. Nici n-am știut când a trecut timpul. Iartă-mă Clea, trebuie să plec.

– Dar n-am terminat încă! protestă Clea, îndoindu-se că soțul lui Liz era așa de îngrijorat cum spunea Matt. Nu poți aștepta să termin....

– Nu, nu poate, i-o reteză Matt cu acea voce rece, cu mânie în ochi, o mânie pe care reușea totuși s-o controleze de dragul lui Liz. Vrei să te duc eu acasă? adăugă el pe un ton mai blând de data asta.

– Nu, mulțumesc, am mașina mea afară. Liz își luase poșeta și se îndrepta spre ușă. Îmi pare rău că plec așa, Clea, dar știi cum este...

Clea ascultă pașii care coborau scara, neputând să nu se revolte că Liz îi era atât de devotată soțului ei. Ea nu se va lăsa într-atât controlată de un bărbat, chiar dacă acesta i-ar fi soț.

Acest gând îi aminti de prezența lui Matt și se întoarse spre el aruncând flăcări din priviri.

– Chiar a trebuit să strici totul astfel? Liz se simțea atât de bine.

– Poate, zise Matt. Dar Chris era îngrijorat.

– Îngrijorat! pufni Clea disprețuitor. Ei bine poate că era, admise ea, dar nu rezistă să nu adauge: dar asta poate i-ar face bine și nu s-ar mai uita după alte femei.

– Alte femei? Chris? Matt o privea consternat. Ce naiba tot spui acolo? Chris îi este foarte devotat lui Liz, toată lumea știe asta. Este foarte îngrijorat de felul în care se poartă ea în ultimul timp și cred că tu porți vina pentru asta, tu cu obsesia ta pentru machiaj și felul în care arăți.

– Nu este obsesie! ripostă Clea indignată. Îmi place să arăt foarte bine și o ajutam pe Liz să devină la fel. Voia ajutorul meu. Ea...

– Ea ți-a cerut ajutorul? întrebă Matt. Chiar ți-a cerut ajutorul? Sau tu ai insistat să i-l dai? Sora mea n-a abuzat de toate aceste nimicuri și fleacuri femeiești până nu te-a întâlnit.

Acum Matt era chiar furios, iar vorbele lui o loveau ca o cravașă. Ce provocase acesată reacție din partea lui? Ce mare problemă era o coafură nouă, un machiaj? Matt se comporta de parcă ea ar fi comis vreo crimă, iar ea nici măcar nu știa de ce este acuzată.

– Acum pierde vremea doar cu coafurile și cu machiajul! continuă Matt revoltat. S-a schimbat complet.

Chris nici nu știe ce să mai facă!

– Foarte bine! exclamă Clea. Poate de acum nu va mai considera că merită tot ce-i oferă ea!

Matt o privi confuz.

– De unde naiba ai asemenea idei? Îl cunosc de mulți ani pe Chris, nu s-a uitat la altă femeie de când s-a căsătorit cu sora mea!

– O, nu? Atunci cum îmi poți explica acel gest? Nu sunt nici oarbă, nici proastă, știe toată lumea...

– Care gest? o întrerupse Matt. Apoi văzând că ea ezită, explodă: vorbește odată, femeie, nu poți face acuzații ca astea fără o dovadă! Făcu un pas spre ea, iar ea se dădu în spate temându-se de furia din ochii lui. Care gest? repetă el.

– În seara când a avut loc prezentarea de modă... începu Clea, dorindu-și să-și fi putut controla glasul mai bine. În bar el a...

Nu mai putu să continue, ci repetă gestul pe care-l făcuse Chris. La asta m-am referit!

Spre totala ei consternare, Matt începu să râdă. Reacția lui era atât de diferită de ceea ce așteptase, încât nu putu decât să-l privească uimită până când el redeveni serios.

– Întotdeauna judeci după aparențe? o întrebă pe un ton foarte dur. Chris nu se referea la altă femeie, ci chiar la soția sa.

Clea nu îndrăzni să-i spună că nu-l crede. Matt își trecu impacientat o mână prin păr.

-Chris tocmai îmi spunea că Liz este însărcinată. Liz a avut întotdeauna un trup mai băiețesc, dar de când... de când a rămas însărcinată s-a mai împlinit. Asta descria Chris.

Clea știa că pe chip i se citea că este confuză. N-avea motive să nu creadă ce-i spunea Matt, iar mânia lui era o dovadă în plus și se simți foarte prost pentru că ajunsese la o concluzie greșită.

Dar, într-un fel, Matt trebuia învinuit pentru asta. Fiind așa cum era, i se păruse firesc ca și prietenii lui să fie la fel, dar nu rosti cu glas tare ce gândea.

Ce fel de om era acest Matt Highland? Avusese impresia că-l cunoaște de acum, dar în ultimele săptămâni începu să aibă îndoieli. După acea declarație care o pusese pe gânduri el nu mai făcuse nimic exagerat de a o seduce, cum se așteptase ea, pentru ca astfel s-o determine să-și pună planul în funcțiune. Fusese atent, curtenitor o sărutase ca un îndrăgostit, o mângâiase tot ca un îndrăgostit, fără gesturi care să-i dea de gândit, n-o forțase niciodată să meargă mai departe decât ar fi vrut. Dar toate astea nu se potriveau deloc cu acea declarație a lui că obține tot ce vrea, dacă vrea cu adevărat. Astfel, Clea ajunse să se întrebe: oare Matt o dorea cu adevărat?

Încet, ridică privirea spre chipul acela dur din fața ei. Nu era nici urmă de dragoste în ochii lui, nici de dorință. Știind că Matt așteaptă ca ea să vorbească se forță s-o facă.

– M-am înșelat. Îmi pare rău.

Scuzele ei îl înfuriară pe Matt care o privea la fel de dur, în timp ce ea roșise și obrajii îi ardeau de rușine.

– Bine că-ți pare rău! Sper că nu i-ai spus nimic din toate aceste aiureli lui Liz? o întrebă pe un ton la fel de dur.

– Oh, nu! exclamă ea. N-am spus nimic!

Spre ușurarea ei, văzu că trăsăturile lui Matt se mai îmblânzesc.

– Slavă Domnului! Ai fi rănit-o teribil. Dacă l-ai fi întrebat pe ...

– O, nu, cum să fac asta? Matt, crede-mă!

El o cercetă din nou cu privirea, apoi brusc, ochii lui începură să ardă cu o intensitate care aproape că-i afecta pielea.

– Cine a fost acela, Clea?

– Despre cine vorbești?

– Bărbatul– bănuiesc că fost un bărbat din trecutul tău– cel care ți-a întors viața pe dos, care te-a convins că tot ce contează este felul în care arăți?

– Nu știu despre cine vorbești!

El continua s-o privească de parcă s-ar fi îndoit de tot ce-i spusese ea, lucru care o înfurie și vru să riposteze la fel de dur:

– Iar trecutul meu nu este problema ta! Este viața mea și ți-aș fi recunoscătoare dacă nu te-ai amesteca în problemele mele!

Nu erau vorbele pe care ar fi vrut să i le spună. Tu ai fost acela! ar fi fost corect să-i răspundă. Tu ai fost cel care m-a

rănit! Cuvintele îi ardeau limba și strânse cu putere din dinți ca să nu le rostească.

– Acum am făcut să fie și a mea! declară Matt la fel de dur, dar ea nici nu vru să-l mai asculte.

– N-ai dreptul! N-ai nici un drept asupra mea! Eu...

Vocea îi pieri ușor sub flacăra ochilor lui. Exagerase, realiză ea imediat. Fusese provocată de atitudinea lui dominatoare, probabil distrusese orice speranță să-și mai poată pune planul de răzbunare în aplicare. Putea la fel de bine să-i spună cine este și să termine cu toată situația asta. De un singur lucru era sigură acum: că nu va mai fi invitată la Dales. Începu să regrete imediat.

– Foarte bine, zise Matt. Nu-mi spune nimic dacă nu dorești, dar gândește-te la întrebarea mea și poate vei învăța ceva din greșelile pe care le-ai făcut.. Și poate săptămâna viitoare...

– Săptămâna viitoare? exclamă ea bucuroasă. Vrei să spui că încă mai vrei să merg cu tine la casa de vacanță?

Privirea pe care i-o aruncă Matt pe sub gene era provocatoare, plină de semnificații pe care nu le putea defini, dar care îi produseră senzația de fluturi în stomac.

– O, da, zise el pe un ton care o făcu să se înfioare. Sigur că mai vreau să mă însoțești. Ba chiar îmi doresc asta mai mult ca niciodată.

Clea era nepregătită pentru imensa bucurie pe care i-o aduseră vorbele lui Matt. Se lăsă cuprinsă de acea bucurie

imensă ca de căldura soarelui, care-i făcu pielea să strălucească, îi zâmbi din toată inima privindu-l în acei ochi cenușii , care puteau arunca flăcări la furie.

– Extraordinar! exclamă ea. Abia aștept să plecăm!

Mai târziu, după ce Matt plecă, realiză că în vorbele ei nu mai fusese nici vorbă de răzbunare.

***

– Ce loc minunat! exclamă Clea încântată, când mașina lui Matt opri la poalele unui deal și zări casa despre care-i vorbise el. Casa în care avea să-și petreacă o săptămână întreagă! Era mai mică decât anticipase și mai mult solidă decât drăguță, cu pajiști verzi în jur. Piatra cenușie din care era făcută constituia o surpriză pentru ochii atât de obișnuiți cu cărămida și sticla, dar nu-i luă mult să se obișnuiască și astfel găsi relaxarea și pacea pe care le dorea atât de mult. Era ca și cum s-ar fi întors acasă.

Mașina opri pe aleea din fața casei. Clea coborî imediat și trase aer în piept. Fusese o călătorie destul de lungă de la Londra, și destul de dificilă. Încercase să întrețină o conversație cu Matt, dar acesta fusese tăcut și morocănos răspunzându-i monosilabic la întrebări și comentarii, astfel că în cele din urmă tăcuse și ea, mulțumindu-se să admire peisajul pe care-l traversau.

– Ce proaspăt este aerul aici! spuse ea pe un ton natural. Se simțea cuprinsă de pacea acelui loc, inima îi era mai ușoară. Se întoarse să-i zâmbească lui Matt. Spre uimirea ei și el se simțea mai bine acum; nu mai era atât de crispat și încercă chiar să-i zâmbească.

– Să vezi interiorul, zise el, iar Clea se simți fericită urmându-l.

Era o casă frumoasă și confortabilă cu două camere mai mici la parter, unde ea se simți imediat ca acasă. În salon, văzu două fotolii adânci, un șemineu și o bibliotecă mare.

– Aici era și salonul și bucătăria când am cumpărat casa, îi spuse Matt. Am extins-o, am construit o bucătărie nouă și o baie la etaj. Constructorii au folosit același fel de piatră și nici nu se observă.

– Casa este fermecătoare!

Clea avea aceleași sentimente ca atunci când vizitase casa lui Matt. După acel modernism căutat de la Argyle fusese mulțumită să constate că gusturile lui erau destul de tradiționaliste. Clea nu se simțea niciodată bine într-un decor de sticlă și oțel, ca prietenele ei.

– Pot să merg și sus? îl întrebă.

Dormitorul în care o conduse Matt era decorat în verde și alb și avea o garderobă încăpătoare, o toaletă, iar draperiile, covorul și perdelele erau asortate. De la fereastră se vedea acea priveliște minunată de care se despărțise cu greu pentru a intra în casă.

Valea în toată splendoarea ei se întindea chiar de sub ferestre.

– Ce loc minunat! Acum înțeleg de ce îți place atât de mult să vii aici! Este atâta liniște, atâta verdeață, atât de diferit de Londra!

Întorcându-se, îl văzu pe Matt care o privea ușor nedumerit. Tavanul din încăperea mică de la parter era foarte jos, iar el fiind foarte înalt, aproape îl atingea cu capul. Părea atât de mare și de puternic, încât dormitorul părea și el mic pe lângă statura lui Matt, iar Clea realiză cu strângere de inimă că reacția ei fusese destul de neașteptată pentru el, care o cunoscuse doar ca pe o femeie sofisticată, preocupată de carieră.

Făcuse oare o greșeală venind aici? Poate fiind la Yorkshire își va reaminti de Patty Donovan? Dar Matt se apropie de pat, puse valiza ei pe el, apoi acea valijoară în care ea își adusese cosmeticele.

– Te las să despachetezi, îi spuse el cu vocea lui profundă.

– Mulțumesc. Aș vrea să mă schimb înainte de masă.

Matt o privi lung.

– Nu te aștepta la cine știe ce. Menajera a pregătit ceva simplu, deși după cantitatea de bagaje pe care le-ai adus pare că vei locui la un hotel de cinci stele. Pentru numele lui Dumnezeu, Clea nu poți fi tu însăți niciodată?

– Să fiu eu însămi înseamnă să port exact ce-mi place, adaptat la locul în care mă aflu.

Spuse acestea pe un ton categoric, care nu suferea contrazicere. Dar în sinea ei recunoscu: era uimită că Matt avea o casă atât de confortabilă dar simplă. Nu crezuse nici un moment că un bărbat ca el avea chiar acel loc de retragere la țară, așa cum îl descrisese și se așteptase să găsească ceva totuși sofisticat, pe măsura felului în care se prezenta la Londra: un om de afaceri de succes. Casa aceasta îi amintea prea mult de casa părinților ei.Vizitele ei la părinți erau rare momente de relaxare, zile în care putea să fie ea însăși, să scape de regimul strict de la Londra, să se îmbrace obișnuit, să stea fără machiaj. Își aminti cum făcuse o plimbare prin pădurile din vecinătatea casei, îmbrăcată într-o pereche de blugi vechi, cu o cămașă bărbătească.

– Bine, te las să te schimbi. Vom cina pe la opt; îți ajung două ore ca să arăți foarte bine?

Clea strânse din pumni ca să nu-i răspundă, simțindu-i tonul sarcastic.

– Îmi vor ajunge.

Avea o săptămână în față, își spuse când plecă Matt. Doar șapte zile și apoi într-un fel sau altul Matt va ieși definitiv din viața ei. Își puse cu grijă hainele în dulap. Îi va fi destul de greu să doarmă în această cameră știind că el se afla aproape, în celălalt dormitor, de care o despărțea doar un hol mic.

Netezind poalele unei din rochii, realiză că și ideea dormitoarelor separate fusese o surpriză. Își imaginase că Matt îi va propune să împartă o cameră și un pat. Desigur, l-ar

fi dezamăgit și de data asta, dar oricum în acest fel i-ar fi arătat că simte ceva, că o dorește, astfel încât să aibă speranța că-și va putea atinge scopul de a-l respinge. Dar ceea ce simțea Matt, dacă simțea ceva, era ascuns sub acel chip atrăgător, atent, dar fără pasiune față de ea.

Oftând frustrată, Clea dădu rochia la o parte, apoi se ridică și o puse pe umeraș în garderobă, dar fără atenția pe care o acorda de obicei hainelor. Hotărâse ca în această săptămână să ia o pauză și va începe chiar din acest moment. Se va îmbrăca modern, bine, va încerca să arate foarte bine. Pentru cină va îmbrăca o rochie delicată de mătase de culoarea piersicii, cu un decolteu îndrăzneț, care-i punea trupul în evidență. Despachetă în grabă restul lucrurilor, refuzând să recunoască faptul că lucrurile pe care le adusese aici erau total nepotrivite. Regretă că nu-și luase o pereche de blugi și niște pantofi comozi cu care să meargă fără probleme. Dar nu venise aici ca să se relaxeze, ci ca să-l atragă tot mai mult pe Matt într-o capcană din care nu va mai putea să scape. De aceea avea nevoie de toate armele care o puteau ajuta să reușească.

Cina s-a desfășurat într-o atmosferă de tăcere apăsătoare. Matt redevenise acel taciturn din timpul călătoriei, nu făcea nici un fel de conversație era absorbit de propriile sale gânduri, iar tăcerea lui o deranja încât nici nu putea să mănânce. Era teribil de afectată că o ignora, că nu făcea comentarii asupra rochiei sau machiajului ei.

Îi acorda aceeași atenție ca unei piese de mobilier.

Dar lucrurile nu se îmbunătățiră odată ce terminară de mâncat. Matt își luă ziarul și se retrase în spatele acestuia, fără să scoată o vorbă până când ea plictisită și furioasă îl anunță că se duce la culcare. Numai atunci el ridică privirea de pe ziar și o privi lung.

Ea se crispă în așteptarea unei confruntări, dar Matt se rezumă la a privi la ceas.

– Te culci cam devreme, Cenușăreaso, în seara asta. Mai este o oră până la miezul nopții.

– Călătoria până aici a fost foarte lungă și mă simt obosită.

Spuse acestea pe un ton obișnuit, iar el îi aminti cu ironie că întotdeauna căutase s-o aducă acasă înainte de miezul nopții.

– Noapte bună. Matt lăsă din nou privirea pe ziar.

– Somn ușor. Mâine mă voi duce la cel mai apropiat oraș să mai cumpăr de mâncare. Cred că voi pleca înainte să te trezești.

Tonul lui sarcastic, faptul că era convins că va lenevi până târziu, în timp ce el se va scula devreme ca să aducă mâncare o înfuriară. Ar fi trebuit să iasă imediat din încăpere, dar fără să știe din ce motiv zăbovea încă, de parcă ar fi așteptat ceva. Realiză în acel moment că tocmai asta era: aștepta un sărut din partea lui, dar Matt reluase lectura ziarului.

– Dacă vei continua să te porți ca și cum n-aș exista, nu înțeleg de ce m-ai mai adus aici.

El ridică în sfârșit privirea de pe ziar și o privi rece.

– Nu înțelegi? murmură el. Sincer să fiu, nici eu.

Capitolul 8

– A, te-ai trezit, zise Matt așezând cutia cu cumpărături pe masa din bucătărie.

Clea nu dormise bine toată noaptea, răsucindu-se de pe o parte pe alta, lucru care n-avea nici o legătură cu faptul că dormise într-un pat care nu era al ei, sau că toată casa era cufundată într-o liniște perfectă, de care se dezobișnuise. Indiferența lui Matt o înfuriase, iar faptul că nici măcar n-o sărutase înainte de culcare îi stârnise un sentiment de frustrare care n-o lăsase să doarmă. Nu o deranja doar lipsa lui de interes care-i amenința planurile de răzbunare, era ceva mai profund care-i afecta întreaga ființă o destabiliza, făcând-o să se simtă cumplit, ca o femeie nedorită. Asta după ce făcuse toate eforturile să arate perfect, îmbrăcând o rochie galbenă ca soarele, care-i punea în evidență părul și culoarea pielii.

Dar, încă o dată, Matt abia o privi când îi spuse:

– Este o zi minunată. Cred că astăzi o să muncesc în grădină, n-am mai fost de ceva vreme pe aici. Vrei să-ți scot un șezlong afară?

Cu un efort, Clea își mușcă buzele ca să nu protesteze. Copilă fiind, îl ajutase de multe ori pe Ned în grădină și se bucurase de acele ore de muncă plăcută, se simțise aproape de natură și învățase foarte multe lucruri despre grădinărit. Fusese mândră apoi de legumele și de fructele care crescuseră și i-ar fi plăcut ca Matt să-i ceară ajutorul în această dimineață când avea nevoie de o activitate ca asta pentru a se detensiona. Dar din tonul lui înțelese că n-avea nevoie de ajutorul ei și mândria o opri să-i arate că-i pasă.

– Nu, mulțumesc, îi spuse ea înțepată. Nu suport soarele. Am văzut prea multe tenuri bronzate care arată ca pielea îmbătrânită prematur, așa că...

Se opri șocată, simțindu-se prinsă de bărbie și întoarsă cu fața la soare.

Matt o privea atât de intens încât resimțea asta ca pe o lovitură fizică și reacționă clipind repede. Ar fi vrut ca Matt să fie conștient de existența ei, dar nu în acest fel.

– La naiba, Clea, știi cum arăți cu toate astea pe față? Tonul lui era nou, exprima mânie dar și altceva ce ea abia putea să interpreteze. N-are rost să te străduiești atât să arăți perfect, aici nu are cine să te vadă.

Mă vezi tu, gândi ea.

– De câte ori trebuie să-ți spun că mă machiez doar pentru mine, pentru că așa vreau?

Adevăratul motiv pe care nu putea să i-l spună și pe care Matt nici măcar nu-l bănuia, o făcu să-i înfrunte privirea cu foarte mare greutate; lăsă ochii în jos văzându-și picioarele încălțate ca de obicei în sandale elegante de piele, care contrastau cu pantofii sport ai lui Matt, la fel cu cei purtați în ziua picnicului.

Fără să vrea, nu rezistă să nu-și ridice privirea spre picioarele lui, spre pieptul lui musculos, spre umerii largi; Matt era îmbrăcat cu un tricou alb care-i punea bronzul în evidență, părul îi era cam răvășit de vântul care adia. Matt adusese de afară mirosul de aer curat, de soare, care combinat cu mirosul de after shave avu un efect devastator, irezistibil asupra ei. Abia mai putea să respire. I se părea ironia sorții ca ca acum când îl dorea din toată inima să observe că nu mai prezenta nici un interes pentru el.

– Cine ești tu, Clea? o întrebă el deodată, iar întrebarea și tonul lui o făcură să se înfioare.

Deschise ochii mari, care acum păreau imenși pe chipul ei palid încât arăta ca un animal prins în capcană, față în față cu un prădător. Cine ești cu adevărat sub masca asta imposibilă, fără de care nu vrei să fii văzută? Cine este persoana ascunsă sub acestă fațadă?

– Nu știu despre ce vorbești! Clea era uimită că încă n-o recunoscuse pe Patty Donovan. Matt, este ridicol ce spui! Am

crezut că orice bărbat ar fi mulțumit să constate că o femeie face eforturi să arate bine pentru el.

– Asta contrazice ceea ce ai spus cu câteva minute în urmă! ripostă Matt. Am crezut că faci efortul...Matt accentuă în mod ridicol propriile ei cuvinte...ca să pari grozavă pentru tine însăți. Iar eu nu sunt un bărbat oarecare.

Asta era adevărat, se gândi ea. În cele câteva săptămâni de când începuse să iasă cu el înțelesese asta. Începând cu acea preferință pentru rochia albastră de la prezentare care era foarte decentă, în detrimentul celei roșii, în fața căreia n-ar fi rezistat nici un bărbat, el o uimise permanent, ba chiar o destabilizase; ajunsese să-i placă din ce în ce mai mult Matt Highland. Făcu un efort ca să uite aceste gânduri și să-i distragă lui Matt atenția de la felul în care arăta, se îndreptă spre masă și începu să scotocească prin cutia cu cumpărături.

– Este atâta mâncare aici că ai putea hrăni o armată. O s-o pun eu pe rafturi dacă dorești.

Privirea pe care i-o aruncă Matt o făcu să înțeleagă clar că nu reușise să-i distragă atenția. După o secundă, care ei i se păru interminabilă, el ridică din umeri și apoi încuviință.

– Mai sunt câteva pungi în mașină. Mă duc să le aduc.

Acum, tonul lui era unul perfect controlat, egal, ca și cum nimic din ce ar fi spus, n-ar fi făcut-o să se înfioare sau să se revolte. Clea avu senzația că în acele momente de tăcere el luase o hotărâre care o afecta într-o oarecare măsură, dar nu realiza despre ce putea fi vorba.

Cutia cu legume era pe jumătate goală când se întoarse el, pentru că lucrase rapid și eficient să le pună pe rafturi, în dulap, în frigider. Spre încântarea ei, descoperise foarte multe feluri de brânză, era evident că Matt știa că-i plac, mai ales Brie și Camembert.

– Asta este tot, spuse el aducând încă o pungă mare cu fructe proaspete și legume, apoi aruncând cheiele mașinii pe masă. Dar, după ce-i mai aruncă o privire Cleei, le luă și le vârî în buzunar.

Gestul lui i se păru ciudat; păruse deliberat și nu o decizie luată sub impulsul momentului. Pe chipul lui nu putea citi nimic, nu-i oferea nici un indiciu despre ce gândea, fără a mai fi marcat de încordarea de acum câteva minute, așa că își alungă teama ca nefiind fondată și continuă să scoată cumpărăturile.

După câtva timp Clea se cuibărise pe o canapea confortabilă cu o carte în față; nu prea avea timp să se relaxeze astfel, să se piardă într-o lume imaginară când era la Londra, iar romanul pe care-l alesese o absorbise din primul moment, așa că nici nu observă când intră Matt.

– Aș vrea să-ți pun o întrebare.

– Te rog, zise Clea, punând un semn de carte. Îl privi curioasă, apoi confuză, nevenindu-i să-și creadă ochilor.

Matt lucrase toată ziua în grădină. Curățase zonele în care crescuseră buruieni, tăiase crengile uscate și le adunase ca să le dea foc. Hainele îi miroseau a fum, iar mâinile îi erau cam

murdare, dar nu mâinile lui o uimiră, ci valiza ei gri de piele, pe care o ținea în mână.

– Ce-ți trebuie de aici cu adevărat? veni întrebarea lui.

– Poftim? întrebă Clea, clipind des. Matt avea o figură foarte hotărâtă, iar ochii lui o priveau fără pic de căldură. Nu înțeleg.

– Este foarte simplu. Tonul lui o înfurie. Era rece, aproape impersonal, la fel de greu de deslușit ca și trăsăturile lui. Aș vrea să știu care din aceste...fleacuri îți este cu adevărat indispensabil.

Mintea ei părea să lucreze cu încetinitorul. Întrebarea lui Matt părea lipsită de sens. I-ar fi putut răspunde foarte ușor, prin răspunsul pe care-l oferise la întrebarea cu care câștigase acel concurs : ce ar vrea să aibă cu ea dacă ar rămâne izolată pe o insulă? Dar nu putea face nici o legătură logică între cele două situații.

– Poftim? repetă ea, simțind cum stomacul începe să-i facă probleme, văzând cum chipul lui Matt devine și mai încruntat.

– Haide, Clea, sigur că poți răspunde la întrebare! Uite... spre oroarea ei, deschise valijoara și o goli pe covorașul din fața șemineului. Din ea căzură sticluțe, perii, rujuri, farduri.

– Ce faci! exclamă ea furioasă. Fardurile ei erau unele foarte scumpe. De când intrase în lumea modelingului nu cumpărase decât ce era mai bun.

Dacă mi-ai spart ceva! exclamă ea lăsând deoparte cartea, alergând să le adune.

Dar Matt o prinse de mână împiedicând-o să-și adune fardurile valoroase risipite pe covor. Ba chiar mai mult, o împinse cam neceremonios pe canapea, iar ea se gândi că era înțelept să nu-l provoace acum în vreun fel. Rămase pe loc, dar ochii îi ardeau de furie. Matt adună la un loc cutiile risipite cu vârful adisasului murdar de pământ.

– Care este cu adevărat important? o întrebă de data asta pe un ton controlat, care o speria mai mult decât dacă ar fi țipat la ea.

-Hidratantul, reuși să îngaime făcând o mișcare ca să-l recupereze, apoi renunțând văzând că ochii lui Matt aruncau flăcări. Cea de acolo. Arătă cu degetul.

Fără o vorbă, el ridică tubul verde deschis indicat de ea, iar Clea întinse mâinile care-i tremurau. Cu efort, rezistă impusului de a-l strânge la piept, neștiind ce va face el în continuare. Urmară momente destul de lungi în care el răscoli de la distanță grămada de farduri, de parcă ar fi fost o grămadă de reziduuri, care emanau un miros insuportabil. Mai alese vreo două flacoane, observă ea pe care le puse lângă ea pe canapea, apoi luă restul în brațe și se ridică.

– Ce faci cu ele, Matt? explodă ea, văzându-se ignorată. Sunt ale mele! Vreau să știu ce ai de gând să faci cu ele!

Auzi ușa trântindu-se și văzu pe fereastră că Matt se îndrepta spre grădină și se grăbi după el. Clea alerga când ajunse pe cărarea care ducea de la ușa bucătăriei. Ceea ce văzu o făcu să se oprească.

La capătul grădinii încă mai ardea focul, un foc vesel care ar fi încântat-o în alte condiții. Dar acum, când îl văzu pe Mat aruncându-i fardurile unul câte unul, iar flăcările care dansau vesel cuprindeau prețioasele ei farduri, începu să strige disperată:

– Matt! Nu! Clea descoperi că nu se putea mișca, dar întinse brațele disperată văzând că el se pregătea să arunce în foc altă tranșă de farduri. Oprește-te! Matt!

Reuși să ajungă la el și să-l prindă de braț, încercând disperată să-l tragă înapoi, dar el se eliberă fără prea mare efort și aruncă în foc tot ce mai avea.

– O, nu!

Cu mâinile întinse în speranța că va mai putea recupera ceva făcu un pas înainte fără a ține seama că se putea arde, dar Matt o prinse de mână cu brutalitate.

– Dă-mi drumul!

Clea se luptă cu disperare să scape din mâinile lui.

– Clea, nu te prosti și în acest ultim moment! Orice efort este lipsit de sens! Te poți arde!

Clea începu să-l lovească violent în picioare, simțindu-se răzbunată când el gemu de durere, deși nu slăbea strânsoarea. Focul transformase totul în scrum. Clea nu putea decât să urmărească flăcările mistuindu-i colecția de farduri de cea mai bună calitate. Simți că o parte din ea se dusese o dată cu fumul.

Cu o putere pe care nu credea s-o aibă se eliberă din brațele lui, se întoarse cu fața spre el observându-i acea

expresie de mulțumire. Se simți cuprinsă de furie, de ură, ochii ei aruncau flăcări și fără a mai sta pe gânduri începu să-l lovească cu pumnii. După un minut, Matt o prinse de încheieturile mâinilor și le ținu strâns, făcându-i imposibilă orice mișcare.

– Calmează-te, Clea, nu fi isterică.

Clea dădu capul pe spate și-l sfidă.

– Te urăsc! strigă ea. Te urăsc!

Ochii lui Matt îi întâlniră pe ai ei, care aruncau flăcări. Clea văzu din nou acea privire rece, calculată, care avu efectul unui duș rece și rămase tremurând, ținută de el. Câteva minute nu-și auzi decât propria respirație întretăiată în liniștea grădinii, apoi își ridică încet capul și îi vorbi pe un ton la fel de rece și de tăios:

– Poți să-mi dai drumul acum, nu te voi răni. Nu vreau să te ating.

Pe figura lui trecu un zâmbet abia schițat, dar îi eliberă mâinile și se dădu un pas înapoi, continuând s-o urmărească atent.

Imediat ce se simți liberă, se întoarse și porni spre casă. Știa că o urmează, dar nu întoarse capul; intră în casă, urcă în camera ei, de unde scoase valiza și o aruncă pe pat. Apoi își adună hainele de pe umerașe, aruncându-le pe valiza deschisă.

– Ce faci? auzi acea voce arogantă și disprețuitoare.

– Ce-aș putea face? exclamă ea fără a-l privi.

Îmi strâng lucrurile și plec imediat ce am terminat.

– Și cum crezi că vei reuși asta? întrebă el pe același ton ironic.

– O să iau o mașină până în satul cel mai apropiat. Ai putea... se opri brusc pentru că el scutură din cap. Își aminti că luase cheile mașinii, care acum se aflau în buzunarul lui.

Așadar pusese totul la cale cu sânge– rece! Prevăzuse acțiunile ei și le devansase!

– Satul este la peste șapte kilometri distanță. Te asigur că valiza asta este destul de grea, mai ales că ai umplut-o la refuz. Nu vei ajunge niciodată acolo.

Strângând din dinți, Clea încercă să-l ignore. Era bulversată. Oare putea să meargă șapte kilometri cu valiza? Regretă că adusese atâtea perechi de sandale numai cu tocuri înalte cu care desigur nu putea ajunge departe. Poate dacă lăsa valiza aici reușea să oprească vreun autobuz sau un taxi. Chiar dacă trebuia să aștepte ore întregi...

– Altă problemă. Ce cei face când ajungi în sat?

– O să mă descurc. Am bani de– ajuns.

El ridică din sprâncene, iar Clea înțelese că mai avea un as în mânecă. Probabil era ceva și mai rău.

– Ai avut bani de-ajuns, o corectă el. Cu un gest, îi arătă unde se aflau banii ei.

Clea se simți cuprinsă de furie, dar și de ură. Încercă să ajungă acolo unde îi pusese poșeta cu banii și cecurile de călătorie, dar îi era imposibil.

– Ticălosule! Dă-mi poșeta!

El scutură din cap.

– N-ai nici o șansă, Clea. Voi duce poșeta ta în mașină, iar cheile, după cum știi, sunt la mine. Așadar, draga mea Cenușăreasă, nu pleci nicăieri.

Pe obrajii Cleei apărură lacrimi de frustrare când văzu că se îndreaptă spre scară, apoi spre mașină, ducându-și amenințarea la îndeplinire. Cu amărăciune, trebui să accepte că era prizoniera lui. Chiar dacă reușea să ajungă în sat fără bani, nu putea merge mai departe. Nu știa de ce era Matt atât de hotărât s-o țină aici, sau ce avea de gând cu ea; știa doar că deocamdată câștigase.

– Îl urăsc! strigă cât putu de tare lovind cu pumnii în pernă. Îl urăsc!

***

– Clea? Ești trează?

Auzindu-i vocea, Clea gemu frustrată, trăgând în jurul ei pilota și pernele, deși ușa era bine încuiată.

– Pleacă!

– Haide, Clea, nu te prosti! Trebuie să ieși de acolo!Nu te poți ascunde la nesfârșit.

Ți-am adus niște cafea, adăugă el.

Chiar dacă era foarte tentată de o ceașcă de cafea hotărî să nu cedeze. Nu mâncase nimic din ziua precedentă, fiindu-i imposibil să înghită ceva din cauza tensiunii nervoase. Refuzase tot ce-i oferise el. Coborâse la cină ca să nu considere că se ascunde, păstrase o expresie rece, distantă, până când veni timpul de culcare.

– Foarte bine, dacă vrei să stai bosumflată n– ai decât, îl auzi pe Matt. Îți las cafeaua în fața ușii, dar ar fi mai bine s-o iei imediat, ca să nu se răcească. Voi fi în grădină, dacă ai nevoie de mine.

Dacă voi avea nevoie de el! Clea strânse din dinți. Ar fi vrut să ignore cafeaua, dar gândul la acea licoare minunată era prea tentant așa că se strecură imediat din pat. Luă cana cu cafea și se duse imediat la oglindă să se privească. Era palidă, avea cearcăne.

Nu putea da ochii cu Matt arătând astfel. "Știi cum arăți cu toate astea pe față?" își aminti cuvintele lui.

Cu o seară în urmă, când se demachiase, nu se gândise cum va rezolva problema machiajului dimineața, pentru că fusese prea obosită și furioasă. Când se demachiase, ceea ce era o acțiune de rutină pentru ea, una pe care o efectua zilnic fără a o mai conștientiza, căpătase o semnificație cu totul nouă seara trecută. Dureros de conștientă că demachiantul și tonifiantul erau tot ce mai avea, gândindu-se că a doua zi dimineața trebuia să se prezinte în fața lui așa cum era, se simți cumplit de expusă și vulnerabilă de parcă anii în care

încercase să se cizeleze, să devină sofisticată fuseseră în van, și rămăsese aceeași Patty "total neatrăgătoare."

Clea, n-ai mai arătat așa de bine de mult! își aminti vorbele lui Maggie. Se încruntă și se privi în oglindă. Oare mai arăta ca Patty? Trecuse de mult de acel machiaj stângaci pe care i-l aplicase prietena ei Steff atunci, iar faptul că slăbise îi modificase trăsăturile, ceea ce făcuse ca pomeții să-i fie mai bine definiți. Dar fără fard de obraz, rimel, fard de ochi, arăta oarecum nedefinită, lipsită de expresie. Poate că, într-un fel, Matt avea dreptate. De mult nu se mai privise decât așa cum un artist își privește pânza, știind că mici intervenții o puteau face să arate mai bine.

Matt. Va trebui să dea ochii cu el într-un târziu și bănuia că acum o lăsase în pace, dar că se va întoarce cu aceeași problemă, și se îndoia ca va mai avea răbdare cu el. Va trebui să riște; dacă Matt o va recunoaște în ea pe fosta Patty, acum nu-i mai păsa.

Matt se mai afla încă în grădină când Clea se aventură afară din cameră, dar abia ajunse la bucătărie când îl și zări venind spre casă. Imediat simți că încep să-i tremure mâinile și parcă ar fi vrut să fugă din acel loc. Matt se opri și el uimit când o văzu, dar se întoarse cu spatele la el.

– Clea, i se adresă Matt cu un ton neașteptat de blând. Clea, te rog să mă privești.

Ea continuă să-și țină capul întors, dar o mână hotărâtă o apucă de bărbie și-i întoarse capul spre el. După ce se priviră

scurt, Clea închise ochii, simțind că nu mai are aer, că nu poate respira. Nu putea să-l înfrunte, de teamă că ar putea s-o recunoască. Dar mai era și altceva. Scurta privire pe care i-o aruncase lui Matt o făcuse din nou conștientă de felul în care arăta. Soarele îl bronzase, mirosea a aer curat, combinat cu mirosul de after shave. Se simți dintr-o dată foarte vulnerabilă în fața lui.

-O, Clea!

Tonul lui o șocă, făcând-o să deschidă ochii mari și ce văzu pe chipul lui o lăsă fără replică. Ochii lui erau foarte închiși la culoare, aproape negri, doar o dungă cenușie marca marginile irisului. Ochii lui o făcură să uite orice altceva. Bucătăria, cântecul păsărilor din grădină, căldura soarelui, toate dispărură când Matt se apropie tot mai mult de ea.

Sărutul lui a fost cald, abia conturat, fapt care a făcut-o să simtă că era bine să riposteze, să-i spună să-și ia mâinile de pe ea, nu avea nevoie de mângâierile lui. Dar descoperi că era incapabilă de gesturi. Iar mâinile lui nu mai erau pe ea, realiză abia târziu.

Matt o mai sărutase de multe ori dar acest sărut era diferit de toate celelalte, ca și cum ar fi sărutat-o abia acum cu adevărat.

Nu avea nimic din pasiunea arzătoare, dar avea ceva nou, emoțional, care o făcu să realizeze că toate celelalte fuseseră săruturi impersonale, de parcă ar fi păstrat distanța față de ea, până acum.

Ea își spusese după primul sărut care urmase cinei cu Liz și Chris că fusese de fapt efectul vinului, sau o reacție necaracteristică ei. Se simțea acum ca o pădure uscată de căldura soarelui având nevoie doar de o scânteie pentru a se aprinde.

Când Matt încetă acel sărut avea pulsul instabil; cu toate acestea, nu ezită să ridice mâna de parcă ar fi vrut să se ascundă de el.

– Nu, Clea.

El îi luă mâna cu un gest ușor, calm, îndepărtând-o de chipul ei îmbujorat.

– N-am intenționat asta, îi spuse el. Dar ești atât de frumoasă...

Asta era mai mult decât putea suporta Clea.

Matt îi ridică ușor bărbia cu o mână, întorcând-o cu fața spre el. Ea nu știu cum să-și ascundă privirea. Cu cana de cafea în mână se duse repede spre oglindă, se privi dezgustată când își văzu obrajii palizi. Nu putea sta în fața lui Matt arătând astfel.

– Mă duc să fac cafea, se scuză ea.Vrei?

Fu recunoscătoare pentru momentele necesare acestei activități. Avea nevoie de timp ca să se adune. Ceva se întâmplase; ceva ce nu înțelegea. Era ca și cum lumea ei s-ar fi întors pe dos și orice ar fi făcut nu mai putea retrăi ura aceea pe care o simțise cu o zi înainte față de Matt, iar fără ea n-avea habar cum să procedeze.

În cele din urmă, Matt făcu lucrurile mai ușoare pentru ea. Odată cafeaua făcută, o antrenă într-o conversație ușoară la care nu avu probleme să-i răspundă, iar tensiunea și încordarea ei dispărură pe măsură ce asculta ce-i spunea el despre cum muncise în grădină și ce reușite înregistrase.

Această conversație stabili tonul acelei zile. Matt era foarte curtenitor cu ea, îi oferea o companie plăcută, plină de prietenie, după tensiunea din ziua precedentă.

Nu mai făcu vreo încercare de a o convinge să facă ceva, o lăsă în pace, concentrându-se asupra muncii sale din grădină, iar pe ea o lăsă liberă să facă ce voia. Clea se bucură din plin de această zi. Aceste ore de liniște contrastau din plin cu viața ei foarte tumultuoasă, de prezentări frecvente, înaintea cărora trecea de la machiaj la coafor apoi la fotograf, unde fiecare gest, fiecare mișcare, fiecare expresie facială îi erau dictate de solicitările celui cu aparatul de fotografiat. Pe măsură ce orele treceau, ea deveni conștientă că viața ei era prea tensionată, ca nu mai avea timp pentru lucruri mici, personale și realiză că numai în ultimul timp se mișcase ca o marionetă în mâinile celui care ținea sforile.

Abia acum înțelegea de ce venea Matt la această casă de țară, atât de departe de Londra, lăsându-și în urmă afacerile. Simți brusc nevoia să-l vadă pe Matt, și înainte de a-și explica această nevoie se trezi în grădină.

Matt lucra în livadă unde, între doi meri încărcați de fructe, iarba crescuse prea mult, dar și buruienile... Își scosese

tricoul din cauza căldurii și Clea urmări în tăcere cum îi străluceau mușchii în soare. Părul îi era răvășit, trupul acoperit de transpirație și arăta cu totul diferit de acel om de afaceri plin de sine, așa cum îl văzuse ea întotdeauna.

"Fii tu însăți" îi spusese el, iar ea declarase supărată că tocmai asta făcea, dar oare nu mai exista o altă ea care fusese asimilată fără drept de apel sub numele Cleei Mallory un model de succes? Clea admise că în alte împrejurări nu s-ar afla aici urmărindu-l pe Matt, distanța care-i separa părând o prăpastie de netrecut, ci l-ar ajuta așa cum odinioară îl ajutase pe Ned. Simți o strângere de inimă realizând cât de mult i-ar fi plăcut să facă asta. Dar ea își asumase un alt rol și acum trebuia să continue. Dacă ar fi renunțat ar fi riscat să fie comparată cu Patty, ar fi riscat ca Matt să-și dea seama că a fost ținta unui complot.

Fii tu însăți. Cu un oftat, Clea reflectă că Matt nu se gândise probabil niciodată să-și asume altă identitate. Chiar și acum, îmbrăcat cu blugii uzați, dar în care arăta la fel de bine, voia să-i transmită că nu avea nevoie de haine foarte scumpe sau de orice alte artificii pe care le folosesc bărbații spre a arăta bine. Clea oftă din nou.

Matt observă că oftase amar și se întoarse repede. Când o văzu pe alee, își trecu o mână plină de pământ peste frunte, îndepărtându-și o buclă rebelă și fără o vorbă o privi zâmbindu-i.

Clea simți că nu mai poate respira.

Inima păru că i se oprește apoi începu să bată de două ori mai repede. Era o nebunie, dar i se păru că nu-l văzuse niciodată pe Matt zâmbindu-i ca acum. Zâmbetul lui era deschis, cald, prietenos și pentru un moment păru că eclipsează și soarele.

– Am.. am venit să te întreb dacă vrei să bei ceva, roși ea, jenată că o privi atât de intens. Primul lucru care-i vei în minte fu să-i ofere o explicație. Este foarte cald, cred că-ți este sete.

– Îmi este, confirmă Matt venind spre ea cu chipul luminat de același zâmbet, chiar mă gândeam la sucul de portocale din frigider.

Ea se întoarse repede spre casă și veni cu cana, dar după asta descoperi că n-avea chef să plece să-l lase pe Matt să continue munca. El bău sucul, apoi puse paharul deoparte. O picătură i se scursese pe bărbie și Clea simți nevoia să ridice mâna s-o șteargă, înainte de a realiza ce face. Apoi rușinată lăsă mâna jos.

– Ce vei face aici? îl întrebă arătând spre locul unde lucra Matt. Ar fi grozav să existe aici o grădină de legume.

– Da, ar fi dar mă tem că nu pot face astfel de planuri. Vin destul de rar aici.

– Păcat. Ned întotdeauna...

Clea se opri brusc, șocată că începuse să treacă la confesiuni. Continua să evite să se uite în ochii lui. O să iau cana s-o spăl, zise ea tot cu ochii plecați. Luă imediat cana și aproape zbură spre casă. Numai când ajunse în bucătărie

realiză că privirea lui Matt o mai văzuse înainte chiar în seara paradei de modă înainte s-o prindă în brațe, când pasiunea și dorința îi adusesră flăcări în ochii cenușii.

Dar de ce o privea din nou cu aceeași intensitate? De ce acum după săptămâni în care nu dăduse semne că o place? Se înfioră realizând că acum se afla singură aici cu el, singură, fără apărare. Se temuse până în acest moment că ar putea fi descoperită, dar acum se temea din cu totul alte motive.

***

– Ned a fost cel care te-a rănit, Clea?

Întrebarea lui veni abrupt, fără altă introducere, în timpul discuției pe care o purtau la masă și pentru o secundă Clea nu fu prea convinsă că auzise bine. Ned o rănise? Ned i-ar fi dat toată lumea, dacă i-ar fi cerut-o!Scutură din cap.

– Nu. N-a fost Ned.

Prea târziu observă că răspunsul ei deschisese calea spre o altă întrebare.

– Atunci, cine a fost?Ce ți-a făcut, Clea?

Prinsă în capcana întinsă chiar de ea, nu știu cum să-i răspundă. Dacă ar fi avut curaj ar fi profitat de situație și i-ar fi spus tot adevărul. Schema ei prostească de răzbunare era acum compromisă și dacă Matt ar fi știut cine este ea și de ce

se afla aici i-ar fi înapoiat imediat poșeta și ar fi lăsat-o să plece. Dar Clea își recăpătă controlul de sine și începu să vorbească:

– Se numește Simon Blake. Încercă să dea o notă tristă glasului ei. Era cu zece ani mai mare decât mine, stilat și experimentat. Am crezut că-i pasă de mine cu adevărat, dar de fapt, era atras doar pentru că eram un nume nou, o stea în lumea modelingului. Voia să fie văzut cu mine, voia o relație fizică, dar eu nu eram pregătită pentru asta, așa că m-a părăsit. Dureros de conștientă de durerea pe care și-o pusese în glas schiță un zâmbet cam neconvingător. Este o poveste lungă și trecută. Li s-a întâmplat multora înaintea mea și se va mai întâmpla și altora după mine.

– Dar poate ei se vor descurca mai bine.

Tonul pe care Matt rosti aceste cuvinte o făcu să se crispeze. Vorbele lui fuseseră rostite pe un ton calm, de înțelegere de compasiune, dar când ridică privirea ceea ce văzu în ochii lui o puse pe gânduri. Era mânie?

Mânie, da, mânie! Matt era furios pe felul în care o tratase Simon!

Capul Cleei începu să se învârtă când încercă să primească această nouă provocare, dar abilitatea ei de a judeca limpede se clătină, revizui încă odată ce spusese, dar realiză că acea poveste simplă fusese un adevăr. Simon renunțase la relația lor pentru că nu voise să se culce cu el. Dar ce voise să spună Matt cu vorbele" poate alții vor face față mai bine ca tine?"

– Clea... Matt se aplecă spre ea .

– A trecut mult timp de atunci... începu să vorbească de parcă s-ar fi temut de ceea ce i-ar putea spune Matt. A trecut mult timp și este mai bine să uităm.

O atinse ușor pe brat și ea observă contrastul dintre mâinile lui arse de soare și pielea ei exagerat de albă. El era aproape prea aproape, iar ochii lui o cercetau prea intens.

– Nu merită să suferi pentru bărbați ca acel Blake, Clea, îi spuse el abia șoptit și această notă nouă din glasul lui o șocă mai mult decât aroganța, si sarcasmul de până acum. Dar acum nu putea să facă față la mila lui, nu putea.

Când mâna lui Matt înaintă spre brațul ei ea se retrase, de parcă ar fi simțit o arsură și spuse ceva pentru a umple tăcerea care devenise dintr-o dată foarte apăsătoare:

– Aș vrea să ascult puțină muzică.

Inima îi tresări observând că el se încruntă, dar după o clipă era la fel de senin, vocea lui era calmă de parcă ar fi vrut să liniștească o pasăre speriată pe care voia s-o îmblânzească:

– Ce-ai vrea să asculți?

Clea descoperi că putea să-și amintească un singur grup de compozitori.

– O, orice, spuse. Alege tu.

Regretă acele vorbe un minut mai târziu când la începutul unei selecții alese de el auzi acorduri prea bine cunoscute. Avusese și ea acest CD când avea șaptesprezece ani, atunci când Barry îi arătase fotografia lui Matt, când se încuia adesea

în dormitor cu fotografia lui în mână și repeta acest cântec tradițional :Matt Highland... Matt Highland...amintirea asta fu prea mult pentru ea în acel moment și fără a-i da nici o explicație, incapabilă să-i ofere una adecvată, se ridică și fugi în camera ei.

Matt o lăsă să plece.

După câteva ore, Clea era tot trează privind în tavan, în timp ce în minte derula amintiri de la prima întâlnire cu Matt și momentul în care-l auzise rostind acele oribile cuvinte la adresa ei. Reluase acele vorbe de multe ori în timp.

Fusese de mult, dar de ce acum nu putea să lase totul în urmă? De ce ajunsese să-i spună lui Matt despre Simon?Nu simțise nicio durere spunându-i lui Matt despre Simon și atunci de ce răpunsul lui dăinuia în mintea ei ca o rană infectată până când o dusese la ideea nebunească de răzbunare?

O dureau vorbele lui pentru că-l iubea. Ceea ce simțise pentru Matt Highland la șaptesprezece ani fusese un vis de fată un vis puternic care durase. Apoi parcă în mintea ei s-ar fi făcut brusc lumină și află dintr-o dată adevărul.

Cuvintele lui Matt o duruseră pentru că le așteptase. Din cauză că fusese mult prea înaltă ca adolescentă se simțise ciudat față de colegii ei. Aceștia care o tachinau, îi accentuaseră complexele de inferioritate, iar când devenise conștientă de sexul opus și neputând să poarte haine la modă care credea ea c-o vor face mai atrăgătoare, considerase că nu

arată bine. Cuvintele lui Matt o afectaseră foarte mult nu numai pentru că erau nejustificate ci și pentru că se adăugaseră peste ceva ce ea știa deja.

Și acum ce rost mai aveau planurile de răzbunare când trecutul trebuia văzut într-o lumină diferită? Spre uimirea ei Clea descoperi că era prea adormită ca să mai judece limpede. Ultimul gând înainte de a adormi a fost să considere nu fără ironie că trebuia să-i fie recunoscătoare lui Matt și nu să-l urască, pentru că avusese șansa să audă comentariile lui, pentru că-și luase viața în mâini și făcuse ceva pentru felul în care arăta. De fapt, n-ar fi ajuns niciodată să aibă această carieră de succes în lumea modelingului dacă n-ar fi existat Matt Highland.

Capitolul 9

Razele soarelui se insinuau prin fereastra dormitorului aducând promisiunea unei alte zile calde, când Clea se trezi dintr-un somn profund fără vise, dar revigorant. În timp ce se întindea simți dintr-o dată dorința de a ieși afară să simtă căldura soarelui pe piele, să se bucure cu adevărat de această scurtă vacanță, ca și cum ar fi fost acasă. Se îmbrăcă repede cu un tricou bleu și un șort alb și abia când ajunse în grădină își dădu seama că nici măcar nu se mai gândise la machiajul pe care nu-l mai avea ci își trecuse tinerește o mână prin păr și se grăbise să coboare.

Matt era în vârful unei scări cu capul între crengile unui măr din care culegea fructe pe care le arunca într-o cutie pe pământ. Clea îl urmări o vreme în tăcere, apoi făcu un pas spre el.

– O să strici merele dacă le arunci așa.

Pe moment, el nu spuse nimic, iar figura lui fiind ascunsă printre crengi, nu-i putea vedea expresia.

– Atunci de ce nu mă ajuți? zise el. Dacă ți le arunc, le poți pune cu grijă în cutie.

– Foarte bine, hai să încercăm.

O vreme lucrară astfel în tăcere, Matt culegând fructele pe care i el dădea ei, iar ea le aranja cu grijă în cutie. Era cald, liniște în grădină și ceea ce făcea îi aminti de vremurile petrecute cu Ned când îl ajuta, astfel că se lăsă complet absorbită și simți cum și ultima fărâmă de încordare o părăsi până când se simți minunat de relaxată. În cele din urmă Matt declară c-a obosit și coborî de pe scară.

– Ajunge pentru astăzi. Am adunat tot ce-am putut și cred că este timpul să mâncăm ceva. Mulțumesc pentru ajutor, Clea.

El îi zâmbi și-i întoarse un chip destins și relaxat; ea observă cum Matt o privește lung apreciativ, întârziind anume asupra picioarelor ei lungi, ivite din șortul alb, studiind-o foarte relaxat și liniștea ei pieri brusc, din cauza tensiunii dintre ei.

Numai cu câteva zile în urmă se convinsese că lupta pentru o cauză pierdută, încercând să-l facă pe Matt să fie atras de ea.Tot ce folosise în acest scop dăduse greș, dar acum când nu făcuse nimic pentru felul în care arăta, Matt abia își lua ochii de la ea. Ironia situației o făcu să schițeze o grimasă.

Acum, nu știa decât că a pierdut acele sentimente care o făcuseră să-și dorească răzbunarea și fără ele se simțea pierdută și vulnerabilă; un sentiment brusc accentuat de un fior neașteptat îi spunea cât de mult ar vrea ca Matt s-o dorească așa cum dorea o femeie.

– Spuneai ceva de mâncare. Vocea ei era ușor ezitantă. Mă duc să pregătesc ceva, da?

Matt încuviință, privind-o lung. Apoi un nor păru că trece pe fața lui, dar își reveni imediat și-i zâmbi din nou, încordarea dispărându-i de pe figură.

– Ceva ușor de pregătit, spuse el. Pâine, brânză și fructe, vom mânca aici afară. Eu voi elibera locul până atunci.

Întoarsă în bucătărie Clea tăie pâinea, încă simțind efectele acelui moment în care deveniseră conștienți unul de celălalt. Nimic din relația ei cu Matt până în acest moment n-o pregătise pentru ceea ce exista între ei. Apoi se gândi că poate era efectul soarelui. Fusese foarte cald afară și o privire aruncată pe cadranul ceasului îi spuse că lucrase cel puțin două ore împreună cu el. Nici nu simțise când trecuse timpul.

Matt stătea întins pe pajiște când ajunse cu tava plină de mâncare. Observă imediat că trupul lui zvelt, în tricou și blugi, avu imediat efect asupra ei accelerându-i pulsul, încât tava începu să-i tremure în mâini, zgomotul alertându-l de prezența ei.

– Lasă-mă să te ajut, zise el ridicându-se. Mâna lui o atinse ca din întâmplare, producându-i fiori, făcând-o să roșească,

încât lăsă capul în jos pentru ca părul să-i acopere fața și să-i ascundă reacțiile.

Mâncară în tăcere, dar o tăcere pe care o considera relaxantă și plăcută, până când Matt oftă mulțumit.

– A fost minunat, zise el zâmbind. Îmi place foarte mult mâncarea simplă, obișnuită. Se pare că și tu ai apreciat-o, adăugă el când Clea încuviință. Este primul prânz decent pe care l-am mâncat împreună!

Preocupată de noul lor mod de a face pace, nu se gândise că Matt ar fi putut lega apetitul ei brusc îmbunătățit de amintirea acelei Patty, așa că se bucură de pâinea proaspătă, de brânză și de fructe.

– Nici nu mi-am dat seama cât eram de înfometată, zise ea, dar se opri brusc când Matt puse o mână pe umărul ei.

– Nu, Clea, asta ar trebui să fie o stare de normalitate. Sper că nu vei sări peste cină...

Ce se întâmplase cu acel Matt ursuz de acum două zile? se întrebă ea. Era ca și cum acela ar fi dispărut, fiind înlocuit de alt bărbat, cu un comportament total diferit, care părea să nu aibă nici o legătură cu cel pe care-l cunoscuse ea. Iar ea cum îi răspundea? Era consumată de dorința ca el să afle adevărul pentru a putea începe relația lor din nou și teama că această pace nou aflată să fie distrusă înainte de avea timp să se formeze. Apoi, văzându-l cum îi zâmbește, realiză că sub influența acestui nou mod de a fi al lui, încuviințase fără a mai sta pe gânduri.

– Oricum, nu te vei îngrășa din ce ai mâncat, zise Matt ridicându-se. Mai avem un copac de cules și este rândul tău să te urci pe scară. Vii?

Clea ezită privind mâna pe care el i-o întinsese. Acesta era oare bărbatul care-i arsese toate fardurile? se întrebă ea. Cu două zile în urmă îi declarase că-l urăște pentru că-i nesocotise dorințele, pentru cruzimea sa deliberată. Dar zâmbi din nou.

– Bine, o să mă urc tot eu, zise el interpretând greșit ezitarea ei.

***

Clea simți dureri în tot corpul, dar era o durere plăcută, când ieși din cada unde făcuse o baie caldă prelungită și începu să se usuce. Trecuse destul de mult timp de când nu mai făcuse efort fizic. De fapt, nu mai făcuse nimic altceva decât să pozez în fața aparatului de fotografiat. Se duse în camera ei, unde scoase din dulap o rochie simplă de mătase crem cu decolteu în formă de V și o îmbrăcă privindu-se în oglindă.

Aș fi putut arăta și mai rău, se consolă singură. Soarele îi colorase obrajii și admise că-i venea destul de bine; păcat că nu mai avea rimel, ca să-și înnegrească genele.

Mușcându-și buzele, se întoarse spre măsuța de toaletă care acum era goală fără acea aglomerare de sticluțe și borcane. Mai avea doar demachiantul și tonicul pe care le cruțase Matt și un flacon de parfum. Pulverizã puțin la încheieturi pe gât și genunchi; fiind așa de cald, nu-și mai pusese ciorapi. Luă sandalele aflate la marginea patului. Când se aplecă să-și lege curelele, auzi o bătaie în ușă.

– Cina este gata, o anunță Matt, iar la auzul vocii lui se simți foarte nesigură și nu mai putu să-și încheie sandaua.

– Clea? zise Matt. M-ai auzit?

– Da. Clea abia putea să vorbească. Vin imediat! O, la naiba ! explodă ea când catarama refuză din nou să se închidă. Auzi cum se deschide ușa.

– S-a întâmplat ceva? o întrebă el.

Nici nu trebui să se întoarcă pentru a-l vedea, căci îl simțea cu toată ființa ei. Nu ridică privirea din podea.

– Nu-mi pot încheia catarama, spuse ea știind că dacă nu reușise s-o facă până acum, de acum nu mai avea nici o șansă.

– Lasă-mă să te ajut. Matt veni spre ea, îngenunche în fața ei luându-i piciorul în palmele sale, rezolvând problema cataramei. Gata, s-a închis. Cât despre cealaltă....

Matt ridică privirea, iar ea îi simți palmele calde. Și el se schimbase de hainele cu care lucrase în grădină. Acum semăna mai mult cu acel Matt Highland pe care-l cunoscuse. Îmbrăcase altă pereche de blugi și o cămașă albă care-i punea în evidență părul castaniu închis și ochii cenușii.

– Clea, murmură el cu vocea încărcată de dorință.

Cu un efort, Clea ridică și celălalt picior pentru ca el să-i încheie catarama. Îi simți degetele în jurul gleznei, dar el nu făcu nici o mișcare pentru a-i încheia catarama, ci îi mângâie pielea netedă a piciorului, mângâierile ridicându-se spre genunchi și la un moment dat ea gemu ușor, simțindu-i buzele fierbinți pe gleznă.

Matt o ținea prizonieră, încercă ea să-și amintească, îi distrusese fardurile, îi luase toți banii și cărțile de credit. Dar ea nu putea să simtă aceeași furie față de el, ba chiar simți cum mâinile îi pornesc spre părul lui castaniu.

Cu o mișcare rapidă, Matt se ridică așezându-se lângă ea pe pat sărutând-o prelung. Clea îi răspunse cu aceeași măsură. Baretele subțiri ale rochiei ofereau prea puțină rezistență când el le desfăcu, expunând pielea albă, netedă a umărului, apoi ajungând cu sărutările spre sâni. Clea îi murmură numele, vocea ei părându-i-se ciudată.

– Clea, șopti Matt. Clea, te doresc atât de mult!

– Și eu te doresc.

Aceste cuvinte îi scăpară involuntar de pe buze. Simțea că nu-și mai poate controla trupul, sângele îi alerga prin vene și acea puternică dorință pe care n-o putea suprima îi direcționa acțiunile, degetele ei desfăcând unul câte unul nasturii cămășii lui Matt, simțindu-i mușchii bine conturați sub cămașă.

Matt avu nevoie de câteva clipe să-i scoată hainele, minute care ei i se părură o eternitate, dar fu mai mult decât

compensată când îi simți pielea lipită de a ei, simțind că trupul îi va lua foc. Mângâierile lui alimentau acest foc până când ea simți că ar putea muri dintr-o dorință așa de mare de el. Nu-și imaginase că putea exista o pasiune atât de acută.

Dar după un moment nu mai gândea deloc, ci doar îl simțea pe Matt și căldura lui, trupurile lor devenind unul singur.

O vreme, nici unul nu spuse nimic. Apoi, Matt ridică încet capul și o privi în ochi, încă marcat de pasiunea împărtășită.

– Dumnezeule, cât ești de frumoasă! exclamă el.

În clipa aceea, Clea își aminti ce auzise pe când era adolescentă și vechile îndoieli reapărură. Ridică mâna acoperindu-și fața de privirea lui.

– Clea, nu! exclamă Matt. Nu te ascunde de mine! Nu știi că ești mult mai frumoasă așa fără machiaj? Ești frumoasă, Clea. Nu ai nevoie de nici un artificiu ca să sporească felul în care arăți. Cu degetul, îi trasă o urmă pe obraz, iar ei i se păru că nu mai simțise niciodată în acest fel atingerile unui bărbat. Nu se îndoia de sinceritatea lui Matt, i se citea în ochi că spunea ceea ce vedea, dar știa că figura ei nemachiată era una obișnuită, comună.

– Frumoasă? șopti ea.

Matt îi zâmbi încuviințând.

– Nu mă crezi? Lasă-mă să-ți arăt.

Matt se ridică din pat, luând-o de mână, ducând-o spre oglindă, împingând-o ușor în față.

– Privește-te în oglindă, Clea, murmură el.

Ea rămase uimită. Era ca și cum atunci s-ar fi văzut prima oară. Părul negru îi era răvășit în jurul feței, dându-i un aer foarte feminin, gura îi era roșie de la sărutările lui, obrajii îmbujorați străluceau fără să fi avut fard. Iar ochii îi străluceau ca smaraldele și păreau mai mari ca oricând.

Brusc, realiză că se petrecuse ceva complet diferit în mintea ei în ultimele două zile și simți o senzație ciudată, ca de aripi de fluture în stomac, amintindu-și cum o privise Matt, dorința pe care o aprinseseră ochii lui, dar și faptul că toate acestea se petrecuseră doar la o zi după ce apăruse nemachiată în fața lui, machiaj pe care îl considerase vital.

Crezuse că a lăsat-o în urmă pe acea Patty și lipsa ei de încredere în sine, dar adevărul era că acel complex de inferioritate din adolescență mai dăinuia încă. Dar asta până când pasiunea lui Matt îi alungase orice urmă de îndoială și ajunsese să se vadă și ea așa cum o vedea el. Femeia pe care o vedea în oglindă nu avea nevoie de machiaj, chipul pe care-l considerase banal până acum îi păru dintr-o dată natural, cald, strălucitor.

Cenușăreasa, așa îi spusese Matt și într-un fel așa se și considerase, exact ca acea creatură obișnuită, transformată prin haine frumoase, prin magia cosmeticelor, dar a cărei soartă era să redevină ceea ce fusese. Dar Matt îi dăduse un dar minunat, mai frumos decât orice i-ar fi dăruit o zână, acela de a lăsa la o parte îndoielile și de a deveni o ființă încrezătoare.

– Înțelegi ce vreau să spun? o întrebă el.

Clea încuviință în tăcere. Înțelesese ce voise el să pună în evidență, dar în momentul în care el îi vorbi, înțelese ceva mai mult.

Fiecare femeie îndrăgostită este frumoasă. Nu-și aminti unde citise fraza asta. Deschise ochii mari și tot ce putu să vadă fu chipul lui, trăsăturile lui armonioase, ochii cenușii, părul castaniu. Mintea i se limpezi dintr-o dată de parcă s-ar fi ridicat o ceață densă. Un singur gând îi mai rămase foarte clar.

Îl iubea pe Matt nu așa cum crezuse că-l iubea în toți acei ani, ci cu puterea și profunzimea celei mai puternice dragoste de care este capabilă inima unei femei.

Își aminti planul ei prostesc de a veni la această casă de vacanță pentru a-l face pe Matt să se îndrăgostească de ea și apoi să-l respingă pentru a se răzbuna pentru toate suferințele pe care i el provocase atunci, la șaptesprezece ani. Își aminti și vorbele lui Maggie: răzbunarea are un gust amar. Se poate întoarce și te poate afecta atunci când te aștepți mai puțin. Și răzbunarea ei tocmai la asta o dusese. Doar cu câteva clipe în urmă acest bărbat o dorise așa cum și-ar fi dorit să fie iubită la șaptesprezece ani. Își făcuse simțită această dorință cu fiecare sărutare, cu fiecare atingere dar nu spusese nimic despre dragoste.

Clea simți o strângere de inimă. Prinsă în gândurile ei de răzbunare, fusese prea orbită ca să vadă ce se întâmpla, iar acum era prea târziu. Îi întinsese o capcană lui Matt Highland, dar nu făcuse altceva decât să cadă ea însăși în ea.

Capitolul 10

– Ce bine că am ajuns acasă! exclamă Clea așezându-se în fotoliu, aruncând cât colo sandalele, oftând ușurată. Maggie îi zâmbi.

– Ai avut o zi grea?

– Nu mai grea ca de obicei, dar se pare că în ultimul timp nu prea mai fac față solicitărilor. Nu știu de ce mă simt obosită tot timpul.

Maggie se încruntă.

– Ciudat, tu nu ești așa. Poate ai nevoie de o vacanță, dar abia te-ai întors!

Clea roși. Nu avea nevoie să i se amintească săptămâna petrecută la casa de vacanță a lui Matt, fiecare zi îi era adânc întipărită în minte. S-ar fi putut considera o vacanță odihnitoare căci petrecuseră destul timp în pat, dar ceea ce

făcuseră nu se putea considera odihnă. Ziua în care făcuseră dragoste prima oară aprinsese doar scânteia dorinței și nimic nu mai contase de atunci, nici trecutul nici viitorul, ci doar prezentul. Avuseseră și momente în care discutaseră, râseseră mult, făcuseră drumeții sau lucraseră în grădină, dar toate acestea nu erau decât interludii pentru perioadele în care nu făceau dragoste. Fusese o experiență de neuitat pentru ea, dar o idilă nu poate dura la nesfârșit. Au fost nevoiți să revină la realitate și prin întoarcerea la Londra această realitate a lovit-o destul de dur forțând-o s-o abordeze conștient. Trecuseră cinci săptămâni de la acea vacanță, iar Matt devenise o prezență constantă în viața ei. Era un companion încântător, un amant la fel de pasional, dar nimic mai mult. Niciodată nu vorbiseră despre dragoste.

La început, Clea își spusese că nu avea nevoie de astfel de declarații. Îl iubea pe Matt, nu putea trăi fără el, iar pasiunea pe care acesta i-o arăta era destul.

Dar în ultimile zile începu să simtă că-și dorea mai mult. Relația lor putea însemna că ea era vulnerabilă, prea expusă unei dureri devastatoare, dacă Matt se sătura de ea. Se gândea adesea că ar fi mai bine să termine totul în această etapă înainte de a se implica prea mult. Mai bine să sufere acum decât să trăiască mereu cu amenințarea că oricând ar putea fi părăsită. Viața ei se centrase în jurul lui Matt. Nici munca ei de model n-o mai satisfăcea. Abia aștepta să treacă ziua pentru ca seara să fie cu el.

– Abia acum am început să constat cât de urâtă și plină de egoism este lumea modelingului.

Clea se ridică spunând acestea și se duse să se demachieze. Era surprinzător cât de mult se obișnuise să umble nemachiată.

– Spuneai că ești obosită dar arăți atât de bine, strălucești, îi spuse Maggie. Așa arăți de când te-ai întors din vacanță. Ce zice Raphael de asta?

– Da și el spune că arăt foarte bine. De fapt, toată lumea confirmase că schimbarea de look o avantaja. Dar se încruntă amintindu-și ce spusese Raphael dimineață.

– Poate este oboseala normală înaintea ciclului, zise Maggie.

– Mi se pare, sau te-ai îngrășat puțin, draga mea? îi spusese și Raphael.

Pe moment, Clea nu dăduse importanță cuvintelor lui și își spusese că atunci când va ajunge acasă își va verifica greutatea, dar dintr-un motiv sau altul uitase s-o facă de la întoarcerea din Yorkshire. Dar vorbele lui Maggie o puseseră pe gânduri. În săptămâna petrecută în acea casă de vacanță ea fusese total nepregătită pentru acea explozie de pasiune, nepregătită fizic dar și psihic. Își aminti imediat cum se simțise Liz în primele săptămâni de sarcină și chipul i se umbri.

– Clea! Maggie îi întrerupse șirul gândurilor. O, Clea nu cred că...nu mai fu nevoie să-și încheie fraza. Încet, Clea încuviință.

– Da, Maggs, cred că sunt.

– Pari cam obosită, zise Matt când îi deschise ușa în aceeași seară. După ce realizase că era însărcinată, că purta copilul lui Matt se simțise extraordinar, ar fi vrut să zboare, să cânte, să spună lumii întregi că se petrecuse ceva minunat. Își dorea din tot sufletul acest copil, iar acest gând o făcu să umble neliniștită prin tot apartamentul, să dorească venirea lui Matt.

Iar acum când îl văzu înalt, bine făcut, atrăgător, îmbrăcat într-o jachetă neagră de piele, cămașă albă și blugi, euforia i se risipi ca o ceață, înainte de apariția soarelui și locul ei fu luat de îndoială. Cum va reacționa la vestea ei? Nu spusese niciodată că și-ar dori copii. Va fi la fel de entuziasmat ca și ea sau....simți fiori de teamă. Dacă-i va reproșa că a încercat să-l forțeze într-o legătură pe care el nu și-a dorit-o? Păli brusc, gândindu-se la ce scuză va folosi Matt pentru a se debarasa de ea.

– Cred că ar fi bine să te așezi, îi spuse el. Ce este, Clea? Nu te simți bine?

– Nu... eu...simți că nu putea să rostească vestea cea mare pe care voia să i-o dea.

– Ai mâncat astăzi?

Dacă am mâncat? se întrebă ea. Abia atunci realiză că nu mâncase nimic. Nici măcar cât îl așteptase pe el nu se gândise la mâncare. Scutură din cap, spre disperarea lui.

– Am crezut c-ai renunțat la toate prostiile legate de curele de slăbire. O să-ți pregătesc ceva chiar acum.

Stai acolo, nu te mișca. Vrei o cafea la început?

– Da, ar fi bine, zise ea. Nu voia ca Matt să-i pregătească mâncarea, pentru că nu va putea să mănânce nimic până nu va ști cum va primi el vestea că este însărcinată. Dar el dispăruse deja în bucătărie. Poate mai târziu, după ce se va calma, îi va spune.

– Clea, unde este cafeaua?îl auzi.

– Dulapul de deasupra ibricului. Primul raft, stânga.

Abia atunci realiză că făcuse o mare imprudență și se repezi spre bucătărie. Dar era prea târziu. Dulapul era deschis și Matt, cu o figură uluită, ținea în mâini fotografia ei la șaptesprezece ani.

Clea îngheță.

-Cine este? o întrebă.

– Este....Clea simți că nu-i poate spune.

– De ce ai fotografia lui Patty Donovan?

– Pentru că sunt chiar eu aceea, reuși să îngaime, incapabilă să-i întâlnească privirea.

– Tu! exclamă Matt, iar ea încuviință, roșind. Niciodată nu observase atât de bine aerul sălbatic pe care-l avusese, machiajul vulgar, părul coafat aiurea și hainele urâte. Văzându-se cu ochii lui Matt înțelese de ce acesta avusese o astfel de reacție cu ani în urmă. Tu ești Patty Donovan? Matt o privea uluit. Sora lui Barry?

– Sora vitregă. Făcu un efort să rostească vorbele. Toate emoțiile trecute se adunaseră forțând-o să le dea la iveală.

Tatăl lui Barry s-a căsătorit cu mama când aveam zece ani, iar Ned m-a adoptat. Patty era doar o poreclă dată de Barry, apoi au început s-o folosească toți. Acasă mi se spunea doar Patty, niciodată Clea.

– De ce naiba nu mi-ai spus până acum?

Clea simți că se sufocă. Cum să-i răspundă? Simțea că traversează un câmp minat, că oricând putea să-i explodeze ceva în față.

– La început, nu conta. Era ceva ce ținea de domeniul trecutului, și nu mi-am imaginat că ne vom mai vedea după seara de la Argyle. Dar ai spus că ești interesat de relația noastră și...

– Și? repetă Matt.

– Și n-am vrut să știi cine sunt. Voiam să mă vezi ca pe o femeie, complet diferită de adolescenta de acum nouă ani. Am vrut să mă dorești, poate chiar să... de fapt, am vrut să știi cum este să fii rănit de cineva așa cum ai făcut tu cu mine atunci.

– Rănit? repetă Matt.

– Da, rănit. Ai spus lucruri atât de urâte despre mine, în discuția cu Barry, atunci când el a sugerat că aș putea să lucrez la unul din hotelurile tale. Tu ai spus atunci că voiai pe cineva care să atragă clientela, nu s-o sperie...

Matt păli.

– Ai auzit?

– Da, am auzit. Eram sus în camera mea, fereastra era deschisă și am auzit toată discuția.

– Atunci...Umerii lui se lăsară ca ai unui om foarte obosit; își trecu o mână prin păr, fără a-și lua ochii de la ea. Atunci toate astea, relația noastră, săptămâna petrecută la casa de vacanță... n-ai vrut decât răzbunare?

– Da... nu! exclamă Clea neștiind ce să-i răspundă. Da, am vrut răzbunare la....

Matt nu-i dădu ocazia să-și termine fraza. În clipa aceea chipul lui deveni brusc dur și fără o vorbă trecu pe lângă ea luându-și în trecere jacheta din cuier.

– Matt! Unde te duci?

– Plec.

– Matt. O, te rog, nu pleca, mai am ceva de spus. Matt dispăruse.

– Ești sigură? o întrebă Maggie.

Clea încuviință în tăcere. Rezultatele testului făcut dimineață confirmau că este însărcinată cu copilul lui Matt.

– Și ce vei face? Îl păstrezi?

– Sigur că-l păstrez! răspunse Clea pe un ton care nu suferea contrazicere. N-aș putea face avort.

– Mă miram că nu l-am mai văzut pe Matt în ultimul timp.

– Nu. Chipul Cleei deveni brusc întunecat. Matt dispăruse din viața ei de o săptămână, în care nu auzise de el și nu putea decât să presupună că era decepționat, și că rupsese relația cu ea. S-a terminat totul între noi.

– I-ai spus despre copil? Clea!protestă Maggie când Clea scutură din cap. Ar trebui să-i spui!

– Mă pot descurca singură. Este copilul meu!

– Al tău, dar și al lui.

– Gata cu Matt, s-a terminat, Maggie. Clea își frânse disperată mâinile. Plănuise să-l facă să se îndrăgostească de ea, apoi să-i spună că ea este Patty Donovan și că n-a vrut decât să se răzbune pe el și iată cum se sfârșise totul. Nu plănuise însă că se va îndrăgosti de el și asta făcea diferența dintre triumf și disperare. Matt a ieșit din viața mea, Maggie. Nu vreau să-l forțez să revină numai pentru ...

Clea se opri, pentru că se auzi soneria. Maggie se duse să răspundă, iar după câteva secunde o strigă, pe un ton ciudat.

– Clea te caută cineva!

Încet, cam fără chef, Clea ieși în hol, apoi se opri șocată, văzând acea siluetă puternică alături de Maggie.

– Bună, Clea, spuse el încet.

– Matt...inima care aproape se oprise la vederea lui începu să bată acum necontrolat.

– Vreau să-ți vorbesc. Îmi acorzi cinci minute?

Clea nu știu ce să-i răspundă. Sentimente și emoții contradictorii îi sfâșiau inima; era fericită că-l revedea fie și pentru puțin timp încercând să păstreze pentru totdeauna figura lui în minte, dar o parte mai rațională spunea că nu trebuie să rămână singură cu el. Era mult prea sensibilă la vederea, la mirosul, la prezența acestui bărbat. Instinctiv, își strânse brațele la piept de parcă s-ar fi temut ca el să nu intuiască adevărul.

– Nu cred că.... începu ea, dar Maggie o opri.

– Vă rog să mă scuzați, dar am ceva pe foc, zise ea și se duse spre ușă.

La naiba cu tine, Maggie! Tocmai când aveam mai multă nevoie de tine, dispari! Nu mai avea cum s-o aducă înapoi. Se întoarse spre Matt.

– Ce voiai să-mi spui? îl întrebă cam fără chef.

– Nu putem vorbi aici. Nu mergem sus?

Clea n-ar fi vrut să mai meargă nicăieri cu el, dar Matt o luă de braț și o conduse. Se simți tentată să se sprijine de el, așa cum mai făcuse de multe ori, dar se trezi că-și retrage brațul. Ar fi vrut să fie cu el, s-ar fi dus până la capătul lumii cu el dacă i-ar fi spus c-o iubește. Dar asta era doar o speranță deșartă, care făcu să i se umple ochii de lacrimi și nu putu să descuie ușa până când el îi luă cheia și descuie singur, apoi o lăsă să intre în apartament.

– Ai spus cinci minute. Două s-au consumat până aici.

– Stai jos, Clea. Matt așeză pachetul pe masă.

Clea scutură din cap.

– Prefer să stau în picioare.

– Cum dorești. Matt își trecu o mână prin păr. Privindu-l, Clea observă că și el părea foarte încordat și nesigur pe sine. Probabil nu știa cum să înceapă, se gândi ea. Matt, nesigur pe sine?

Niciodată!

– Matt, de ce ai venit?

– Să-mi cer scuze. Spusese aceste vorbe pe un ton mai ferm.

– Pentru ce?

– Pentru ceea ce i-am spus lui Barry despre tine.

O mică speranță apăru timid, pâlpâind ca o flacără în bătaia vântului. Muri imediat lăsând în urmă dezolare. Venise să se scuze pentru trecut, dar pentru ea trecutul nu mai conta. O îngrijora viitorul copilului și al ei.

– N-am știut c-ai auzit, continuă Matt și sincer nici n-am realizat cât te-au afectat vorbele mele. Îmi cer scuze.

– Nu mai contează. A trecut de mult, ține de trecutul îndepărtat, și poate a fost bine c-am auzit ce-ai spus atunci. De atunci a început să mă intereseze cum arăt. Am învățat ceva în ziua aceea, că trebuie să mă îngrijesc. De fapt, ar trebui să-ți fiu recunoscătoare. M-ai făcut să mă uit lung la mine și nu mi-a plăcut ce-am văzut. Datorită ție am ajuns unde sunt astăzi. Matt scutură din cap.

– Ai fi făcut-o și fără observațiile mele, Clea. Ești frumoasă, uluitor de frumoasă. Poate eu ți-am dat un imbold, atât.

Clea îl privi lung uimită. Sub privirile lui se simțise frumoasă. Știa cât de mult o dorește ca femeie, dar asta nu era de ajuns pentru ea, mai ales când era însărcinată cu copilul lui.

– Ei bine, ai spus ce-ai vut să spui...

– Nu!N-am terminat. Mai este ceva ce trebui să afli-desigur dacă vrei să mă asculți.

Clea încuviință.

– Te ascult, Matt.

Matt își strânse mâinile atât de tare încât i se albiră încheieturile.

– N-ai cunoscut-o pe mama, zise el, iar ea nu putu decât să clatine din cap, amintindu-și fotografia pe care i-o arătase Liz; era chipul unei femei reci, mândre.

– Avea douăzeci și unu de ani la nașterea mea, iar tata era cu douăzeci de ani mai mare. Matt își trecu din nou mâna prin păr, încruntându-se. Privindu-l, Clea simți o umbră de simpatie pentru el. Probabil îi era greu să-i spună toate astea.

– Mamei i-a plăcut foarte mult societatea. Cred că și acum îi place. În felul ei, l-a iubit pe tata, dar mai mult i-a iubit banii. Îi plăcea să meargă la dineuri, la baluri, la teatru și se ocupa foarte atent de aspectul ei fizic. Cred că nu și-a dorit copii, mai ales un fiu. Poate dacă ar fi avut o fiică mai întâi, lucrurile ar fi fost diferite; cu mine n-a știut ce să facă după ce n-am mai fost bebeluș. Eram prea zgomotos, prea murdar, prea dur. Jocurile care-mi plăceau mie ei îi răvășeau părul, îi murdăreau hainele, așa că majoritatea timpului mi-l petreceam cu dădaca, până când m-a putut expedia la internat. În fiecare seară o vedeam timp de o jumătate de oră, dar în timpul acesta se schimba pentru cină, iar eu trebuia să-i spun invariabil ce-am făcut în timpul zilei.

– Nu te îmbrățișa, nu te săruta?

Matt ridică din umeri.

– Nu, ca să nu-și deranjeze coafura. Iar dacă mă săruta, i se lua rujul de pe buze.

– O, Matt ! exclamă Clea, înțelegându-i nefericirea.

Acum înțelegea de ce fusese atât de ostil față de obsesia ei în privința felului cum arăta; de ce-i arsese fardurile. Și Liz?

– Liz a încercat din răsputeri s-o copieze pe mama; ținea mereu diete până a fost amenințată de anorexie, iar eu și Chris am dus muncă de convingere cu ea să mănânce normal. După aceea, a început să nu se mai intereseze de diete de machiaj , de îmbrăcăminte. Până am apărut eu și am stricat totul! își spuse Clea. Nu era de mirare că fusese atât de furios! Se temuse că sora lui va reveni la vechile obiceiuri.

– Din acest motiv am urât femeile care pun accent pe felul în care arată. Când te-am văzut acum nouă ani, am fost revoltat că o tânără atât de frumoasă, căci chiar sub tencuiala de pe fața ta se vedea că ești frumoasă, își strică frumusețea naturală ca să pară sofisticată. Dar nu ți-aș fi spus asta niciodată dacă n-aș fi văzut unde te-a dus acea observație a mea. Ai ajuns obsedată de felul cum arăți și mi-a fost rușine de mine. N-am putut da ochii cu tine toată săptămâna, m-am gândit tot timpul numai la ...mă poți ierta, Clea?

– Sigur că te iert. Răspunsese asta fără nici o ezitare. Dar de fapt, nu am ce să iert, ți-am mai spus. Însă sunt fericită că am avut această explicație. Acum înțeleg de ce te-ai purtat așa, de ce mi-ai ars fardurile.

– A fost ceva cu totul diferit, zise Matt întorcându-se spre masa pe care pusese un pachet. Este pentru tine, ca să mă ierți. Deschide pachetul.

Clea desfăcu pachetul cu mâinile tremurând.

Ceea ce văzu o făcu să exclame fericită; văzuse numai sticluțe și cutiuțe, întreaga ei trusă de farduri pe care el i-o arsese.

– Clea, zise el într-un târziu.

– O, Matt, îi răspunse ea, nu mai am nevoie de ele. Ai avut dreptate că am fost obsedată de felul în care arătam, aproape la fel ca mama ta. Ceea ce -ai făcut m-a șocat este adevărat. Îți amintești că-mi spuneai Cenușăreasa?Într-un fel era adevărat. Am fost la fel ca ea aruncându-mi hainele vechi și realizând că în rochia de bal eram frumoasă. Dar nu vedeam corect, am crezut că doar rochiile și fardurile sunt importante, nu eu. Tu m-ai ajutat să văd altfel lucrurile. Dar nu mai am nevoie de toate astea, pentru că renuț la modeling. Se opri speriată de ce spusese. Nu-i putea spune lui Matt despre sarcină.

– Renunți la modeling? De ce?

Pe când încerca să găsească un răspuns, Clea îi spuse:

– Vrei să-mi răspunzi la o întrebare mai întâi? Când el încuviință, ea continuă mai încrezătoare. Când mi-ai ars fardurile ai spus că era ceva cu totul diferit.

– Era, încuviință el.

– De ce era diferit? El zâmbi cu multă căldură.

– Când i-am spus lui Barry acele lucruri despre tine, era o reacție la faptul că am văzut o tânără frumoasă care-și strica frumusețea. Dar când ți-am ars fardurile a fost mai mult. Am distrus ceva ce mă oprea încă odată să mă apropii de femeia iubită.

Clea clipi des, incapabilă să creadă ce auzea.

– Mă iubeai, Matt? îl întrebă privindu-l cu ochii ei mari.

– La naiba, Clea, sunt nebun după tine! N-am putut renunța la tine chiar de la început, știi prea bine, deși mi se părea că ești acel gen de femeie pe care-l detestam. Dar în ziua picnicului, când ți-am adus ceasul înapoi, te-am văzut așa cum aș fi vrut să fii, fără machiaj, naturală și proaspătă. Mi-am dăruit inima atunci, dar... mi-a fost teamă să-ți spun.

Clea, continuă el, trebuie să știu ce simți pentru mine.

Ea zâmbi.

– O, Matt, îl necăji ea, ce simte Cenușăreasa pentru Prințul ei?

– Ce prinț! Cel care te-a supărat atât, ți-a ars fardurile, te-a făcut prizonieră! Clea se apropie de el.

– Gata, ți-am spus că nu mai am nevoie de farduri.

– Nu? Ei bine, dacă ele nu-ți mai trebuie poate vei lua asta. Matt vârâ mâna în buzunar de unde scoase o cutiuță de bijuterii. Văzând-o, Clea simți că încep să-i tremure genunchii. Nu se îndoia ce se afla acolo.

– Am avut-o cu mine și ultima oară când am fost aici. Voiam să te cer de soție atunci, dar când am văzut fotografia și m-am gândit că eu te-am făcut să devii o femeie așa cum este mama ... n-am mai știut să reacționez.

– Așa a început, interveni ea. Am crezut că te uram, dar când am ajuns la casa de vacanță unde la început te-am urât și mai tare, situația s-a schimbat. Când am făcut dragoste am înțeles că te iubeam. Te iubesc mult, Matt.Te iubesc din toată inima.Săptămâna asta care a trecut fără tine a fost chinuitoare. Te iubesc, te doresc, am nevoie de tine, mai ales acum.

El o privi uimit.

– Acum? Clea încuviință, cu ochii strălucind de emoție.

– Am nevoie de tine ca tată al copilului nostru.

Matt o privea în tăcere, iar pe figura lui se citea că era uluit, incapabil să scoată o vorbă.

– Noi vom avea un copil?

– O, da, Matt. Nu ești de acord?

– Să nu fiu de acord? Sunt nebun de fericire! Dumnezeule, Clea, nici nu știi cât i-am invidiat pe Liz și pe Chris. O, Clea iubita mea, ești sigură?

– Foarte sigură, azi– dimineață am primit confirmarea.

Matt o prinse fericit în brațe.

– M-ai făcut cel mai fericit om din lume, oftă el. Nici nu știi ce mult înseamnă pentru mine.

Dar ea știa prea bine. Se relaxă în brațele lui.

– Și cu fardurile, ce să fac?

– Folosește-le sau nu, cum vrei. Deodată, Matt deveni brusc foarte serios.

– Aș vrea să aflu un singur lucru, Cenușăreaso. Chiar te schimbi la miezul nopții? Nu mi-ar plăcea să mă trezesc dimineața cu un dovleac pe pernă.

Clea îl sărută.

– Astfel, Cenușăreasa s-a măritat cu prințul ei...

Sfârșit